

Επίσημη Εφημερίδα C 52

της Ευρωπαϊκής Ένωσης



Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

57ο έτος
22 Φεβρουαρίου 2014

Ανακοίνωση αριθ. Περιεχόμενα Σελίδα

IV Πληροφορίες

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 52/01 Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ΕΕ C 45 της 15.2.2014 1

Δικαστήριο

2014/C 52/02 Ορκωμοσία νέων μελών του Δικαστηρίου 2

2014/C 52/03 Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη γενική συνέλευσή του, της 5ης Νοεμβρίου 2013 2

2014/C 52/04 Πίνακες που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των δικαστικών σχηματισμών 3

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 52/05 Ορκωμοσία ενός νέου δικαστή στο Γενικό Δικαστήριο 4

EL

Τιμή:
4 EUR

(Συνέχεια στην επόμενη σελίδα)

V Γνωστοποιήσεις

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Δικαστήριο

2014/C 52/06	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-239/11 P, C-489/11 P και C-498/11 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P), Toshiba Corp. (C-498/11 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των έργων εξοπλισμού εξαγωγής με μόνωση αερίου — Κατανομή της αγοράς — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Απόδειξη της παραβάσεως — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Αποδεικτική ισχύς δηλώσεων αντίθετων προς τα συμφέροντα του δηλούντος — Πρόστιμα — Βασικό ποσό για τον υπολογισμό τους — Έτος αναφοράς — Συντελεστής αποτροπής — Πλήρης δικαιοδοσία — Ισότητα μεταχειρίσεως — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]	5
2014/C 52/07	Υπόθεση C-281/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας (Παράβαση κράτους μέλους — Περιορισμένη χρήση γενετικής τροποποιημένων μικροοργανισμών — Οδηγία 2009/41/ΕΚ — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)	5
2014/C 52/08	Υπόθεση C-500/11: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, Fruition Po Limited κατά Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 2200/96 — Κανονισμός (ΕΚ) 1432/2003 — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Οπωροκηπευτικά — Οργανώσεις παραγωγών — Προϋποθέσεις αναγνώρισεως από τις εθνικές αρχές — Διάθεση των τεχνικών μέσων που απαιτούνται για αποθήκευση, συσκευασία και εμπορία των προϊόντων — Υποχρέωση της οργανώσεως, σε περίπτωση αναθέσεως των εργασιών αυτών σε άλλες εταιρίες, να ασκούν έλεγχο επί των εταιριών αυτών]	6
2014/C 52/09	Υπόθεση C-9/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de commerce de Verviers (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Corman-Collins SA κατά La Maison du Whisky SA [Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 2 — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β' — Ειδική διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών εκ συμβάσεως — Έννοιες «πώληση εμπορευμάτων» και «παροχή υπηρεσιών» — Σύμβαση αντιπροσωπείας πωλήσεως εμπορευμάτων]	6
2014/C 52/10	Υπόθεση C-10/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ, ENRC Marketing AG κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Euroalliances [Αίτηση αναίρεσης — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 172/2008 — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας — Μερική ενδιάμεση επανεξέταση — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Κοινοί παράγοντες — Ζημία στον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Αιτιώδης συνάφεια]	7
2014/C 52/11	Υπόθεση C-84/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rahmanian Koushkaki κατά Bundesrepublik Deutschland [Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Άρθρα 21, παράγραφος 1, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6 — Διαδικασίες και προϋποθέσεις έκδοσης ομοιόμορφων θεωρήσεων — Υποχρέωση χορηγήσεως θεώρησης — Αξιολόγηση του κινδύνου παράνομης μετανάστευσης — Πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης — Εύλογες αμφιβολίες — Περιθώριο εκτίμησης των αρμοδίων αρχών]	7

2014/C 52/12	Υπόθεση C-116/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Διοικητικό Πρωτοδικείο Σερρών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ιωάννης Χριστοδούλου, Νικόλαος Χριστοδούλου, Αφοί Ν. Χριστοδούλου ΑΕ κατά Ελληνικού Δημοσίου (Δασμολογητέα αξία — Εμπορεύματα που εξαγονται σε τρίτη χώρα — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Μεταποίηση στη χώρα εξαγωγής, που δεν θεωρείται ουσιαστική — Επανεξαγωγή των εμπορευμάτων στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Καθορισμός της δασμολογητέας αξίας — Συναλλακτική αξία)	8
2014/C 52/13	Υπόθεση C-174/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Alfred Hirmann κατά Immofinanz AG (Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Ευθύνη ανώνυμης εταιρίας για παράβαση των υποχρεώσεών της στον τομέα της διαφημίσεως — Ανακρίβεια των πληροφοριών που περιελήφθησαν σε ενημερωτικό δελτίο εταιρίας — Περιεχόμενο της ευθύνης — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα την επιστροφή του τιμήματος που κατέβαλε ο αγοραστής για την απόκτηση μετοχών)	9
2014/C 52/14	Υπόθεση C-202/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof 's-Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Innoweb BV κατά Wegener ICT Media BV, Wegener Mediaventions BV (Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία βάσεων δεδομένων — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 5 — Ειδικής φύσεως δικαίωμα του κατασκευαστή βάσεων δεδομένων — Έννοια του όρου «επαναχρησιμοποίηση» — Ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της βάσεων δεδομένων — Θεματική μεταμηχανή αναζήτησεως)	10
2014/C 52/15	Υπόθεση C-209/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Bundesgerichtshof (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Walter Endress κατά Allianz Lebensversicherungs AG (Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 90/619/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ — Ασφάλιση ζωής — Δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Μη ενημέρωση για τις προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος αυτού — Απόσβεση του δικαιώματος υπαναχωρήσεως ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού — Συμβατότητα με τις οδηγίες 90/619/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ)	10
2014/C 52/16	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-241/12 και C-242/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12) [Περιβάλλον — Απόβλητα — Έννοια — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Μεταφορές αποβλήτων — Ενημέρωση των αρμόδιων εθνικών αρχών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Ύπαρξη ενέργειας, πρόδησης ή υποχρέωσης απορρίψεως ουσίας ή αντικειμένου]	11
2014/C 52/17	Υπόθεση C-262/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association Vent De Colère! Fédération nationale κ.λπ. κατά Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Προδικαστική παραπομπή — Κρατική ενίσχυση — Περιεχόμενο της έννοιας «παρέμβαση του κράτους» ή «παρέμβαση με κρατικούς πόρους» — Ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από αιολική ενέργεια — Υποχρέωση αγοράς σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής — Πλήρης αντιστάθμιση — Εισφορές που οφείλουν οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας)	11
2014/C 52/18	Υπόθεση C-267/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frédéric Hay κατά Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres (Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση — Εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας που επιφυλάσσει πλεονέκτημα στον τομέα των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας στους μισθωτούς που συνάπτουν γάμο — Αποκλεισμός των συντρόφων που έχουν συνάψει αστικό σύμφωνο αλληλεγγύης — Διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού)	12

2014/C 52/19	Υπόθεση C-274/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Telefónica SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση αναίρεσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής — Ενεργητική νομιμοποίηση — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξη που τα αφορά ατομικά — Κανονιστική πράξη που δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)	12
2014/C 52/20	Υπόθεση C-279/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Upper Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fish Legal, Emily Shirley κατά The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd (Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση του Όρχους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «δημόσιας αρχής» — Επιχειρήσεις επεξεργασίας λυμάτων και υδρεύσεως — Ιδιωτικοποίηση του κλάδου υδρεύσεως στην Αγγλία και την Ουαλία)	13
2014/C 52/21	Υπόθεση C-281/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato (Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «παράπληκτη πράξη» — Σωρευτικός χαρακτήρας των κατά την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεων)	13
2014/C 52/22	Υπόθεση C-292/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tartu Ringkonnakohtus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ragn-Selle AS κατά Sillamäe Linnavalitsus [Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/98/ΕΚ — Διαχείριση αποβλήτων — Άρθρο 16, παράγραφος 3 — Αρχή της εγγύτητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Μεταφορές αποβλήτων — Μικτά αστικά απόβλητα — Βιομηχανικά απόβλητα και απόβλητα κατασκευών — Διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως παραχωρήσεως υπηρεσιών με αντικείμενο τη συλλογή και τη μεταφορά των αποβλήτων που παράγονται εντός των εδαφικών ορίων ενός δήμου — Υποχρέωση του μελλοντικού αναδόχου να μεταφέρει τα συλλεγόμενα απόβλητα σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας που έχει καθορίσει η παραχωρούσα αρχή — Πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις επεξεργασίας]	14
2014/C 52/23	Υπόθεση C-303/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Guido Imfeld και Nathalie Garcet κατά Βελγικού Δημοσίου (Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Νομοθεσία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Εισοδήματα που αποκτώνται σε κράτος άλλο από το κράτος κατοικίας — Μέθοδος φοροαπαλλαγής με διατήρηση της προοδευτικότητας του φόρου στο κράτος κατοικίας — Μερικός συνυπολογισμός της προσωπικής και οικογενειακής καταστάσεως — Απώλεια ορισμένων φορολογικών πλεονεκτημάτων που συνδέονται με την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του εργαζόμενου)	15
2014/C 52/24	Υπόθεση C-327/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture κατά Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione SpA (Άρθρα 101 ΣΛΕΕ, 102 ΣΛΕΕ και 106 ΣΛΕΕ — Δημόσιες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις στις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα — Επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος — Έννοιες — Οργανισμοί επιφορτισμένοι με τον έλεγχο και την πιστοποίηση της τηρήσεως των προβλεπόμενων από τον νόμο προϋποθέσεων εκ μέρους των επιχειρήσεων που εκτελούν δημόσια έργα — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Περιορισμός — Δικαιολόγηση — Προστασία των αποδεκτών των υπηρεσιών — Ποιότητα των υπηρεσιών πιστοποίησης)	15
2014/C 52/25	Υπόθεση C-361/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale di Napoli (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carmela Carratù κατά Poste Italiane SpA (Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχόλησης» — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει σύστημα αποζημίωσης σε περίπτωση παράνομου ορισμού χρόνου λήξεως της συμβάσεως εργασίας διαφορετικού από εκείνον που εφαρμόζεται σε παράνομη καταγγελία συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου)	16

2014/C 52/26	Υπόθεση C-362/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Έννομη προστασία — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Ένδικα βοηθήματα — Εθνική νομοθετική ρύθμιση — Αναδρομική και απροειδοποίητη σύντμηση της προθεσμίας παραγραφής των ισχυόντων ενδίκων βοηθημάτων)	16
2014/C 52/27	Υπόθεση C-411/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας (Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Προτιμησιακή τιμολόγηση ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση 2011/746/ΕΕ — Ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση εντός της ταχθείσας προθεσμίας)	17
2014/C 52/28	Υπόθεση C-425/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA κατά Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território (Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 93/38/ΕΟΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη — Δυνατότητα κράτους μέλους να επικαλεσθεί την εν λόγω οδηγία έναντι οργανισμού παραχωρησιούχου δημόσιας υπηρεσίας ελλείψει μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)	17
2014/C 52/29	Υπόθεση C-437/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία κινηθείσα από την X (Εσωτερικοί φόροι — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Τέλος ταξινόμησης — Ομοειδή εθνικά προϊόντα — Ουδετερότητα του φόρου έναντι των εισαγόμενων μεταχειρισμένων οχημάτων σε σχέση με ομοειδή οχήματα που βρίσκονται ήδη στην εγχώρια αγορά)	18
2014/C 52/30	Υπόθεση C-443/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice (Chancery Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd κατά Sanofi [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Όροι χορηγήσεως του πιστοποιητικού αυτού — Μεταγενέστερες κυκλοφορίες στην αγορά δύο φαρμάκων που περιέχουν, εν μέρει ή εν όλω, την ίδια δραστική ουσία — Σύνθεση δραστικών ουσιών εκ των οποίων η μία έχει ήδη διατεθεί στο εμπόριο υπό τη μορφή φαρμάκου μεμονωμένης δραστικής ουσίας — Δυνατότητα χορηγήσεως περισσότερων του ενός πιστοποιητικών βάσει του ίδιου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και δύο αδειών κυκλοφορίας στην αγορά]	18
2014/C 52/31	Υπόθεση C-445/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Rivella International AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas (Αίτηση ανατρέσεως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BASKAYA» — Ανακοπή — Διμερής σύμβαση — Έδαφος τρίτου κράτους — Έννοια της «ουσιαστικής χρήσεως»)	19
2014/C 52/32	Υπόθεση C-452/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landgericht Krefeld (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd κατά Inter-Zuid Transport BV [Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 27, 33 και 71 — Εκκρεμοδικία — Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων — Σύμβαση περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (CMR) — Άρθρο 31, παράγραφος 2 — Κανόνες συνυπάρξεως — Αγωγή με την οποία ασκείται δικαίωμα αναγωγής — Αρνητική αναγνωριστική αγωγή — Απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή αρνητική αναγνωριστική αγωγή]	19
2014/C 52/33	Υπόθεση C-484/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Rechtbank 's Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Georgetown University κατά Octrooiencentrum Nederland, δραστηριοποιούμενου με την ονομασία NL Octrooiencentrum [Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως τέτοιου πιστοποιητικού — Δυνατότητα χορηγήσεως περισσότερων συμπληρωματικών πιστοποιητικών προστασίας δυνάμει του ίδιου διπλώματος ευρεσιτεχνίας]	20

2014/C 52/34	Υπόθεση C-495/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά The Bridport and West Dorset Golf Club Limited [Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Παροχές υπηρεσιών συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό — Πρόσβαση σε γήπεδο γκολφ — Καταβολή αντιτίμου για την πρόσβαση σε λέσχη γκολφ από μη μέλη της (green fee) — Αποκλεισμός της απαλλαγής — Άρθρο 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Άρθρο 134, στοιχείο β' — Συμπληρωματικά έσοδα]	20
2014/C 52/35	Υπόθεση C-563/12: Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Kúria (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — BDV Hungary Trading Kft (υπό εκκαθάριση) κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 146 — Απαλλαγές κατά την εξαγωγή — Άρθρο 131 — Προϋποθέσεις καθοριζόμενες από τα κράτη μέλη — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα να έχει το προοριζόμενο προς εξαγωγή αγαθό εγκαταλείπει υποχρεωτικώς το τελωνιακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός προθεσμίας 90 ημερών από την παράδοση)	21
2014/C 52/36	Υπόθεση C-586/12 P: Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής (Αίτηση ανατρέσεως — Συμπράξεις — Ολλανδική αγορά της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός της μικτής τιμής της πίσσας οδοποιίας — Έκπτωση για τους κατασκευαστές έργων οδοποιίας — Απόδειξη — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Πλήρης δικαιοδοσία — Αναλογικός χαρακτήρας του προστίμου — Έλεγχος εκ μέρους του Δικαστηρίου)	21
2014/C 52/37	Υπόθεση C-524/12 P: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — TeamBank AG Nürnberg κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Ferccredit Servizi Finanziari SpA (Αίτηση ανατρέσεως — Κοινωνικό σήμα — Εικονιστικό σήμα f@ir Credit — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινωνικού εικονιστικού σήματος FERCREREDIT — Άρνηση καταχωρίσεως)	22
2014/C 52/38	Υπόθεση C-534/12: Διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής [Αίτηση ανατρέσεως — Προσφυγή περιέχουσα αίτημα αναθεώρησης — Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνουσα την προσφυγή απαράδεκτη — Τοποθέτηση — Μετάθεση από την αντιπροσωπεία στη Λουάνα (Αγκόλα) στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) — Απόφαση περί συσκευασίας και μετακομίσεως της οικοσκευής του νυν αναιρεσιόντος εν τη απουσία του — Συνέπειες μεταγενέστερης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου]	22
2014/C 52/39	Υπόθεση C-50/13: Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale ordinario di Aosta (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rocco Papalia κατά Comune di Aosta (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαίσου για την εργασία ορισμένου χρόνου — Δημόσιος τομέας — Διαδοχικές συμβάσεις — Κατάχρηση — Αποκατάσταση της ζημίας — Προϋποθέσεις αποζημιώσεως σε περίπτωση παράνομου καθορισμού όρου της συμβάσεως εργασίας — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)	23
2014/C 52/40	Υπόθεση C-159/13: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços, Ld ^a κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Jacson of Scandinavia AB [Αίτηση ανατρέσεως — Κοινωνικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα JACKSON SHOES — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας εκ μέρους του δικαιούχου της εθνικής εμπορικής επωνυμίας Jacson of Scandinavia AB — Κήρυξη της ακυρότητας — Προδήλως απαράδεκτη]	23

2014/C 52/41	Υπόθεση C-224/13: Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — [αίτηση του Tribunal de Cagliari — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινική διαδικασία κατά Sergio Alfonso Lorrà (Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Θεμελιώδη δικαιώματα — Υπερβολική διάρκεια της ποινικής δίκης — Επ' αόριστον αναστολή ποινικής δίκης σε περίπτωση ασθένειας του κατηγορουμένου η οποία τον καθιστά ανίκανο να μετάσχει συνειδητώς στη δίκη — Μη αναστρέψιμη ασθένεια του κατηγορουμένου — Μη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου) 23	23
2014/C 52/42	Υπόθεση C-355/13: Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Umbra Packaging srl κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia [Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός διαδικασίας — Άρθρα 53, παράγραφος 2, και 99 — Απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα δυνάμει να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία — Αίτηση προδήλως απαράδεκτη — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/ΕΚ (οδηγία για την αδειοδότηση) — Άρθρο 3 — Επιβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως παροχής συνδρομητικών τηλεφωνικών υπηρεσιών — Μη επιβολή του τέλους στις κάρτες προπληρωμένου χρόνου ομιλίας — Άρθρο 102 ΣΛΕΕ] 24	24
2014/C 52/43	Υπόθεση C-304/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 3 Ιουνίου 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș κατά Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș 24	24
2014/C 52/44	Υπόθεση C-469/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Verona (Ιταλία) στις 30 Αυγούστου 2013 — Shamim Tahir κατά Ministero dell'Interno και Questura di Verona 25	25
2014/C 52/45	Υπόθεση C-568/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 6 Νοεμβρίου 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze κατά Data Medical Service srl 25	25
2014/C 52/46	Υπόθεση C-592/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico κατά Ediltecnica SpA 26	26
2014/C 52/47	Υπόθεση C-600/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Matera (Ιταλία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — Intelcom Service Ltd κατά Vincenzo Mario Marvulli 26	26
2014/C 52/48	Υπόθεση C-611/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 26	26
2014/C 52/49	Υπόθεση C-613/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10, Keramag Keramische Werke AG κ.λπ., Sanitec Europe Oy κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής 27	27
2014/C 52/50	Υπόθεση C-636/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Roca Sanitario, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-408/10, Roca Sanitario κατά Επιτροπής 28	28
2014/C 52/51	Υπόθεση C-637/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Laufen Austria AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-411/10, Laufen Austria κατά Επιτροπής 28	28

2014/C 52/52	Υπόθεση C-638/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Roca κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-412/10, Roca κατά Επιτροπής	29
2014/C 52/53	Υπόθεση C-643/13 P: Αίτηση ανατρέσεως που η Melkveebedrijf Overenk BV κ.λπ. κατέθεσαν στις 4 Δεκεμβρίου 2013 κατά της διατάξεως της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-540/11, Melkveebedrijf Overenk κ.λπ. κατά Επιτροπής	29
2014/C 52/54	Υπόθεση C-670/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2013 η The Cartoon Network, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 2 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-285/12, The Cartoon Network, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)	29
2014/C 52/55	Υπόθεση C-677/13: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας	30
2014/C 52/56	Υπόθεση C-679/13: Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης	31
2014/C 52/57	Υπόθεση C-683/13: Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal do Trabalho da Covilhã (Πορτογαλία) στις 23 Δεκεμβρίου 2013 — Pharmaceutique-Saúde e Higiene SA, κ.λπ. κατά Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)	31
2014/C 52/58	Υπόθεση C-7/14 P: Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2014 η Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	32

Γενικό Δικαστήριο

2014/C 52/59	Υπόθεση T-385/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — BP Products North America κατά Συμβουλίου [Ντάμπινγκ — Επιδότησεις — Εισαγωγές βιοντιζέλ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Καταστρατήγηση — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 — Ελαφρώς τροποποιημένο ομοειδές προϊόν — Ασφάλεια δικαίου — Κατάχρηση εξουσίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως]	33
2014/C 52/60	Υπόθεση T-528/11: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Aloe Vera of America κατά ΓΕΕΑ — Detimos (FOREVER) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος FOREVER — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα 4 EVER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009]	33
2014/C 52/61	Υπόθεση T-95/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2014 — Stols κατά Συμβουλίου (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2007 — Απόφαση περί μη προαγωγής του ενδιαφερομένου στον βαθμό AST 11 — Σύγκριση των προσόντων — Έλεγχος από τον δικαστή του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως)	34
2014/C 52/62	Υπόθεση T-149/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Investrónica κατά ΓΕΕΑ — Olympus Imaging (MICRO) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού λεκτικού σήματος MICRO — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα micro — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εξουσία μεταρρυθμίσεως αποφάσεως]	34

2014/C 52/63	Υπόθεση T-279/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2014 — SICOM κατά Επιτροπής (Ρήτρα διατησίας — Επισιτιστική βοήθεια — Προμήθεια κραμβελαιού στη Γουινέα — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Παραγραφή)	34
2014/C 52/64	Υπόθεση T-304/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Message Management κατά ΓΕΕΑ — Absacker (ABSACKER of Germany) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος ABSACKER of Germany — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα ABSACKER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35
2014/C 52/65	Υπόθεση T-383/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Ferienhäuser zum See κατά ΓΕΕΑ — Sunparks Groep (Sun Park Holidays) [Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού κοινοτικού σήματος Sun Park Holidays — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Sunparks Holiday Parks — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35
2014/C 52/66	Υπόθεση T-433/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Steiff κατά ΓΕΕΑ (μεταλλικό κουμπί στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος συνιστάμενου στη στερέωση ενός κουμπιού στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	35
2014/C 52/67	Υπόθεση T-434/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Steiff κατά ΓΕΕΑ (ετικέτα με μεταλλικό κουμπί στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος συνιστάμενου στη στερέωση μέσω κουμπιού μιας ετικέτας στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	36
2014/C 52/68	Υπόθεση T-475/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — LaserSoft Imaging κατά ΓΕΕΑ (WorkflowPilot) [Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος WorkflowPilot — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]	36
2014/C 52/69	Υπόθεση T-538/12: Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Ortilingua κατά ΓΕΕΑ — Esposito (ALPHATRAD) [«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα ALPHATRAD — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Έκταση της χρήσεως — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]	36
2014/C 52/70	Υπόθεση T-385/13 P: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής (Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη ως προδήλως απαράδεκτης της προσφυγής που ασκήθηκε σε πρώτο βαθμό — Διαφορά μεταξύ του δικογράφου της προσφυγής που κατατέθηκε με τηλεομοιοτυπία και του μεταγενεστέρως κατατεθέντος πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη προσφυγή — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη)	37
2014/C 52/71	Υπόθεση T-633/13: Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2013 — Reed Exhibitions κατά ΓΕΕΑ (INFOSECURITY)	37
2014/C 52/72	Υπόθεση T-637/13: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Bimbo κατά ΓΕΕΑ — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)	37
2014/C 52/73	Υπόθεση T-638/13: Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Bimbo κατά ΓΕΕΑ — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)	38
2014/C 52/74	Υπόθεση T-653/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2013 ο Kari Wahlström κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση F-116/12, Wahlström κατά Frontex	38

2014/C 52/75	Υπόθεση T-663/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2013 το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-69/11, BF κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου	39
2014/C 52/76	Υπόθεση T-669/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση F-97/12, Thomé κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	40
2014/C 52/77	Υπόθεση T-671/13: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — PAN Europe και Confédération paysanne κατά Επιτροπής	40
2014/C 52/78	Υπόθεση T-684/13: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — Copernicus-Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Bollore (BLUECO)	41
2014/C 52/79	Υπόθεση T-685/13: Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — Copernicus-Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Blue Coat Systems (BLUECO)	41
2014/C 52/80	Υπόθεση T-686/13: Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — Unibail Management κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση δύο γραμμών και τεσσάρων αστέρων)	42
2014/C 52/81	Υπόθεση T-687/13: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Unibail Management κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση δύο γραμμών και πέντε αστέρων)	42
2014/C 52/82	Υπόθεση T-691/13: Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — Ricoh Belgium κατά Συμβουλίου	43
2014/C 52/83	Υπόθεση T-695/13: Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2013 — ENAC κατά Επιτροπής και TEN-T EA ...	44
2014/C 52/84	Υπόθεση T-696/13: Προσφυγή-αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Meta Group κατά Επιτροπής	44
2014/C 52/85	Υπόθεση T-698/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-127/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	44
2014/C 52/86	Υπόθεση T-699/13 P: Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-145/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	45
2014/C 52/87	Υπόθεση T-700/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Bankia κατά Επιτροπής	45
2014/C 52/88	Υπόθεση T-701/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Asociación Española de Banca κατά Επιτροπής	46
2014/C 52/89	Υπόθεση T-702/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Unicaja Banco κατά Επιτροπής	46
2014/C 52/90	Υπόθεση T-703/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Liberbank κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	47
2014/C 52/91	Υπόθεση T-704/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Banco de Sabadell και Banco Gallego κατά Επιτροπής	47
2014/C 52/92	Υπόθεση T-705/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Catalunya Banc κατά Επιτροπής	47
2014/C 52/93	Υπόθεση T-719/13: Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Lico Leasing και Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión κατά Επιτροπής	48

IV

(Πληροφορίες)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΠΡΟΕΡΧΟΜΕΝΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΘΕΣΜΙΚΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΟΡΓΑΝΑ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

(2014/C 52/01)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*

EE C 45 της 15.2.2014

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 39 της 8.2.2014

EE C 31 της 1.2.2014

EE C 24 της 25.1.2014

EE C 15 της 18.1.2014

EE C 9 της 11.1.2014

EE C 377 της 21.12.2013

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία νέων μελών του Δικαστηρίου

(2014/C 52/02)

Διορισθείσα δικαστής στο Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 26ης Ιουνίου 2013 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 6 Οκτωβρίου 2013 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2015, η K. Jürimäe ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 2013.

Διορισθείς γενικός εισαγγελέας στο Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Οκτωβρίου ⁽²⁾, για την περίοδο από 16 Οκτωβρίου 2013 μέχρι 6 Οκτωβρίου 2018, ο M. Szpunar ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 2013.

⁽¹⁾ EE L 179 της 29ης Ιουνίου 2013, σ. 94.

⁽²⁾ EE L 277 της 18ης Οκτωβρίου 2013, σ. 11.

Αποφάσεις που έλαβε το Δικαστήριο κατά τη γενική συνέλευσή του της 5ης Νοεμβρίου 2013

(2014/C 52/03)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 5ης Νοεμβρίου 2013 το Δικαστήριο αποφάσισε να τοποθετήσει την K. Jürimäe στο τέταρτο και στο ένατο τμήμα.

Το τέταρτο και το ένατο τμήμα συγκροτούνται, κατά συνέπεια, ως ακολούθως:

Τέταρτο τμήμα

L. Bay Larsen, πρόεδρος τμήματος
J. Malenovský, K. Jürimäe, M. Safjan και A. Prechal, δικαστές

Ένατο τμήμα

M. Safjan, πρόεδρος τμήματος
J. Malenovský, A. Prechal και K. Jürimäe, δικαστές

Πίνακες που χρησιμεύουν για τον προσδιορισμό της συνθέσεως των δικαστικών σχηματισμών

(2014/C 52/04)

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 5ης Νοεμβρίου 2013 το Δικαστήριο κατάρτισε τον πίνακα για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του τμήματος μείζονος συνθέσεως ως ακολούθως:

A. Rosas
K. Jürimäe
E. Juhász
F. Biltgen
Γ. Αρέστης
S. Rodin
A. Borg Barthet
C. Vajda
J. Malenovský
J. L. da Cruz Vilaça
E. Levits
C. G. Fernlund
A. Ó Caoimh
E. Jarašiūnas
J.-C. Bonichot
A. Prechal
A. Arabadjiev
M. Berger
C. Toader
D. Šváby
M. Safjan

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 5ης Νοεμβρίου 2013 το Δικαστήριο κατάρτισε τον κατάλογο για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του τέταρτου πενταμελούς τμήματος ως ακολούθως:

J. Malenovský
K. Jürimäe
M. Safjan
A. Prechal

Κατά τη γενική συνέλευσή του της 5ης Νοεμβρίου 2013 το Δικαστήριο κατάρτισε τον κατάλογο για τον προσδιορισμό της συνθέσεως του ένατου τριμελούς τμήμα ως ακολούθως:

J. Malenovský
A. Prechal
K. Jürimäe

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Ορκωμοσία ενός νέου δικαστή στο Γενικό Δικαστήριο

(2014/C 52/05)

Διορισθείς δικαστής στο Γενικό Δικαστήριο με απόφαση των αντιπροσώπων των Κυβερνήσεων των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 16ης Οκτωβρίου 2013 ⁽¹⁾, για την περίοδο από 6 Οκτωβρίου 2013 μέχρι 31 Αυγούστου 2016, ο L. Madise ορκίστηκε ενώπιον του Δικαστηρίου στις 23 Οκτωβρίου 2013.

⁽¹⁾ ΕΕ L 277 της 18ης Οκτωβρίου 2013, σ. 12.

V

(Γνωστοποιήσεις)

ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Siemens AG (C-239/11 P), Mitsubishi Electric Corp. (C-489/11 P), Toshiba Corp. (C-498/11 P) κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-239/11 P, C-489/11 P και C-498/11 P) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσης — Ανταγωνισμός — Σύμπραξη — Αγορά των έργων εξοπλισμού εξαγωγής με μόνωση αερίου — Κατανομή της αγοράς — Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 — Απόδειξη της παραβίασης — Ενιαία και διαρκής παράβαση — Παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων — Αποδεικτική ισχύς δηλώσεων αντίθετων προς τα συμφέροντα του δηλούντος — Πρόστιμα — Βασικό ποσό για τον υπολογισμό τους — Έτος αναφοράς — Συντελεστής αποτροπής — Πλήρης δικαιοδοσία — Ισότητα μεταχειρίσεως — Δικαιώματα άμυνας — Υποχρέωση αιτιολογήσεως]

(2014/C 52/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσες: Siemens AG (εκπρόσωποι: I. Brinker, C. Steinle και M. Hörster, Rechtsanwälte (C-239/11 P)), Mitsubishi Electric Corp. (εκπρόσωποι: R. Denton, solicitor, και K. Haegeman, advocaat (C-489/11 P)), Toshiba Corp. (εκπρόσωποι: J. MacLennan, solicitor, A. Dawes, solicitor, A. Schulz, Rechtsanwalt και Σ. Σακελλαρίου, δικηγόρος (C-498/11))

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: A. Αντωνιάδη καθώς και R. Sauer, N. Khan και P. Van Nuffel)

Παρεμβαίνουσα υπέρ της αντιδίκου κατ' αναίρεση: Εποπετεύουσα αρχή της ΕΖΕΣ (εκπρόσωποι: M. Schneider και M. Μουστακαλή)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 3ης Μαρτίου 2011 — Siemens κατά Επιτροπής (T-110/07), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή της πρώτης των αναιρεσειουσών με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 6762 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 101 της συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης) και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ, στον βαθμό που αφορά σύμπραξη στην αγορά των έργων εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου ή, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στην πρώτη εκ των αναιρεσειουσών — Προσβολή του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη και των δικαιωμάτων

άμυνας, παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως και παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως — Παραμόρφωση του περιεχομένου των αποδεικτικών στοιχείων — Εσφαλμένη εφαρμογή των κανόνων περί παραγραφής — Παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει τις αιτήσεις αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Siemens AG, τη Mitsubishi Electric Corp. και την Toshiba Corp. στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ EE C 232 της 06.08.2011
EE C 347 της 26.11.2011

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Δημοκρατίας της Πολωνίας

(Υπόθεση C-281/11) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών — Οδηγία 2009/41/ΕΚ — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)

(2014/C 52/07)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: L. Pignataro-Nolin και M. Owsiany-Hornung)

Καθής: Δημοκρατία της Πολωνίας (εκπρόσωποι: B. Majczyna και M. Szpunar)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Εσφαλμένη και ελλιπής μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη της οδηγίας 2009/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για την περιορισμένη χρήση γενετικώς τροποποιημένων μικροοργανισμών (EE L 125, σ. 75)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Δημοκρατία της Πολωνίας, παραλείποντας να μεταφέρει στην εθνική έννομη τάξη τα άρθρα 3, παράγραφος 3, 7, 8,

παράγραφοι 2 και 3, 9, παράγραφος 2, στοιχείο α', καθώς και 18, παράγραφοι 1, δεύτερο εδάφιο, 3 και 4, της οδηγίας 2009/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για την περιορισμένη χρήση γενετικά τροποποιημένων μικροοργανισμών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

- 2) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την προσφυγή.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Δημοκρατία της Πολωνίας φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

(¹) ΕΕ C 252 της 27.8.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — The Queen, Fruition Po Limited κατά Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

(Υπόθεση C-500/11) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 2200/96 — Κανονισμός (ΕΚ) 1432/2003 — Γεωργία — Κοινή οργάνωση των αγορών — Οπωροκηπευτικά — Οργανώσεις παραγωγών — Προϋποθέσεις αναγνώρισης από τις εθνικές αρχές — Διάθεση των τεχνικών μέσων που απαιτούνται για αποθήκευση, συσκευασία και εμπορία των προϊόντων — Υποχρέωση της οργάνωσης, σε περίπτωση αναθέσεως των εργασιών αυτών σε άλλες εταιρίες, να ασκούν έλεγχο επί των εταιριών αυτών]

(2014/C 52/08)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, Fruition Po Limited

κατά

Minister for Sustainable Farming and Food and Animal Health

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — High Court of Justice Queen's Bench Division (Administrative Court) — Ερμηνεία του άρθρου 11 του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996 για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 297, σ. 1), και του άρθρου 6, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1432/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναγνώριση των οργάνωσης παραγωγών και την προαναγνώριση των ομάδων παραγωγών (ΕΕ L 203, σ. 18) — Προϋποθέσεις αναγνώρισης ενός φορέα ως οργάνωσης παραγωγών από τις εθνικές αρχές — Διάθεση των απαραίτητων τεχνικών μέσων για την αποθήκευση, συντήρηση και πώληση των προϊόντων — Υποχρέωση του φορέα, σε περίπτωση αναθέσεως σημαντικών εργασιών σε άλλες εταιρίες, να ασκεί έλεγχο επί των εταιριών αυτών

Διατακτικό

Το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 2699/2000 του Συμβουλίου της 4ης Δεκεμβρίου 2000, έχει την έννοια ότι, για να πληρούνται τα κριτήρια που προβλέπει η διάταξη αυτή ώστε να αναγνωριστεί η ιδιότητα της οργάνωσης παραγωγών, η οργάνωση παραγωγών η οποία έχει αναθέσει σε τρίτους την άσκηση ουσιαστών δραστηριοτήτων υποχρεούται να συνάπτει σύμβαση δυνάμει της οποίας δύναται να διατηρεί την ευθύνη για την άσκηση της δραστηριότητας από εξωτερικούς συνεργάτες και για τον συνολικό διαχειριστικό έλεγχο, κατά τρόπον ώστε να διατηρεί εν τέλει την εξουσία ελέγχου και, ενδεχομένως, έγκαιρης παρεμβάσεως επί της ασκήσεως των δραστηριοτήτων αυτών καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος της συμφωνίας. Απόκειται στο αρμόδιο εθνικό δικαστήριο να διαπιστώσει, κατά περίπτωση και λαμβανομένων υπόψη όλων των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, περιλαμβανομένης της φύσεως και του εύρους των δραστηριοτήτων που έχουν ανατεθεί σε εξωτερικούς συνεργάτες, εάν η οργάνωση παραγωγών διατηρεί τη δυνατότητα ασκήσεως τέτοιου ελέγχου.

(¹) ΕΕ C 370 της 17.12.2011.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de commerce de Verviers (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Corman-Collins SA κατά La Maison du Whisky SA

(Υπόθεση C-9/12) (¹)

[Διεθνής δικαιοδοσία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρο 2 — Άρθρο 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β' — Ειδική διεθνής δικαιοδοσία επί διαφορών εκ συμβάσεως — Έννοιες «πώληση εμπορευμάτων» και «παροχή υπηρεσιών» — Σύμβαση αντιπροσωπείας πωλήσεως εμπορευμάτων]

(2014/C 52/09)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de commerce de Verviers

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Corman-Collins SA

κατά

La Maison du Whisky SA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunal de commerce de Verviers — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5, σημείο 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Σύμβαση αντιπροσωπείας με αντικείμενο την

αποκλειστική πώληση εμπορευμάτων συναφθείσα μεταξύ αντιπροσωπευμένου ο οποίος είναι εγκατεστημένος στη Γαλλία και αντιπροσώπου ο οποίος είναι εγκατεστημένος στο Βέλγιο — Νομιμότητα εθνικής κανονιστικής ρυθμίσεως η οποία προβλέπει τη δικαιοδοσία των δικαστηρίων του τόπου εγκαταστάσεως του αντιπροσώπου, ανεξαρτήτως του τόπου εγκαταστάσεως του αντιπροσωπευμένου

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι, όταν ο εναγόμενος έχει την κατοικία του σε κράτος μέλος διαφορετικό από αυτό στο οποίο έχει την έδρα του το δικαστήριο που έχει επιληφθεί της διαφοράς, εμποδίζει την εφαρμογή εθνικού κανόνα διεθνούς δικαιοδοσίας όπως αυτός που προβλέπεται στο άρθρο 4 του βελγικού νόμου της 27ης Ιουλίου 1961 σχετικά με τη μονομερή καταγγελία των συμβάσεων αντιπροσωπείας αποκλειστικών πωλήσεων αορίστου χρόνου, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο της 13ης Απριλίου 1971 σχετικά με τη μονομερή καταγγελία των συμβάσεων αντιπροσωπείας πωλήσεων.
- 2) Το άρθρο 5, σημείο 1, στοιχείο β', του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι ο κανόνας διεθνούς δικαιοδοσίας που προβλέπεται στη δεύτερη περίπτωση της διατάξεως αυτής για τις διαφορές σχετικά με συμβάσεις παροχής υπηρεσιών εφαρμόζεται σε περίπτωση αγωγής με την οποία ο ενάγων που είναι εγκατεστημένος εντός κράτους μέλους προβάλλει, κατά του εναγομένου που είναι εγκατεστημένος εντός άλλου κράτους μέλους, δικαιώματα αντλούμενα από σύμβαση αντιπροσωπείας, πράγμα για το οποίο απαιτείται η σύμβαση που δεσμεύει τα μέρη να περιλαμβάνει ειδικές διατάξεις που να αφορούν την εκ μέρους του αντιπροσώπου διανομή των εμπορευμάτων που πωλεί ο αντιπροσωπευόμενος. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν τούτο συμβαίνει στη διαφορά της οποίας έχει επιληφθεί.

(¹) EE C 73 της 10.3.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ, ENRC Marketing AG κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Euroalliances

(Υπόθεση C-10/12 P) (¹)

[Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Κανονισμός (ΕΚ) 172/2008 — Εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας — Μερική ενδιάμεση επανεξέταση — Κανονισμός (ΕΚ) 384/96 — Άρθρο 3, παράγραφος 7 — Κοινοί παράγοντες — Ζημία στον οικείο κλάδο παραγωγής της Ένωσης — Αιτιώδης συνάφεια]

(2014/C 52/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρρεσίουσες: Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ, ENRC Marketing AG (εκπρόσωποι: A. Willems και S. de Knop, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναιρέση: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix και G. Bertrish, δικηγόρος)

Παραμβαίνοντες υπέρ του αντιδίκου κατ' αναιρέση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: H. Van Vliet και S. Thomas), Euroalliances (εκπρόσωποι: J. Bourgeois, Y. van Gerven και N. McNelis, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 25ης Οκτωβρίου 2010, T-192/08, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή με αίτημα τη μερική ακύρωση του κανονισμού (ΕΚ) 172/2008 του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ και την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές σιδηροπυριτίου καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, Αιγύπτου, Καζακστάν, Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας και Ρωσίας (EE L 55, σ. 6).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.
- 2) Καταδικάζει την Transnational Company «Kazchrome» ΑΟ και την ENRC Marketing AG στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα.
- 4) Η Euroalliances φέρει τα δικά της έξοδα.

(¹) EE C 65 της 03.03.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Verwaltungsgericht Berlin (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Rahmanian Koushkaki κατά Bundesrepublik Deutschland

(Υπόθεση C-84/12) (¹)

[Χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης — Κανονισμός (ΕΚ) 810/2009 — Άρθρα 21, παράγραφος 1, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6 — Διαδικασίες και προϋποθέσεις έκδοσης ομοιόμορφων θεώρησεων — Υποχρέωση χορηγήσεως θεώρησης — Αξιολόγηση του κινδύνου παράνομης μετανάστευσης — Πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεώρησης — Εύλογες αμφιβολίες — Περιθώριο εκτίμησης των αρμοδίων αρχών]

(2014/C 52/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Berlin

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Rahmanian Koushkaki

κατά

Bundesrepublik Deutschland

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Verwaltungsgericht Berlin — Ερμηνεία του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (ΕΕ L 243, σ. 1) και, μεταξύ άλλων, των άρθρων του 21, παράγραφος 1, και 32, παράγραφος 1 — Διαδικασίες και όροι για τη χορήγηση θεωρήσεων — Δικαίωμα του αιτούντος θεώρηση ο οποίος πληροί τους όρους για τη χορήγηση θεωρήσεως — Αξιολόγηση του κινδύνου παράνομης μεταναστεύσεως — Περιθώριο εκτίμησεως των ενδιαφερομένων κρατών μελών

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του κανονισμού (ΕΚ) 810/2009, του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τη θέσπιση κοινοτικού κώδικα θεωρήσεων (κώδικας θεωρήσεων), έχουν την έννοια ότι οι αρμόδιες αρχές κράτους μέλους, κατά το πέρας της εξέτασης μιας αίτησης για χορήγηση ομοιόμορφης θεώρησης, δεν μπορούν να αρνηθούν τη χορήγηση τέτοιας θεώρησης σε αιτούντα παρά μόνον στην περίπτωση που μπορεί να αντιταχθεί σε αυτόν ένας από τους λόγους απόρριψης της αιτήσεως που απαριθμούνται στις διατάξεις αυτές. Κατά την εξέταση της αίτησης αυτής, οι ανωτέρω αρχές διαδέχονται ευρύ περιθώριο εκτίμησης όσον αφορά τους όρους εφαρμογής των διατάξεων αυτών και την αξιολόγηση των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, προκειμένου να κρίνουν κατά πόσον μπορεί να αντιταχθεί στον αιτούντα ένας από αυτούς τους λόγους απόρριψης.
- 2) Το άρθρο 32, παράγραφος 1, του κανονισμού 810/2009, σε συνδυασμό με το άρθρο 21, παράγραφος 1, αυτού, έχει την έννοια ότι η υποχρέωση των αρμόδιων αρχών κράτους μέλους να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι δεν υφίστανται εύλογες αμφιβολίες ως προς την πρόθεση του αιτούντος να εγκαταλείψει το έδαφος των κρατών μελών πριν από τη λήξη της ισχύος της ζητούμενης θεωρήσεως, λαμβανομένων υπόψη της γενικής καταστάσεως της χώρας διαμονής του αιτούντος και των χαρακτηριστικών του ίδιου του αιτούντος, που αποδεικνύονται βάσει των πληροφοριών που αυτός παρέχει.
- 3) Ο κανονισμός 810/2009 έχει την έννοια ότι δεν αντιβαίνει σ' αυτόν διάταξη της νομοθεσίας κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία προβλέπει ότι, οσάκις πληρούνται οι προβλεπόμενοι από τον κανονισμό αυτό όροι χορήγησης, οι αρμόδιες αρχές έχουν την εξουσία να χορηγήσουν ομοιόμορφη θεώρηση στον αιτούντα, χωρίς να διευκρινίζεται ότι υποχρεούνται να χορηγήσουν τη θεώρηση αυτή, εφόσον η διάταξη αυτή μπορεί να ερμηνευθεί κατά τρόπο σύμφωνο προς τα άρθρα 23, παράγραφος 4, 32, παράγραφος 1, και 35, παράγραφος 6, του εν λόγω κανονισμού.

(¹) ΕΕ C 133 της 5.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Σερρών (Ελλάδα) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ιωάννης Χριστοδούλου, Νικόλαος Χριστοδούλου, Αφοί Ν. Χριστοδούλου ΑΕ κατά Ελληνικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-116/12) (¹)

(Δασμολογητέα αξία — Εμπορεύματα που εξαγονται σε τρίτη χώρα — Επιστροφές κατά την εξαγωγή — Μεταποίηση στη χώρα εξαγωγής, που δεν θεωρείται ουσιαστική — Επανεξαγωγή των εμπορευμάτων στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Καθορισμός της δασμολογητέας αξίας — Συναλλακτική αξία)

(2014/C 52/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Αιτούν δικαστήριο

Διοικητικό Πρωτοδικείο Σερρών

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ιωάννης Χριστοδούλου, Νικόλαος Χριστοδούλου, Αφοί Ν. Χριστοδούλου ΑΕ

κατά

Ελληνικού Δημοσίου

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Διοικητικό Πρωτοδικείο Σερρών — Ερμηνεία των άρθρων 24, 29, 32 και 146 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ.1) — Δασμολογητέα αξία — Συναλλακτική αξία — Καθορισμός — Εξαγόμενα εμπορεύματα τα οποία υπέστησαν ανεπαρκή επεξεργασία ή μεταποίηση στη χώρα εξαγωγής ώστε να θεωρηθούν προϊόντα καταγόμενα από τη χώρα της τελευταίας μεταποίησεως κατά την έννοια του άρθρου 24 του κανονισμού, και τα οποία δεν έχουν υπαχθεί στο καθεστώς της παθητικής τελειοποιήσεως προς επανεισαγωγή στη χώρα της αρχικής εξαγωγής

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 29 και 32 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό (ΕΚ) 82/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1996, εφαρμόζονται για τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας εμπορευμάτων που εισάγονται βάσει συμβάσεως η οποία, μολονότι χαρακτηρίζεται ως σύμβαση πωλήσεως, εντούτοις αποδεικνύεται ότι πρόκειται για σύμβαση επεξεργασίας ή μεταποίησεως. Κατά τον καθορισμό της αξίας αυτής δεν έχει σημασία εάν οι εργασίες επεξεργασίας ή μεταποίησεως πληρούν τις προϋποθέσεις του άρθρου 24 του κανονισμού αυτού, προκειμένου τα εμπορεύματα αυτά να θεωρηθούν καταγόμενα από τη χώρα όπου πραγματοποιείται η επεξεργασία ή η μεταποίηση.
- 2) Τα άρθρα 29 και 32 του κανονισμού 2913/92, όπως έχει τροποποιηθεί με τον κανονισμό 82/97, έχουν την έννοια ότι, κατά τον καθορισμό της δασμολογητέας αξίας, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η αξία της επιστροφής κατά την εξαγωγή που εισπράχθηκε για το εμπόρευμα μέσω πρακτικής η οποία

συνίσταται στην εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης με τρόπο καταχρηστικό και με σκοπό την αθέμιτη άντληση οφέλους.

(¹) EE C 138 της 12.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Handelsgericht Wien (Αυστρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Alfred Hirmann κατά Immofinanz AG

(Υπόθεση C-174/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Δίκαιο των εταιριών — Δεύτερη οδηγία 77/91/ΕΟΚ — Ευθύνη ανώνυμης εταιρίας για παράβαση των υποχρεώσεων της στον τομέα της διαφήμισης — Ανακρίβεια των πληροφοριών που περιελήφθησαν σε ενημερωτικό δελτίο εταιρίας — Περιεχόμενο της ευθύνης — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα την επιστροφή του τιμήματος που κατέβαλε ο αγοραστής για την απόκτηση μετοχών)

(2014/C 52/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Handelsgericht Wien

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Alfred Hirmann

κατά

Immofinanz AG

Παρισταμένης της

Aviso Zeta AG

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασεως — Handelsgericht Wien — Ερμηνεία των άρθρων 12, 15, 16, 18, 19 και 42 της δεύτερης οδηγίας 77/91/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 58 δεύτερη παράγραφος της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρείας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της (EE ειδ. έκδ. 06/001, σ. 230), όπως τροποποιήθηκε, των άρθρων 6 και 25 της οδηγίας 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή την εισαγωγή τους προς διαπραγμάτευση και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (EE L 345, σ. 64), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2008/11/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2008 (EE L 76, σ. 37), των άρθρων 12 και 13 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου 48 δεύτερο εδάφιο της συνθήκης, για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες (EE L 258, σ. 11), των άρθρων 7, 17 και 28 της οδηγίας 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμ-

βρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ (EE L 390, σ. 38) καθώς και του άρθρου 14 της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (EE L 96, σ. 16) — Ευθύνη ανώνυμης εταιρίας για την παράβαση των υποχρεώσεων της στον τομέα της διαφήμισης — Ανακρίβεις πληροφορίες περιλαμβανόμενες σε ενημερωτικό δελτίο — Κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους προβλέπουσα στην περίπτωση αυτή την επιστροφή του τιμήματος που ο αγοραστής κατέβαλε για τις αποκτηθείσες μετοχές — Περίπτωση στην οποία οι εν λόγω μετοχές αποκτήθηκαν στη δευτερογενή αγορά, βάσει του ενημερωτικού δελτίου

Διατακτικό

1) Τα άρθρα 12, 15, 16, 18, 19 και 42 της δεύτερης οδηγίας του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1976, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών κατά την έννοια του άρθρου [48, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ], για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες όσον αφορά τη σύσταση της ανωνύμου εταιρίας και τη διατήρηση και τις μεταβολές του κεφαλαίου της, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/101/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1992, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, στο πλαίσιο της μεταφοράς των οδηγιών

— 2003/71/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών και την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ,

— 2004/109/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/ΕΚ,

— και 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς),

αφενός, προβλέπει την ευθύνη ανώνυμης εταιρίας, ως εκδότης, έναντι αγοραστή μετοχών της εταιρίας αυτής, λόγω παραβάσεως των προβλεπόμενων σε αυτές υποχρεώσεων παροχής πληροφοριών, και, αφετέρου, επιβάλλει στην οικεία εταιρία, λόγω αυτής της ευθύνης, την υποχρέωση επιστροφής στον αγοραστή του ποσού που αντιστοιχεί στο τίμημα αγοράς των μετοχών και την υποχρέωση αναλήψεώς τους.

2) Τα άρθρα 12 και 13 της οδηγίας 2009/101/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί συντονισμού των εγγυήσεων που απαιτούνται στα κράτη μέλη εκ μέρους των εταιριών, κατά την έννοια του άρθρου [48, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ] για την προστασία των συμφερόντων των εταιριών και των τρίτων, με σκοπό να καταστούν οι εγγυήσεις αυτές ισοδύναμες, έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση η οποία, υπό περιστάσεις όπως αυτές της υποθέσεως της κύριας δίκης, προβλέπει την αναδρομική ακύρωση συμβάσεως αγοράς μετοχών.

3) Τα άρθρα 12, 15, 16, 18, 19 και 42 της δεύτερης οδηγίας 77/91, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 92/101, καθώς και τα άρθρα 12 και 13 της οδηγίας 2009/101 έχουν την έννοια ότι η ευθύνη η οποία θεσπίστηκε με την επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης εθνική ρύθμιση, περιορίζεται στην αξία που είχαν οι μετοχές κατά τον χρόνο εγέρσεως της αξιώσεως, η οποία υπολογίζεται, σε περίπτωση εισηγμένης στο Χρηματιστήριο εταιρίας, με βάση τη χρηματιστηριακή τους τιμή.

(¹) EE C 151 της 26.5.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του *Gerechtshof 's-Gravenhage* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Innoweb BV* κατά *Wegener ICT Media BV*, *Wegener Mediaventions BV*

(Υπόθεση C-202/12) (¹)

(Οδηγία 96/9/ΕΚ — Νομική προστασία βάσεων δεδομένων — Άρθρο 7, παράγραφοι 1 και 5 — Ειδικής φύσεως δικαίωμα του κατασκευαστή βάσεων δεδομένων — Έννοια του όρου «επαναχρησιμοποίηση» — Ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων — Θεματική μεταμηχανή αναζητήσεως)

(2014/C 52/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof 's-Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Innoweb BV

κατά

Wegener ICT Media BV, *Wegener Mediaventions BV*

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te's-Gravenhage* — Κάτω Χώρες — Ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφοι 1 και 5, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων (EE L 77, σ. 20) — Δικαίωμα του κατασκευαστή βάσεων δεδομένων να απαγορεύσει την εξαγωγή και/ή την επαναχρησιμοποίηση ουσιώδους μέρους του περιεχομένου της βάσεως δεδομένων — Απαγόρευση της επανειλημμένης και συστηματικής επαναχρησιμοποίησης εποσιωδών μερών του περιεχομένου βάσεως δεδομένων, η οποία προϋποθέτει πράξεις που αντιβαίνουν στην αδιατάρακτη εκμετάλλευση της βάσεως αυτής ή θίγει με αδικαιολόγητο τρόπο τα νόμιμα συμφέροντα του κατασκευαστή της βάσεως — Επαρκής χαρακτήρας της επανειλημμένης επαναχρησιμοποίησης ή σωρευτική προϋπόθεση συστηματικής επαναχρησιμοποίησης — Επαναχρησιμοποίηση μέσω αυτοματοποιημένου συστήματος

Διατακτικό

Το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, έχει την έννοια ότι επιχείρηση η οποία θέτει σε διαδικτυακή λειτουργία θεματική μεταμηχανή αναζητήσεως, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, προβαίνει σε επαναχρησιμοποίηση του συνόλου ή ουσιώδους μέρους του περιεχομένου προστατευόμενης βάσεως δεδομένων, βάσει του ως άνω άρθρου 7, εφόσον η θεματική μεταμηχανή αναζητήσεως αυτή:

— παρέχει στον τελικό χρήστη τυποποιημένο έγγραφο αναζητήσεως, το οποίο έχει, κατ' ουσίαν, τις ίδιες λειτουργικές ιδιότητες με το τυποποιημένο έγγραφο της βάσεως δεδομένων·

— μεταφράζει «σε πραγματικό χρόνο» τις εντολές αναζητήσεως των τελικών χρηστών στη μηχανή αναζητήσεως που διαθέτει η βάση δεδομένων, με συνέπεια να εξερευνά όλα τα δεδομένα των εν λόγω βάσεων, και

— εμφανίζει στον τελικό χρήστη τα ανευρεθέντα αποτελέσματα με την εξωτερική μορφοποίηση του ιστοτόπου της, συνενώνοντας μεν τις περιπτώσεις επαναλήψεως, πλην όμως κατά σειρά η οποία βασίζεται σε κριτήρια παρεμφερή αυτών που χρησιμοποιεί η μηχανή αναζητήσεως της οικείας βάσεως δεδομένων για να εμφανίσει τα αποτελέσματα.

(¹) EE C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του *Bundesgerichtshof* (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Walter Endress* κατά *Allianz Lebensversicherungs AG*

(Υπόθεση C-209/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Οδηγίες 90/619/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ — Ασφάλιση ζωής — Δικαίωμα υπαναχωρήσεως — Μη ενημέρωση για τις προϋποθέσεις ασκήσεως του δικαιώματος αυτού — Απόσβεση του δικαιώματος υπαναχωρήσεως ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού — Συμβατότητα με τις οδηγίες 90/619/ΕΟΚ και 92/96/ΕΟΚ)

(2014/C 52/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesgerichtshof

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Walter Endress

κατά

Allianz Lebensversicherungs AG

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — *Bundesgerichtshof* — Ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ (EE L 330, σ. 50), σε συνδυασμό με το άρθρο 31, παράγραφος 1, της οδηγίας 92/96/ΕΟΚ Οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Νοεμβρίου 1992 για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν την πρωτασφάλιση ζωής, και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ και 90/619/ΕΟΚ (EE L 360, σ. 1) — Ασφάλιση προσόδου — Δικαίωμα υπαναχωρήσεως του αντισυμβαλλόμενου — Προδεσμία — Υποχρέωση ενημέρωσεως του αντισυμβαλλόμενου — Εθνική νομοθεσία που προβλέπει ότι το δικαίωμα υπαναχωρήσεως του αντισυμβαλλόμενου αποσβέννυται ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού, ακόμα και εάν αυτός δεν είχε ενημερωθεί επαρκώς σχετικά με τους όρους ασκήσεως του εν λόγω δικαιώματος

Διατακτικό

Το άρθρο 15, παράγραφος 1, της δεύτερης οδηγίας 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 1990, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής των υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 92/96/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Νοεμβρίου 1992, σε συνδυασμό με το άρθρο 31 της τελευταίας, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε εθνική διάταξη, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, κατά την οποία το δικαίωμα υπαναχωρήσεως του αντισυμβαλλομένου αποσβέννεται το αργότερο ένα έτος μετά την καταβολή του πρώτου ασφαλιστρού, στην περίπτωση που αυτός δεν έχει ενημερωθεί για το δικαίωμά του υπαναχωρήσεως.

(¹) ΕΕ C 200 της 7.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ποινικές δίκες κατά Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-241/12 και C-242/12) (¹)

[Περιβάλλον — Απόβλητα — Έννοια — Οδηγία 2006/12/ΕΚ — Μεταφορές αποβλήτων — Ενημέρωση των αρμόδιων εθνικών αρχών — Κανονισμός (ΕΟΚ) 259/93 — Ύπαρξη ενέργειας, πρόθεσης ή υποχρέωσης απορρίψεως ουσίας ή αντικειμένου]

(2014/C 52/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank te Rotterdam

Ποινική δίκη/διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Shell Nederland Verkoopmaatschappij BV (C-241/12), Belgian Shell NV (C-242/12)

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Rechtbank te Rotterdam (Κάτω Χώρες) — Ερμηνεία των κανονισμών (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας καθώς και κατά την είσοδο και έξοδο τους (ΕΕ L 30, σ. 1) και (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων (ΕΕ L 190, σ. 1) — Έννοια του «αποβλήτου» — Μεταφορά καυσίμου Ultra Light Sulphur Diesel (ULSD) με πλοίο των Κάτω Χωρών προς το Βέλγιο — Εκ παραδρομής ανάμειξη του ULSD, κατά τη φόρτωσή του στο πλοίο, με τερτ-βουτυλο-μεθυλικό αιθέρα (MTBE) — Προϊόν μη ανταποκρινόμενο στις προδιαγραφές που συνομολόγησαν αγοραστής και πωλητής — Το γεγονός αυτό περιήλθε σε γνώση του αγοραστή κατά την παράδοση του φορτίου

στο Βέλγιο — Επιστροφή του ντίζελ στον πωλητή και μεταφορά του στις Κάτω Χώρες — Επιστροφή του τιμήματος πώλησης στον αγοραστή — Πρόθεση του πωλητή να διαθέσει περαιτέρω το ντίζελ στην αγορά, κατόπιν ανάμειξής του με άλλο προϊόν ή χωρίς τέτοια ανάμειξη — Υπαγωγή (ή μη) στην έννοια του «αποβλήτου»

Διατακτικό

Το άρθρο 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΟΚ) 259/93 του Συμβουλίου, της 1ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με την παρακολούθηση και τον έλεγχο των μεταφορών αποβλήτων στο εσωτερικό της Κοινότητας, καθώς και κατά την είσοδο και έξοδό τους, όπως έχει τροποποιηθεί από τον κανονισμό (ΕΚ) 2557/2001 της Επιτροπής, της 28ης Δεκεμβρίου 2001, έχει την έννοια ότι, σε περίπτωση όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, δεν επιπίπτει στην έννοια των «αποβλήτων», όπως αυτά ορίζονται στη διάταξη αυτή, φορτίο πετρελαίου το οποίο αναμείχθηκε εκ παραδρομής με άλλη ουσία, υπό την προϋπόθεση ότι ο κάτοχός του προτίθεται πράγματι να διαθέσει εκ νέου στην αγορά το φορτίο αυτό κατόπιν αναμείξεως με άλλο προϊόν, πράγμα το οποίο είναι αρμόδιο να ελέγξει το αιτούν δικαστήριο.

(¹) ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δύετο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Conseil d'État (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Association Vent De Colère! Fédération nationale κ.λπ. κατά Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

(Υπόθεση C-262/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Κρατική ενίσχυση — Περιεχόμενο της έννοιας «παρέμβαση του κράτους» ή «παρέμβαση με κρατικούς πόρους» — Ηλεκτρική ενέργεια που παράγεται από αιολική ενέργεια — Υποχρέωση αγοράς σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής — Πλήρης αντιστάθμιση — Εισφορές που οφείλουν οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας)

(2014/C 52/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Association Vent De Colère ! Fédération nationale, Alain Bruguière, Jean-Pierre Le Gorgeu, Marie-Christine Piot, Eric Errec, Didier Wirth, Daniel Steinbach, Sabine Servan-Schreiber, Philippe Rusch, Pierre Recher, Jean-Louis Moret, Didier Jocteur Monrozier

κατά

Ministre de l'écologie, du développement durable, des transports et du logement, Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie

παρισταμένου του: Syndicat des énergies renouvelables,

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Conseil d'État (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 87 ΕΚ, νυν άρθρου 107 ΣΛΕΕ — Περιεχόμενο της έννοιας «παρέμβαση του κράτους» ή «παρέμβαση με κρατικούς πόρους» — Υποχρέωση αγοράς αιολικής ηλεκτρικής ενέργειας σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής — Πλήρης αντιστάθμιση του πρόσθετου κόστους — Μεταβολή του συστήματος χρηματοδότησης της εν λόγω αντιστάθμισης — Εισφορές που οφείλουν οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας

Διατακτικό

Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι μηχανισμός όπως ο προβλεπόμενος από τον νόμο 2000-108, της 10ης Φεβρουαρίου 2000, σχετικά με τον εκσυγχρονισμό και την ανάπτυξη της δημόσιας υπηρεσίας ηλεκτρισμού, όπως τροποποιήθηκε με τον νόμο 2006-1537, της 7ης Δεκεμβρίου 2006, περί του τομέα της ενέργειας, ο οποίος αποσκοπεί στην πλήρη αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις λόγω της υποχρέωσης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης από αιολική ενέργεια σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής και του οποίου η χρηματοδότηση βαρύνει τους τελικούς καταναλωτές, αποτελεί παρέμβαση με κρατικούς πόρους.

(¹) ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Cour de cassation (Γαλλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Frédéric Hay κατά Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

(Υπόθεση C-267/12) (¹)

(Οδηγία 2000/78/ΕΚ — Ίση μεταχείριση — Εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας που επιφυλάσσει πλεονέκτημα στον τομέα των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας στους μισθωτούς που συνάπτουν γάμο — Αποκλεισμός των συντρόφων που έχουν συνάψει αστικό σύμφωνο αλληλεγγύης — Διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού)

(2014/C 52/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Cour de cassation

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Frédéric Hay

κατά

Crédit agricole mutuel de Charente-Maritime et des Deux-Sèvres

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Cour de cassation (Γαλλία) — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία (ΕΕ L 303, σ. 16) — Παραδεκτό εθνικής συλλογικής συμβάσεως, που επιφυλάσσει ένα πλεονέκτημα στον τομέα των αμοιβών και των συνθηκών εργασίας στους εργαζόμε-

νους που συνάπτουν γάμο και αποκλείει κατ' ανάγκη από το πλεονέκτημα αυτό τους συντρόφους του ίδιου φύλου που έχουν συνάψει αστικό σύμφωνο αλληλεγγύης — Διακρίσεις λόγω γενετήσιου προσανατολισμού — Δυνατότητα δικαιολόγησής της έμμεσης διακρίσεως μέσω επικλήσεως θεμιτού, ενδεδειγμένου και αναγκαίου σκοπού

Διατακτικό

Το άρθρο 2, παράγραφος 2, στοιχείο α', της οδηγίας 2000/78/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2000, για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε διάταξη συλλογικής συμβάσεως εργασίας, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, δύναμει της οποίας μισθωτός εργαζόμενος που έχει συνάψει PACS με ομόφυλο άτομο αποκλείεται από πλεονεκτήματα όπως οι ειδικές άδειες και επίδομα, τα οποία χορηγούνται στους μισθωτούς εργαζόμενους λόγω της συνάψεως γάμου, οσάκις η εθνική νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους μέλους δεν επιτρέπει τον γάμο μεταξύ ομόφυλων ατόμων, στον βαθμό που, λαμβανομένου υπόψη του σκοπού και των όρων χορηγήσεως των πλεονεκτημάτων αυτών, βρίσκεται σε κατάσταση συγκρίσιμη με αυτή έγγαμου μισθωτού.

(¹) ΕΕ C 250 της 18.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Telefónica SA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-274/12 P) (¹)

(Αίτηση αναιρέσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Άρθρο 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ — Δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής — Ενεργητική νομιμοποίηση — Φυσικά ή νομικά πρόσωπα — Πράξη που τα αφορά ατομικά — Κανονιστική πράξη που δεν περιλαμβάνει εκτελεστικά μέτρα — Απόφαση που κηρύσσει ένα καθεστώς ενισχύσεων ασυμβίβαστο με την κοινή αγορά — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας)

(2014/C 52/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Telefónica SA (εκπρόσωποι: J. Ruiz Calzado και J. Domínguez Pérez, abogados, καθώς και M. Núñez Müller, Rechtsanwält)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: P. Němečková και C. Urraca Cavedes)

Αντικείμενο

Αίτηση αναιρέσεως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 21ης Μαρτίου 2012, T-228/10, Telefónica κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε ως απαράδεκτη την προσφυγή ακυρώσεως του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2011/5/ΕΚ της Επιτροπής, της 28ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φορολογική απόσβεση χρηματοοικονομικού εμπορικού κεφαλαίου για τη συμμετοχή σε ξένο μετοχικό κεφάλαιο υπό τον αριθμό C 45/07 (πρώην NN 51/07, πρώην CP 9/07) εφαρμοσθείσα από την Ισπανία (ΕΕ 2011, L 7, σ. 48).

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Telefónica SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 227 της 28.7.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τμήμα μείζονος συνθέσεως) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Upper Tribunal (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Fish Legal, Emily Shirley κατά The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

(Υπόθεση C-279/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Σύμβαση του Όρχους — Οδηγία 2003/4/ΕΚ — Πρόσβαση σε περιβαλλοντικές πληροφορίες — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια της «δημόσια αρχής» — Επιχειρήσεις επεξεργασίας λυμάτων και υδρεύσεως — Ιδιωτικοποίηση του κλάδου υδρεύσεως στην Αγγλία και την Ουαλία)

(2014/C 52/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Fish Legal, Emily Shirley

κατά

The Information Commissioner, United Utilities Water plc, Yorkshire Water Services Ltd, Southern Water Services Ltd

Αντικείμενο

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως — Upper Tribunal (Administrative Appeals Chamber) — Ηνωμένο Βασίλειο — Ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχεία α', β' και γ', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 41, σ. 26) — Υποχρέωση των δημόσιων αρχών να κοινοποιούν τις περιβαλλοντικές πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους σε οποιονδήποτε αιτούντα — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια του φυσικού ή του νομικού προσώπου που «εκτελεί δημόσια διοικητικά καθήκοντα δυνάμει του εθνικού δικαίου»

Διατακτικό

- 1) Για να καθορισθεί αν οντότητες όπως η United Utilities Water plc, η Yorkshire Water Services Ltd και η Southern Water Services Ltd μπορούν να χαρακτηρισθούν ως νομικά πρόσωπα τα οποία εκτελούν, δυνάμει του εσωτερικού δικαίου, «δημόσια διοικητικά καθήκοντα» κατά το άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες και για την κατάργηση της οδηγίας 90/313/ΕΟΚ του Συμβουλίου, πρέπει

να εξεταστεί αν στις οντότητες αυτές έχουν χορηγηθεί, δυνάμει του εφαρμοστέου επί αυτών εθνικού δικαίου, εξαιρετικές εξουσίες σε σχέση με τους κανόνες που ισχύουν στις συναλλαγές μεταξύ προσώπων ιδιωτικού δικαίου.

- 2) Επιχειρήσεις, όπως η United Utilities Water plc, η Yorkshire Water Services Ltd και η Southern Water Services Ltd, οι οποίες παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες σχετικές με το περιβάλλον, τελούν υπό τον έλεγχο φορέα ή προσώπου περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 2, σημείο 2, στοιχεία α' ή β', της οδηγίας 2003/4, ούτως ώστε πρέπει να χαρακτηρίζονται ως «δημόσια αρχή» βάσει του άρθρου 2, σημείο 2, στοιχείο γ', της οδηγίας αυτής, αν οι εν λόγω επιχειρήσεις δεν καθορίζουν πράγματι αυτοτελώς τον τρόπο με τον οποίο παρέχουν τις υπηρεσίες αυτές, εφόσον μια δημόσια αρχή κατά το άρθρο 2, σημείο 2, στοιχεία α' ή β', της εν λόγω οδηγίας είναι σε θέση να επηρεάζει αποφασιστικώς τη δράση των εν λόγω επιχειρήσεων στον τομέα του περιβάλλοντος.
- 3) Το άρθρο 2, σημείο 2, στοιχείο β', της οδηγίας 2003/4 έχει την έννοια ότι ένα πρόσωπο το οποίο εμπίπτει στη διάταξη αυτή αποτελεί δημόσια αρχή όσον αφορά όλες τις περιβαλλοντικές πληροφορίες τις οποίες κατέχει. Εμπορικές εταιρίες, όπως η United Utilities Water plc, η Yorkshire Water Services Ltd και η Southern Water Services Ltd, οι οποίες μπορούν να αποτελέσουν δημόσια αρχή βάσει του άρθρου 2, σημείο 2, στοιχείο γ', της εν λόγω οδηγίας μόνον εφόσον, όταν παρέχουν δημόσιες υπηρεσίες στον τομέα του περιβάλλοντος, τελούν υπό τον έλεγχο φορέα ή προσώπου περί του οποίου γίνεται λόγος στο άρθρο 2, σημείο 2, στοιχεία α' ή β', της ίδιας οδηγίας, δεν υποχρεούνται να παρέχουν περιβαλλοντικές πληροφορίες, αν συνολογείται ότι οι πληροφορίες αυτές δεν έχουν σχέση με την παροχή των εν λόγω υπηρεσιών.

(¹) ΕΕ C 250 της 18.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop κατά Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Υπόθεση C-281/12) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Προστασία των καταναλωτών — Αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές — Οδηγία 2005/29/ΕΚ — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έννοια του όρου «παραπλανητική πράξη» — Σωρευτικός χαρακτήρας των κατά την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεων)

(2014/C 52/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc coop

κατά

Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 149, σ. 22) — Έννοια του όρου «παραπλανητική πράξη» — Σωρευτικός χαρακτήρας των κατά την εν λόγω διάταξη προϋποθέσεων

Διατακτικό

Μια εμπορική πρακτική πρέπει να χαρακτηριστεί ως «παραπλανητική», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/EOK του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/EK, 98/27/EK, 2002/65/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές»), όταν η πρακτική αυτή, αφενός, περιλαμβάνει εσφαλμένες πληροφορίες ή ενδέχεται να εξαπατήσει τον μέσο καταναλωτή και, αφετέρου, είναι ικανή να οδηγήσει τον καταναλωτή να λάβει απόφαση συναλλαγής την οποία, διαφορετικά, δεν θα ελάμβανε. Το άρθρο 2, στοιχείο ια', της ως άνω οδηγίας έχει την έννοια ότι στον όρο «απόφαση συναλλαγής» εμπίπτει κάθε απόφαση που συνδέεται άμεσα με την απόφαση περί αγοράς ή μη ενός προϊόντος.

(¹) ΕΕ C 235 της 4.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tartu Ringkonnakohus (Εσθονία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ragn-Selle AS κατά Sillamäe Linnavalitsus

(Υπόθεση C-292/12) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Οδηγία 2008/98/EK — Διαχείριση αποβλήτων — Άρθρο 16, παράγραφος 3 — Αρχή της εγγύτητας — Κανονισμός (ΕΚ) 1013/2006 — Μεταφορές αποβλήτων — Μικτά αστικά απόβλητα — Βιομηχανικά απόβλητα και απόβλητα κατασκευών — Διαδικασία αναθέσεως συμβάσεως παραχωρήσεως υπηρεσιών με αντικείμενο τη συλλογή και τη μεταφορά των αποβλήτων που παράγονται εντός των εδαφικών ορίων ενός δήμου — Υποχρέωση του μελλοντικού αναδόχου να μεταφέρει τα συλλεγόμενα απόβλητα σε εγκαταστάσεις επεξεργασίας που έχει καθορίσει η παραχωρούσα αρχή — Πλησιέστερες κατάλληλες εγκαταστάσεις επεξεργασίας]

(2014/C 52/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική

Αιτούν δικαστήριο

Tartu Ringkonnakohus

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ragn-Sells AS

κατά

Sillamäe Linnavalitsus

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tartu Ringkonnakohus — Ερμηνεία των άρθρων 102 ΣΛΕΕ και 106, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καθώς και του άρθρου 16, παράγραφος 3, της οδηγίας 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312, σ. 3) — Διαδικασία αναθέσεως δημόσιων συμβάσεων οργανωμένης μεταφοράς αστικών αποβλήτων — Προϋπόθεση που προβλέπεται από τις προδιαγραφές της σύμβασσης και που επιβάλλει στον μελλοντικό ανάδοχο την υποχρέωση να μεταφέρει τα απόβλητα αποκλειστικά και μόνο σε δύο συγκεκριμένα κέντρα διαχείρισεως αποβλήτων, τα οποία λειτουργούν εντός των ορίων του ενδιαφερόμενου δήμου, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν στην αγορά και άλλοι πάροχοι υπηρεσιών που ανταποκρίνονται στις προβλεπόμενες απαιτήσεις — Αποκλειστικό δικαίωμα επεξεργασίας των αστικών αποβλήτων — Κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως

Διατακτικό

1) Οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1013/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2006, για τις μεταφορές αποβλήτων, σε συνδυασμό με το άρθρο 16 της οδηγίας 2008/98/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών, έχουν την έννοια ότι:

— επιτρέπουν σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως να επιβάλει σε επιχείρηση επιφορτισμένη με τη συλλογή των αποβλήτων εντός των εδαφικών ορίων του την υποχρέωση να μεταφέρει τα μικτά αστικά απόβλητα που συλλέγονται από τα νοικοκυριά καθώς και, ενδεχομένως, από άλλους παραγωγούς, στην πλησιέστερη κατάλληλη εγκατάσταση επεξεργασίας, η οποία βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με τον ως άνω οργανισμό.

— δεν επιτρέπουν σε οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως να επιβάλει σε επιχείρηση επιφορτισμένη με τη συλλογή των αποβλήτων εντός των εδαφικών ορίων του την υποχρέωση να μεταφέρει τα βιομηχανικά απόβλητα και τα απόβλητα κατασκευών που παράγονται εντός των εδαφικών ορίων του στον φορέα εκμεταλλεύσεως της πλησιέστερης κατάλληλης εγκαταστάσεως επεξεργασίας, η οποία βρίσκεται στο ίδιο κράτος μέλος με τον ως άνω οργανισμό, εφόσον τα απόβλητα αυτά προορίζονται για αξιοποίηση (ανάκτηση), στην περίπτωση που οι παραγωγοί των εν λόγω αποβλήτων έχουν την υποχρέωση είτε να τα παραδίδουν οι ίδιοι στην εν λόγω επιχείρηση είτε να τα παραδίδουν απευθείας στην εν λόγω εγκατάσταση.

2) Τα άρθρα 49 ΣΛΕΕ και 56 ΣΛΕΕ δεν έχουν εφαρμογή σε περίπτωση όπως αυτή της κύριας δίκης, της οποίας όλα τα στοιχεία εντοπίζονται στο εσωτερικό ενός μόνον κράτους μέλους.

(¹) ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal de première instance de Liège (Βέλγιο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Guido Imfeld και Nathalie Garcet κατά Βελγικού Δημοσίου

(Υπόθεση C-303/12) ⁽¹⁾

(Ελευθερία εγκαταστάσεως — Ίση μεταχείριση — Φόρος εισοδήματος — Νομοθεσία για την αποφυγή της διπλής φορολογίας — Εισοδήματα που αποκτώνται σε κράτος άλλο από το κράτος κατοικίας — Μέθοδος φοροαπαλλαγής με διατήρηση της προοδευτικότητας του φόρου στο κράτος κατοικίας — Μερικός συνυπολογισμός της προσωπικής και οικογενειακής καταστάσεως — Απώλεια ορισμένων φορολογικών πλεονεκτημάτων που συνδέονται με την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση του εργαζόμενου)

(2014/C 52/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de première instance de Liège

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Guido Imfeld και Nathalie Garcet

κατά

Βελγικού Δημοσίου

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal de première instance de Liège — Ερμηνεία του άρθρου 39 ΕΚ — Συμβατικές και εθνικές διατάξεις περί διπλής φορολογίας — Επαγγελματικά εισοδήματα που στο σύνολό τους αποκτήθηκαν και φορολογήθηκαν σε κράτος μέλος άλλο από το κράτος κατοικίας — Μερικός συνυπολογισμός της προσωπικής και οικογενειακής καταστάσεως στο κράτος προελεύσεως των εισοδημάτων — Υπολογισμός του φόρου εισοδήματος στο κράτος κατοικίας κατ' εφαρμογήν μιας μεθόδου φοροαπαλλαγής με διατήρηση της προοδευτικότητας της φορολογίας — Απώλεια φορολογικών πλεονεκτημάτων συνδεόμενων με την προσωπική και οικογενειακή κατάσταση

Διατακτικό

Το άρθρο 49 ΣΛΕΕ αντιτίθεται στην εφαρμογή φορολογικής ρυθμίσεως κράτους μέλους, όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία έχει ως αποτέλεσμα να στερήσει ζεύγος που κατοικεί στο κράτος αυτό και έχει εισοδήματα τόσο στο εν λόγω κράτος όσο και σε άλλο κράτος μέλος από το πραγματικό ευεργέτημα συγκεκριμένου φορολογικού πλεονεκτηματος, λόγω του τρόπου καταλογισμού του ευεργετήματος αυτού, ενώ το ζεύγος αυτό θα ετύγχανε του εν λόγω ευεργετήματος αν ο σύζυγος με τα μεγαλύτερα εισοδήματα δεν είχε αποκτήσει το σύνολο των εισοδημάτων του σε άλλο κράτος μέλος.

⁽¹⁾ EE C 287 της 22.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Consiglio di Stato (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture κατά Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione SpA

(Υπόθεση C-327/12) ⁽¹⁾

(Άρθρα 101 ΣΛΕΕ, 102 ΣΛΕΕ και 106 ΣΛΕΕ — Δημόσιες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις στις οποίες τα κράτη μέλη χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα — Επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος — Έννοιες — Οργανισμοί επιφορτισμένοι με τον έλεγχο και την πιστοποίηση της τηρήσεως των προβλεπόμενων από τον νόμο προϋποθέσεων εκ μέρους των επιχειρήσεων που εκτελούν δημόσια έργα — Άρθρο 49 ΣΛΕΕ — Ελευθερία εγκαταστάσεως — Περιορισμός — Δικαιολόγηση — Προστασία των αποδεκτών των υπηρεσιών — Ποιότητα των υπηρεσιών πιστοποιήσεως)

(2014/C 52/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ministero dello Sviluppo Economico, Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

κατά

Soa Nazionale Costruttori — Organismo di Attestazione SpA

παρισταμένων των:

Associazione nazionale Società Organismi di Attestazione (Unionsoa), SOA CQOP SpA

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Consiglio di Stato — Ερμηνεία των άρθρων 101, 102 και 106 ΣΛΕΕ — Έννοια των εκφράσεων «δημόσιες επιχειρήσεις και επιχειρήσεις στις οποίες [τα κράτη μέλη] χορηγούν ειδικά ή αποκλειστικά δικαιώματα» και «επιχειρήσεις επιφορτισμένες με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος» — Οργανισμοί επιφορτισμένοι με τον έλεγχο και την πιστοποίηση της τηρήσεως των προϋποθέσεων του νόμου εκ μέρους των επιχειρήσεων που εκτελούν δημόσια έργα — Εθνική κανονιστική ρύθμιση επιβάλλουσα στους εν λόγω οργανισμούς κατώτατα όρια αμοιβών

Διατακτικό

Τα άρθρα 101 ΣΛΕΕ, 102 ΣΛΕΕ και 106 ΣΛΕΕ έχουν την έννοια ότι δεν αντιτίθενται σε εθνική κανονιστική ρύθμιση όπως η επίμαχη στην κύρια δίκη, η οποία επιβάλλει στις επιχειρήσεις που έχουν την ιδιότητα του οργανισμού πιστοποίησης (Società Organismi di Attestazione) ένα σύστημα κατώτατων ορίων αμοιβών για τις υπηρεσίες πιστοποίησης που παρέχουν στις επιχειρήσεις οι οποίες επιθυμούν να μετάσχουν σε διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων δημοσίων έργων.

Μια τέτοια εθνική κανονιστική ρύθμιση συνιστά μεν περιορισμό της ελευθερίας εγκαταστάσεως, υπό την έννοια του άρθρου 49 ΣΛΕΕ, αλλά είναι κατάλληλη για τη διασφάλιση της επιτεύξεως του σκοπού που συνίσταται στην προστασία των αποδεκτών των εν λόγω υπηρεσιών. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει μήπως, λαμβανομένου υπόψη, ειδικότερα, του τρόπου υπολογισμού των κατωτάτων ορίων αμοιβών, ιδίως βάσει του αριθμού των κατηγοριών έργων για τις οποίες καταρτίζεται το πιστοποιητικό, η εν λόγω εθνική κανονιστική ρύθμιση βαίνει πέραν του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη του σκοπού αυτού.

(¹) ΕΕ C 295 της 29.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale di Napoli (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Carmela Carratù κατά Poste Italiane SpA

(Υπόθεση C-361/12) (¹)

(Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων — Έννοια των «συνθηκών απασχόλησης» — Εθνική ρύθμιση που προβλέπει σύστημα αποζημίωσης σε περίπτωση παράνομου ορισμού χρόνου λήξεως της συμβάσεως εργασίας διαφορετικού από εκείνον που εφαρμόζεται σε παράνομη καταγγελία συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου)

(2014/C 52/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Napoli

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Carmela Carratù

κατά

Poste Italiane SpA

Αντικείμενο

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Napoli — Ερμηνεία της ρήτρας 4 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Πεδίο εφαρμογής — Έννοια των συνθηκών απασχόλησεως — Οριζόντια εφαρμογή της επίδικης οδηγίας — Έννοια του δημόσιου οργανισμού — Ερμηνεία του άρθρου 47 του Χάρτη των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ — Αρχή της ισοδυναμίας — Εθνική νομοθεσία προβλέπουσα, σε περιπτώσεις παράνομου καθορισμού του χρόνου λήξεως της συμβάσεως εργασίας, συνολική αποζημίωση, για το χρονικό διάστημα μεταξύ της διακοπής της εργασιακής σχέσεως και της επανεντάξεως στη θέση εργασίας, περιοριζόμενη μεταξύ του 2,5πλάσιου και του 12πλάσιου των τελευταίων πραγματικών μηνιαίων αποδοχών — Αποζημίωση κατώτερη τόσο της προβλεπόμενης από το κοινό αστικό δίκαιο σε περίπτωση αδικαιολόγητης αρνήσεως της προσφερόμενης παροχής εργασίας όσο και της προβλεπόμενης σε περίπτωση αθέμιτης αναστολής της εφαρμογής συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου αποζημιώσεως

Διατακτικό

- 1) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου, που περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από τη CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι χωρεί απευθείας επίκλησή της κατά κρατικού φορέα, όπως η Poste Italiane SpA.
- 2) Η ρήτρα 4, σημείο 1, της ίδιας συμφωνίας-πλαισίου για την εργασία ορισμένου χρόνου έχει την έννοια ότι ο όρος «συνθηκές απασχόλησης» περιλαμβάνει την αποζημίωση την οποία υποχρεούται να καταβάλει ο εργοδότης στον εργαζόμενο λόγω του παράνομου ορισμού χρόνου λήξεως της συμβάσεως εργασίας του.
- 3) Μολονότι η συμφωνία-πλαίσιο δεν απαγορεύει στα κράτη μέλη να προβλέπουν ευνοϊκότερη μεταχείριση από εκείνη που προβλέπεται στη συμφωνία για τους εργαζόμενους με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου, η ρήτρα 4, σημείο 1, της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου έχει την έννοια ότι δεν επιβάλλει την υπό τους αυτούς όρους αντιμετώπιση της αποζημίωσης που χορηγείται σε περίπτωση παράνομου ορισμού χρόνου λήξεως της συμβάσεως εργασίας και εκείνης που καταβάλλεται σε περίπτωση παράνομης καταγγελίας συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου.

(¹) ΕΕ C 295 της 29.9.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Supreme Court of the United Kingdom (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation κατά Commissioners of Inland Revenue, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Υπόθεση C-362/12) (¹)

(Έννομη προστασία — Αρχή της αποτελεσματικότητας — Αρχές της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών — Ένδικα βοηθήματα — Εθνική νομοθετική ρύθμιση — Αναδρομική και απροειδοποίητη σύντμηση της προθεσμίας παραγραφής των ισχυόντων ενδίκων βοηθημάτων)

(2014/C 52/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Supreme Court of the United Kingdom

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Test Claimants in the Franked Investment Income Group Litigation

κατά

Commissioners of Inland Revenue Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Supreme Court of the United Kingdom — Ερμηνεία των άρθρων 49 και 63 ΣΛΕΕ — Εθνικοί φόροι αντίθετοι προς το κοινοτικό δίκαιο — Αναζήτηση των αχρεωστήτως καταβληθέντων — Συνύπαρξη, στο εθνικό δίκαιο, δύο εναλλακτικών ενδίκων βοηθημάτων παρεχομένων στους φορολογούμενους για να αξιώσουν την επιστροφή των καταβληθέντων, για το ένα εκ των οποίων προβλέπεται μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής — Εθνική νομοθεσία συντέμνουσα, αναδρομικώς και χωρίς προειδοποίηση, τη μεγαλύτερη προθεσμία — Συμβατότητα με τις αρχές της αποτελεσματικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης

Διατακτικό

- 1) Στην περίπτωση που οι φορολογούμενοι έχουν δύναμη του εθνικού δικαίου δυνατότητα επιλογής μεταξύ δύο ενδίκων βοηθημάτων προς ανάκτηση φόρου καταβληθέντος κατά παραβίαση του δικαίου της Ένωσης, το ένα εκ των οποίων απολαύει μεγαλύτερης προθεσμίας παραγραφής, είναι αντίθετη προς τις αρχές της αποτελεσματικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης η διά νόμου απροειδοποίητη και αναδρομική σύντμηση αυτής της προθεσμίας παραγραφής.
- 2) Είναι άνευ σημασίας για την απάντηση στο πρώτο ερώτημα το γεγονός ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο ο φορολογούμενος άσκησε ένδικο βοήθημα, η δυνατότητα άσκήσεως του ενδίκου βοηθήματος με τη μεγαλύτερη προθεσμία παραγραφής είχε αναγνωρισθεί μόλις προσφάτως από κατώτερο δικαστήριο, ενώ επιβεβαιώθηκε οριστικά από την ανώτατη δικαστική αρχή σε μεταγενέστερο στάδιο.

(¹) EE C 311 της 13.10.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-411/12) (¹)

(Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Προτιμησιακή τιμολόγηση ηλεκτρικής ενέργειας — Απόφαση 2011/746/ΕΕ — Ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Ανάκτηση — Μη εκτέλεση εντός της ταχθείσας προθεσμίας)

(2014/C 52/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Stromsky, D. Grespan και S. Thomas)

Καθής: Ιταλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. Palmieri, επικουρούμενος από τον S. Fiorentino)

Αντικείμενο

Παράβαση κράτους μέλους — Κρατικές ενισχύσεις — Μη λήψη των αναγκαίων μέτρων προς συμμόρφωση με τα άρθρα 3, 4 και 5 της αποφάσεως 2011/746/ΕΕ της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις που η Ιταλία έδωσε σε εφαρμογή υπέρ της Portovesme Srl, της ILA SpA, της Eurallumina SpA και της Syndial SpA (EE L 309, σ. 1) — Υποχρέωση

ανακτήσεως αμελλητί των ενισχύσεων που κηρύχθηκαν παράνομες και ασύμβατες προς την κοινή αγορά και υποχρέωση ενημερώσεως της Επιτροπής επ' αυτού.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Η Ιταλική Δημοκρατία, μη λαμβάνοντας, εντός των ταχθεισών προθεσμιών, όλα τα αναγκαία μέτρα για την ανάκτηση από τις Portovesme Srl και Eurallumina SpA της κρατικής ενισχύσεως που κρίθηκε παράνομη και ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά με το άρθρο 2 της αποφάσεως 2011/746/ΕΕ της Επιτροπής, της 23ης Φεβρουαρίου 2011, σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις C 38/B/2004 (πρώην NN 58/2004) και C 13/2006 (πρώην N 587/2005) που η Ιταλία έδωσε σε εφαρμογή υπέρ της Portovesme Srl, της ILA SpA, της Eurallumina SpA και της Syndial SpA, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 3 και 4 της εν λόγω αποφάσεως.
- 2) Καταδικάζει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 355 της 17.11.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Portugal — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA κατά Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

(Υπόθεση C-425/12) (¹)

(Διαδικασίες συνάψεως συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών — Οδηγία 93/38/ΕΟΚ — Παράλειψη μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη — Δυνατότητα κράτους μέλους να επικαλεσθεί την εν λόγω οδηγία έναντι οργανισμού παραχωρησιούχου δημόσιας υπηρεσίας ελλείψει μεταφοράς της εν λόγω οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο)

(2014/C 52/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA κατά

Ministério da Agricultura, do Mar, do Ambiente e do Ordenamento do Território

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Πορτογαλία) — Ερμηνεία των άρθρων 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', 4, παράγραφος 1, και 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', i), της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1993, περί συντονισμού των διαδικασιών σύνταξης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (EE 1993, L 199, σ. 84), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998 (EE 1998, L 101, σ. 1) — Άμεσο αποτέλεσμα — Δυνατότητα του κράτους να επικαλεστεί αυτή την οδηγία έναντι παραχωρησιούχου δημόσιας υπηρεσίας όταν η οδηγία δεν έχει μεταφερθεί στο εσωτερικό δίκαιο

Διατακτικό

Τα άρθρα 4, παράγραφος 1, 14, παράγραφος 1, στοιχείο γ', περίπτωση i, και 15 της οδηγίας 93/38/ΕΟΚ του Συμβουλίου, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/4/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, έχουν την έννοια ότι δεν μπορούν να αντιτάσσονται έναντι επιχειρήσεως του ιδιωτικού τομέα, εκ μόνου του λόγου ότι αυτή έχει την ιδιότητα αποκλειστικού παραχωρησιούχου δημόσιας υπηρεσίας εμπίπτοντος στο υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της προαναφερθείσας οδηγίας, έστω και αν η συγκεκριμένη οδηγία δεν μεταφέρθηκε ακόμη στην εσωτερική έννομη τάξη του εν λόγω κράτους μέλους.

Επιχείρηση του ιδιωτικού τομέα η οποία είναι επιφορτισμένη δύναμει πράξεως κρατικής αρχής να παρέχει, υπό την εποπτεία της αρχής αυτής, υπηρεσία δημοσίου συμφέροντος και διαθέτει, προς τούτο, εξαιρετικές εξουσίες σε σχέση με τους εφαρμοστέους στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών κανόνες υποχρεούται να τηρεί τις διατάξεις της οδηγίας 93/38, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/4, και, ως εκ τούτου, οι αρχές κράτους μέλους μπορούν να της αντιτάσσουν τις εν λόγω διατάξεις.

(¹) ΕΕ C 389 της 15.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του *Gerechtshof te 's-Hertogenbosch* (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — διαδικασία κινηθείσα από την X

(Υπόθεση C-437/12) (¹)

(Εσωτερικοί φόροι — Άρθρο 110 ΣΛΕΕ — Τέλος ταξινόμησης — Ομοειδή εθνικά προϊόντα — Ουδετερότητα του φόρου έναντι των εισαγόμενων μεταχειρισμένων οχημάτων σε σχέση με ομοειδή οχήματα που βρίσκονται ήδη στην εγχώρια αγορά)

(2014/C 52/29)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

X

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — *Gerechtshof te's-Hertogenbosch* — Κάτω Χώρες — Ερμηνεία του άρθρου 110 ΣΛΕΕ — Εσωτερικοί φόροι — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει τέλος ταξινόμησης κατά την πρώτη χρησιμοποίηση οχήματος στο εθνικό οδικό δίκτυο — Πρόβλεψη ότι, από το 2010, το ποσό του τέλους αυτού εξαρτάται από τις εκπομπές CO₂ — Όχημα που τέθηκε σε κυκλοφορία το 2006 στην αλλοδαπή και ταξινομήθηκε το 2010 στην ημεδαπή

Διατακτικό

1) Στο πλαίσιο εφαρμογής του άρθρου 110 ΣΛΕΕ, ως ομοειδή εθνικά προϊόντα, παρόμοια με μεταχειρισμένο όχημα όπως το επίμαχο στην κύρια δίκη, το οποίο τέθηκε για πρώτη φορά σε κυκλοφορία πριν την 1η Φεβρουαρίου 2008 ενώ εισήχθη και ταξινομήθηκε στις Κάτω Χώρες το 2010, θεωρούνται τα οχή-

ματα που βρίσκονται στην ολλανδική αγορά και παρουσιάζουν τα πλησιέστερα χαρακτηριστικά με το οικείο εισαγόμενο όχημα.

2) Το άρθρο 110 ΣΛΕΕ έχει την έννοια ότι ένας φόρος, όπως είναι ο ισχύσας το 2010 φόρος επιβατικών αυτοκινήτων και μοτοσυκλετών (*belasting personenauto's en motorrijwielen*), αντίκειται προς το εν λόγω άρθρο εφόσον και στο μέτρο που το ποσό του φόρου αυτού, με το οποίο βαρύνονται τα εισαγόμενα μεταχειρισμένα οχήματα κατά την ταξινόμησή τους στις Κάτω Χώρες, υπερβαίνει το χαμηλότερο εναπομένον ποσό του ίδιου φόρου το οποίο είναι ενσωματωμένο στην αξία των ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στο ίδιο αυτό κράτος μέλος.

(¹) ΕΕ C 399 της 22.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του *High Court of Justice (Chancery Division)* (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — *Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd* κατά *Sanofi*

(Υπόθεση C-443/12) (¹)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Όροι χορηγήσεως του πιστοποιητικού αυτού — Μεταγενέστερες κυκλοφορίες στην αγορά δύο φαρμάκων που περιέχουν, εν μέρει ή εν όλω, την ίδια δραστική ουσία — Σύνθεση δραστικών ουσιών εκ των οποίων η μία έχει ήδη διατεθεί στο εμπόριο υπό τη μορφή φαρμάκου μεμονωμένης δραστικής ουσίας — Δυνατότητα χορηγήσεως περισσότερων του ενός πιστοποιητικών βάσει του ίδιου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και δύο αδειών κυκλοφορίας στην αγορά]

(2014/C 52/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice (Chancery Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Actavis Group PTC EHF, Actavis UK Ltd

κατά

Sanofi

παρισταμένης της

Sanofi Pharma Bristol-Myers Squibb SNC

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — *High Court of Justice (Chancery Division)* — Ερμηνεία του άρθρου 3, στοιχεία α' και γ', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ.1) — Όροι χορηγήσεως του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας — Έννοια του «προϊόντος που προστατεύεται με έγκυρο βασικό δίπλωμα ευρεσιτεχνίας» — Κριτήρια — Δυνατότητα χορηγήσεως του πιστοποιητικού για κάθε φάρμακο σε περίπτωση που το δίπλωμα ευρεσιτεχνίας καλύπτει περισσότερα φάρμακα

Διατακτικό

Υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης όπου, βάσει διπλώματος ευρεσιτεχνίας προστατευόντος καινοτόμο δραστική ουσία και βάσει άδειας κυκλοφορίας στην αγορά φαρμάκου περιέχοντος αυτήν ως μεμονωμένη δραστική ουσία, ο κάτοχος αυτού του διπλώματος ευρεσιτεχνίας έχει ήδη αποκτήσει, γι' αυτήν τη δραστική ουσία, ένα συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας το οποίο του παρέχει τη δυνατότητα να αντιταχθεί στη χρήση της εν λόγω δραστικής ουσίας μεμονωμένης ή σε συνδυασμό με άλλες δραστικές ουσίες, το άρθρο 3, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται στη, βάσει του ιδίου διπλώματος ευρεσιτεχνίας, αλλά βάσει μεταγενέστερης άδειας κυκλοφορίας στην αγορά διαφορετικού φαρμάκου περιέχοντος την εν λόγω δραστική ουσία σε σύνθεση με άλλη δραστική ουσία, μη προστατευόμενη αυτή καθαυτήν με το εν λόγω δίπλωμα ευρεσιτεχνίας, χορήγηση στον κάτοχο του διπλώματος αυτού δεύτερου πιστοποιητικού που αφορά αυτήν τη σύνθεση δραστικών ουσιών.

(¹) ΕΕ C 389 της 15.12.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Rivella International AG κατά Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

(Υπόθεση C-445/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσης — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BASKAYA» — Ανακοπή — Διμερής σύμβαση — Έδαφος τρίτου κράτους — Έννοια της «ουσιαστικής χρήσεως»)

(2014/C 52/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναρρεσείουσα: Rivella International AG (εκπρόσωπος: C. Spintig, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσης ασκηθείσα κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Ιουλίου 2012, T-170/11, Rivella International κατά ΓΕΕΑ — Baskaya di Baskaya Alim (BASKAYA), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή που είχε ασκηθεί κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 10ης Ιανουαρίου 2011 (υπόθεση R 534/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Rivella International AG και της Baskaya di Baskaya Alim e C. Sas — Κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ ενός εικονιστικού σημείου που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «BASKAYA» και ενός προγενέστερου εικονιστικού διεθνούς σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο

«Passaia» — Παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1) — Εσφαλμένη εκτίμηση της εξετάσεως της ανακοπής

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσης.
- 2) Καταδικάζει τη Rivella International AG στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 366 της 24.11.2012.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Landgericht Krefeld (Γερμανία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Nipponkoa Insurance Co (Europe) Ltd κατά Inter-Zuid Transport BV

(Υπόθεση C-452/12) (¹)

[Δικαστική συνεργασία σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 — Άρθρα 27, 33 και 71 — Εκκρεμοδικία — Αναγνώριση και εκτέλεση των αποφάσεων — Σύμβαση περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων (CMR) — Άρθρο 31, παράγραφος 2 — Κανόνες συνυπάρξεως — Αγωγή με την οποία ασκείται δικαίωμα αναγωγής — Αρνητική αναγνωριστική αγωγή — Απόφαση με την οποία γίνεται δεκτή αρνητική αναγνωριστική αγωγή]

(2014/C 52/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Landgericht Krefeld

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

NIPPONKOA Insurance Co (Europe) Ltd

κατά

Inter-Zuid Transport BV

παρισταμένης της: DTC Surhuisterveen BV

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Landgericht Krefeld — Ερμηνεία των άρθρων 27 και 71 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (Βρυξέλλες Ι) (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1) — Σχέση με τη Σύμβαση περί του συμβολαίου για τη διεθνή μεταφορά εμπορευμάτων οδικώς (CMR) — Κανόνες περί συνυπάρξεως — Εκκρεμοδικία — Υποχρέωση ερμηνείας του άρθρου 31, παράγραφος 2, της CMR, υπό το πρίσμα του άρθρου 27 του κανονισμού Βρυξέλλες Ι — Σχέση μεταξύ της αγωγής αποζημιώσεως του αποστολέα ή του παραλήπτη και της αναγνωριστικής αγωγής του μεταφορέα με αίτημα να αναγνωριθεί ότι δεν ευθύνεται για τη ζημία ή, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, ότι ευθύνεται μόνον μέχρι ενός ανώτατου ποσού («αρνητική αναγνωριστική αγωγή»)

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 71 του κανονισμού (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία διεθνούς συμβάσεως που δεν διασφαλίζει, υπό συνθήκες τουλάχιστον εξίσου ευνοϊκές με αυτές που προκύπτουν από την εφαρμογή του προαναφερθέντος κανονισμού, τη συμμόρφωση προς τους σκοπούς και τις αρχές του εν λόγω κανονισμού.
- 2) Το άρθρο 71 του κανονισμού 44/2001 έχει την έννοια ότι αντιτίθεται σε ερμηνεία του άρθρου 31, παράγραφος 2, της Συμβάσεως περί του συμβολαίου για τη διεθνή οδική μεταφορά εμπορευμάτων, που υπεγράφη στη Γενεύη στις 19 Μαΐου 1956, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο που συνήφθη στη Γενεύη στις 5 Ιουλίου 1978, βάσει της οποίας αρνητική αναγνωριστική αγωγή που ασκείται σε κράτος μέλος ή αρνητική αναγνωριστική απόφαση που εκδίδεται σε αυτό δεν έχουν το ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία με αγωγή εξ αναγωγής η οποία ασκείται σε άλλο κράτος μέλος μεταξύ των ιδίων διαδίκων ή των διαδόχων τους και αφορά την ίδια ζημία.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Rechtbank 's Gravenhage (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Georgetown University κατά Octrooicentrum Nederland, δραστηριοποιούμενου με την ονομασία NL Octrooicentrum

(Υπόθεση C-484/12) (¹)

[Φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση — Συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας — Κανονισμός (ΕΚ) 469/2009 — Άρθρο 3 — Προϋποθέσεις χορηγήσεως τέτοιου πιστοποιητικού — Δυνατότητα χορηγήσεως περισσότερων συμπληρωματικών πιστοποιητικών προστασίας δυνάμει του ίδιου διπλώματος ευρεσιτεχνίας]

(2014/C 52/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Rechtbank 's Gravenhage

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Georgetown University

κατά

Octrooicentrum Nederland, δραστηριοποιούμενου με την ονομασία NL Octrooicentrum

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Rechtbank's-Gravenhage — Κάτω Χώρες — Ερμηνεία των άρθρων 3, στοιχείο γ', και 14, στοι-

χείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα (ΕΕ L 152, σ. 1) — Προϋποθέσεις χορηγήσεως του πιστοποιητικού — Ισχύον κύριο δίπλωμα ευρεσιτεχνίας που προστατεύει περισσότερα προϊόντα — Ύπαρξη ή μη δικαιώματος έκδοσης πιστοποιητικού για κάθε προϊόν

Διατακτικό

Υπό συνθήκες όπως αυτές της κύριας δίκης όπου, δυνάμει κύριου διπλώματος ευρεσιτεχνίας και της άδειας κυκλοφορίας φαρμάκου που αποτελείται από σύνθεση διάφορων δραστικών ουσιών, έχει ήδη χορηγηθεί στον δικαιούχο του εν λόγω διπλώματος συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας για την οικεία σύνθεση δραστικών ουσιών, η οποία προστατεύεται από το δίπλωμα κατά την έννοια του άρθρου 3, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 469/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, περί του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας για τα φάρμακα, το άρθρο 3, στοιχείο γ', του ίδιου αυτού κανονισμού έχει την έννοια ότι δεν απαγορεύεται να χορηγηθεί συμπληρωματικό πιστοποιητικό προστασίας στον ίδιο δικαιούχο και για μια από αυτές τις δραστικές ουσίες, η οποία επίσης προστατεύεται ως μεμονωμένη δραστική ουσία από το εν λόγω δίπλωμα.

(¹) ΕΕ C 26 της 26.1.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs κατά The Bridport and West Dorset Golf Club Limited

(Υπόθεση C-495/12) (¹)

[Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Απαλλαγές — Άρθρο 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ' — Παροχές υπηρεσιών συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό — Πρόσβαση σε γήπεδο γκολφ — Καταβολή αντιτίμου για την πρόσβαση σε λέσχη γκολφ από μη μέλη της (green fee) — Αποκλεισμός της απαλλαγής — Άρθρο 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ' — Άρθρο 134, στοιχείο β' — Συμπληρωματικά έσοδα]

(2014/C 52/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

κατά

West Dorset Golf Club Limited

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Ηνωμένο Βασίλειο — Ερμηνεία των άρθρων 132, παράγραφος 1, περίπτωση ιγ', 133, περίπτωση δ' και 134, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγές — Παρεχόμενες υπηρεσίες συνδεδεμένες στενά με τον αθλητισμό ή τη σωματική αγωγή — Πώληση, μέσω οργανισμού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δικαιωμάτων χρήσεως γηπέδου γκολφ για ορισμένο χρονικό διάστημα με σκοπό την ενασχόληση με το γκολφ

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 134, στοιχείο β', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχει την έννοια ότι δεν αποκλείει από την απαλλαγή του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας αυτής την παροχή υπηρεσιών που συνίστανται στη χορήγηση, εκ μέρους οργανισμού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που διαχειρίζεται γήπεδο γκολφ και διαθέτει πρόγραμμα μελών με συνδρομή, του δικαιώματος χρήσεως του γηπέδου σε επισκέπτες μη μέλη του οργανισμού αυτού.
- 2) Το άρθρο 133, πρώτο εδάφιο, στοιχείο δ', της οδηγίας 2006/112/ΕΚ έχει την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη, υπό περιστάσεις όπως αυτές της κύριας δίκης, να αποκλείουν από την απαλλαγή του άρθρου 132, παράγραφος 1, στοιχείο ιγ', της οδηγίας αυτής την παροχή υπηρεσιών που συνίστανται στη χορήγηση δικαιώματος χρήσεως γηπέδου γκολφ το οποίο διαχειρίζεται οργανισμός μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που διαθέτει πρόγραμμα μελών με συνδρομή, όταν η υπηρεσία αυτή παρέχεται σε μη μέλη του οργανισμού αυτού.

(¹) ΕΕ C 32 της 2.2.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Κύρια (Ουγγαρία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — BDV Hungary Trading Kft (υπό εκκαθάριση) κατά Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

(Υπόθεση C-563/12) (¹)

(ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 146 — Απαλλαγές κατά την εξαγωγή — Άρθρο 131 — Προϋποθέσεις καθοριζόμενες από τα κράτη μέλη — Εθνική νομοθεσία επιβάλλουσα να έχει το προοριζόμενο προς εξαγωγή αγαθό εγκαταλείψει υποχρεωτικώς το τελωνειακό έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός προθεσμίας 90 ημερών από την παράδοση)

(2014/C 52/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Αιτούν δικαστήριο

Κύρια

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

BDV Hungary Trading Kft (υπό εκκαθάριση)

κατά

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Κύρια — Ερμηνεία του άρθρου 15 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49), και των άρθρων 131, 146 και 273 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΕΕ L 347, σ. 1) — Απαλλαγές κατά την εξαγωγή — Εταιρία ασκούσα δραστηριότητα παραγωγής και εμπορίας κονσερβών τροφίμων η οποία πωλεί προϊόντα προοριζόμενα να διατεθούν από τον αγοραστή στην αγορά τρίτων χωρών — Εθνική νομοθεσία εξαρτώσα το δικαίωμα στην απαλλαγή από τον ΦΠΑ για τις πωλήσεις προϊόντων που προορίζονται για εξαγωγή εκτός της Ένωσης από τον όρο ότι ο χρόνος μεταξύ της πωλήσεως και της ημερομηνίας εξόδου των προϊόντων από το εθνικό έδαφος δεν υπερβαίνει τις 90 ημέρες

Διατακτικό

Τα άρθρα 146, παράγραφος 1, και 131 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι αντίκειται σ' αυτά εθνική νομοθετική ρύθμιση κατά την οποία, στο πλαίσιο παραδόσεως προς εξαγωγή, τα προοριζόμενα να εξαχθούν εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης αγαθά πρέπει υποχρεωτικά να έχουν εγκαταλείψει το έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εντός προθεσμίας τριών μηνών ή 90 ημερών από την ημερομηνία της παραδόσεως, εφόσον η υπέρβαση απλώς και μόνον της προθεσμίας αυτής έχει ως συνέπεια να στερείται οριστικά ο υποκείμενος στον φόρο τη φοροαπαλλαγή για την παράδοση αυτή.

(¹) ΕΕ C 114 της 20.4.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δέκατο τμήμα) της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Koninklijke Wegenbouw Stevin BV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-586/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσεως — Συμπράξεις — Ολλανδική αγορά της πίσσας οδοποιίας — Καθορισμός της μικτής τιμής της πίσσας οδοποιίας — Έκπτωση για τους κατασκευαστές έργων οδοποιίας — Απόδειξη — Αρχή της ίσης μεταχειρίσεως — Πλήρης δικαιοδοσία — Αναλογικός χαρακτήρας του προστίμου — Έλεγχος εκ μέρους του Δικαστηρίου)

(2014/C 52/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσέουσα: Koninklijke Wegenbouw Stevin BV (εκπρόσωπος: E. Pijnacker Hordijk, advocaat)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Ronkes Agerbeek)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) στις 27 Σεπτεμβρίου 2012, στην υπόθεση T-357/06, Koninklijke Wegenbouw Stevin κατά Επιτροπής, και με την οποία απέρριψε προσφυγή με αντικείμενο, κυρίως, την ακύρωση της αποφάσεως C(2006) 4090 τελικό της Επιτροπής, της 13ης Σεπτεμβρίου 2006, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 (ΕΚ) [υπόθεση COMP/F/38.456 — Πίσσα (Κάτω Χώρες)], καθόσον αφορά την αναίρεσείουσα, και, επικουρικώς, τη μείωση του προστίμου που της επιβλήθηκε με την εν λόγω απόφαση

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την Koninklijke Wegenbouw Stevin BV στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 71 της 9.03.2013

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 14ης Νοεμβρίου 2013 — TeamBank AG Nürnberg κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Fercredit Servizi Finanziari SpA

(Υπόθεση C-524/12 P) (¹)

(Αίτηση αναίρεσως — Κοινοτικό σήμα — Εικονιστικό σήμα f@ir Credit — Ανακοπή του δικαιούχου του κοινοτικού εικονιστικού σήματος FERCREREDIT — Άρνηση καταχωρίσεως)

(2014/C 52/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Αναίρεσείουσα: TeamBank AG Nürnberg (εκπρόσωπος: D. Terh-eggen, Rechtsanwalt)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: G. Schneider), Fercredit Servizi Finanziari SpA (εκπρόσωποι: G. Petrocchi, A. Masetti Zannini de Concina και R. Cartella, avvocati)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 19ης Σεπτεμβρίου 2012, T-220/11, TeamBank κατά ΓΕΕΑ — Fercredit Servizi Finanziari, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 3ης Φεβρουαρίου 2011 (υπόθεση R 719/2010-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Fercredit Servizi Finanziari SpA και της TeamBank AG Nürnberg — Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουα-

ρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (EE L 78, σ. 1) — Κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ εικονιστικού σημείου που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «f@ir Credit» και προγενέστερου εικονιστικού διεθνούς σήματος που περιέχει το λεκτικό στοιχείο «FERCREREDIT»

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει την TeamBank AG Nürnberg στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 9 της 12.1.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου της 5ης Δεκεμβρίου 2013 — Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-534/12) (¹)

[Αίτηση αναίρεσως — Προσφυγή περιέχουσα αίτημα αναθεωρήσεως — Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κρίνουσα την προσφυγή απαράδεκτη — Τοποθέτηση — Μετάθεση από την αντιπροσωπεία στη Λουάντα (Αγκόλα) στις Βρυξέλλες (Βέλγιο) — Απόφαση περί συσκευασίας και μετακομίσεως της οικοσκευής του νυν αναίρεσείοντος εν τη απουσία του — Συνέπειες μεταγενέστερης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου]

(2014/C 52/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναίρεσείων: Luigi Marcuccio (εκπρόσωπος: G. Cipressa, avvocato)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσως κατά της διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα), της 11ης Σεπτεμβρίου 2012, T-241/03 REV, Marcuccio κατά Επιτροπής, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε αίτηση αναθεωρήσεως της διατάξεως που εξέδωσε το τότε Πρωτοδικείο στις 17 Μαΐου 2006, επί της υποθέσεως T-241/03, Marcuccio κατά Επιτροπής — Παράβαση των άρθρων 64, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, και 127, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου — Παράβαση του άρθρου 44, παράγραφοι 1 και 2, του Οργανισμού του Δικαστηρίου — Παράβαση του άρθρου 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσως.
- 2) Καταδικάζει τον Luigi Marcuccio στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 71 της 9.3.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου (όγδοο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση του Tribunale ordinario di Aosta (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Rocco Papalia κατά Comune di Aosta

(Υπόθεση C-50/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Κοινωνική πολιτική — Οδηγία 1999/70/ΕΚ — Ρήτρα 5 της συμφωνίας-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου — Δημόσιος τομέας — Διαδοχικές συμβάσεις — Κατάχρηση — Αποκατάσταση της ζημίας — Προϋποθέσεις αποζημιώσεως σε περίπτωση παράνομου καθορισμού όρου της σύμβασης εργασίας — Αρχές της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας)

(2014/C 52/39)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale ordinario di Aosta

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Rocco Papalia

Εναγόμενος: Comune di Aosta

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής απόφασης — Tribunale ordinario di Aosta — Ερμηνεία της ρήτρας 5 της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP (ΕΕ L 175, σ. 43) — Δημόσια Διοίκηση — Αποζημίωση σε περίπτωση παράνομου καθορισμού όρου σύμβασης εργασίας — Προϋποθέσεις — Απόδειξη της προκληθείσας ζημίας — Ανάγκη να αποδειχθεί παραίτηση από καλύτερες προσφορές απασχολήσεως

Διατακτικό

Η συναφθείσα στις 18 Μαρτίου 1999 συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου, η οποία περιλαμβάνεται στο παράρτημα της οδηγίας 1999/70/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για την εργασία ορισμένου χρόνου που συνήφθη από την CES, την UNICE και το CEEP, έχει την έννοια ότι αντιβαίνουν σ' αυτήν μέτρα που προβλέπει εθνική ρύθμιση, όπως η επίμαχη στην υπόθεση της κύριας δίκης, η οποία, σε περίπτωση κατά την οποία εργοδότης του δημόσιου τομέα συνάπτει καταχρηστικώς διαδοχικές συμβάσεις εργασίας ορισμένου χρόνου, παρέχει απλώς στον οικείο εργαζόμενο αξίωση αποκατάστασής της ζημίας που διατείνεται ότι υπέστη λόγω αυτού του γεγονότος, αποκλείοντας οποιοδήποτε ενδεχόμενο μετατροπής της εργασιακής σχέσεως ορισμένου χρόνου σε σχέση αορίστου χρόνου, εφόσον αυτή η αξίωση αποζημιώσεως προϋποθέτει υποχρέωση του εργαζομένου να αποδείξει ότι παρατηρήθηκε από καλύτερες ευκαιρίες απασχολήσεως και υπό τον όρο ότι η υποχρέωση αυτή καθιστά πρακτικά αδύνατη ή υπέρμετρα δυσχερή την εκ μέρους του οικείου εργαζομένου άσκηση των δικαιωμάτων που του παρέχονται βάσει του δικαίου της Ένωσης.

Στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει τον βαθμό στον οποίο οι διατάξεις εθνικού δικαίου με σκοπό την πάταξη της εκ μέρους της δημόσιας διοικήσεως καταχρηστικής συνάψεως διαδοχικών συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου ή διαδοχικών σχέσεων εργασίας ορισμένου χρόνου είναι σύμφωνες με τις αρχές αυτές.

⁽¹⁾ ΕΕ C 147 της 25.5.2013

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 — Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Jacson of Scandinavia AB

(Υπόθεση C-159/13) ⁽¹⁾

[Αίτηση αναίρεσεως — Κοινοτικό σήμα — Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 — Λεκτικό σήμα JACKSON SHOES — Αίτηση κηρύξεως ακυρότητας εκ μέρους του δικαιούχου της εθνικής εμπορικής επωνυμίας Jacson of Scandinavia AB — Κήρυξη της ακυρότητας — Προδήλως απαράδεκτη]

(2014/C 52/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda^a (εκπρόσωπος: A.J. Rodrigues, advogado)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: P. Guimarães και G. Schneider), Jacson of Scandinavia AB

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της απόφασης του Γενικού Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 24ης Ιανουαρίου 2013, T-474/09, Fercal — Consultadoria e Serviços κατά ΓΕΕΑ — Jacson of Scandinavia, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε προσφυγή κατά της απόφασης του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 18ης Αυγούστου 2009 (υπόθεση R 1253/2008-2) σχετικά με διαδικασία κηρύξεως ακυρότητας μεταξύ της Jacson of Scandinavia AB και της Fercal — Consultadoria e Serviços, Lda.

Διατακτικό

Το Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Καταδικάζει τη Fercal — Consultadoria e Serviços Lda στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 171 της 15.06.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 7ης Νοεμβρίου 2013 — [αίτηση του Tribunal de Cagliari — Ιταλία για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Ποινική διαδικασία κατά Sergio Alfonso Lorrain

(Υπόθεση C-224/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 53, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Θεμελιώδη δικαιώματα — Υπερβολική διάρκεια της ποινικής δίκης — Επ' αόριστον αναστολή ποινικής δίκης σε περίπτωση ασθένειας του κατηγορουμένου η οποία τον καθιστά ανίκανο να μετάσχει συνειδητώς στη δίκη — Μη αναστρέψιμη ασθένεια του κατηγορουμένου — Μη εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης — Πρόδηλη έλλειψη αρμοδιότητας του Δικαστηρίου)

(2014/C 52/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal de Cagliari

Ποινική διαδικασία ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Sergio Alfonso Lorrain

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Tribunale di Cagliari — Ερμηνεία του άρθρου 47, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 ΣΕΕ — Υπερβολικά μεγάλη διάρκεια της ποινικής δίκης — Εθνική κανονιστική ρύθμιση η οποία προβλέπει υποχρέωση επ' αόριστον αναστολής της διοικητικής δίκης σε περίπτωση ασθένειας του κατηγορουμένου η οποία τον καθιστά ανίκανο να μετάσχει συνειδητώς στη δίκη — Υποχρέωση υπαγωγής του κατηγορουμένου σε περιοδικές εξετάσεις — Μη αναστρέψιμη ασθένεια του κατηγορουμένου

Διατακτικό

Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι προδήλως αναρμόδιο να απαντήσει στα ερωτήματα που υπέβαλε το Tribunale di Cagliari (Ιταλία).

(¹) EE C 207 της 20.7.2013.

Διάταξη του Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 12ης Δεκεμβρίου 2013 [αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Umbra Packaging srl κατά Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

(Υπόθεση C-355/13) (¹)

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός διαδικασίας — Άρθρα 53, παράγραφος 2, και 99 — Απάντηση σε προδικαστικό ερώτημα δυνάμει να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία — Αίτηση προδήλως απαράδεκτη — Δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών — Οδηγία 2002/20/ΕΚ (οδηγία για την αδειοδότηση) — Άρθρο 3 — Επιβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση συνάψεως συμβάσεως παροχής συνδρομητικών τηλεφωνικών υπηρεσιών — Μη επιβολή του τέλους στις κάρτες προπληρωμένου χρόνου ομιλίας — Άρθρο 102 ΣΛΕΕ]

(2014/C 52/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Umbra Packaging srl

Εφεσίβλητη: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale di Perugia

Αντικείμενο

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως — Commissione Tributaria Regionale dell'Umbria — Ερμηνεία του άρθρου 3 της οδηγίας 20/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση) (EE L 108, σ. 21), και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ — Εθνική κανονιστική ρύθμιση που επιβάλλει τέλη στους διαχειριστές δικτύων κινητής τηλεφωνίας — Επιβολή τέλους υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση συνάψεως παροχής συνδρομητικών τηλεφωνικών υπηρεσιών — Τέλος που δεν βαρύνει τις τηλεφωνικές κάρτες προπληρωμένου χρόνου ομιλίας

Διατακτικό

Το άρθρο 3 της οδηγίας 2002/20/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, για την αδειοδότηση δικτύων και υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την αδειοδότηση), έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση όπως εκείνη σχετικά με το τέλος επί των δραστηριοτήτων που ασκούνται στο πλαίσιο παραχωρήσεως αδειας από το κράτος.

(¹) EE C 260 της 07.09.2013.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Timișoara (Ρουμανία) στις 3 Ιουνίου 2013 — Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș κατά Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

(Υπόθεση C-304/13)

(2014/C 52/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Timișoara

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείων: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Centrul Județean Timiș

Αναιρεσίβλητα: Curtea de Conturi a României, Camera de Conturi a Județului Timiș

Παρεμβαίνων: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA)

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003 (¹), και ειδικότερα στα άρθρα 115 και 135 αυτού, η επιβολή εκ μέρους κράτους μέλους πρόσθετων, μη προβλεπόμενων στον ως άνω κανονισμό, προϋποθέσεων για τη χορήγηση πριμοδοτήσεως σε γεωργό και, ειδικότερα,

της προϋποθέσεως να μην έχει ο εν λόγω γεωργός «ληξιπρόθεσμες οφειλές έναντι του κρατικού προϋπολογισμού και/ή του τοπικού προϋπολογισμού, κατά την ημερομηνία της αιτήσεως για την προμδότηση»;

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1782/2003 του Συμβουλίου, της 29ης Σεπτεμβρίου 2003, για τη θέσπιση κοινών κανόνων για τα καθεστώτα άμεσης στήριξης στα πλαίσια της κοινής γεωργικής πολιτικής και για τη θέσπιση ορισμένων καθεστώτων στήριξης για τους γεωργούς και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 2019/93, (ΕΚ) αριθ. 1452/2001, (ΕΚ) αριθ. 1453/2001, (ΕΚ) αριθ. 1454/2001, (ΕΚ) αριθ. 1868/94, (ΕΚ) αριθ. 1251/1999, (ΕΚ) αριθ. 1254/1999, (ΕΚ) αριθ. 1673/2000, (ΕΟΚ) αριθ. 2358/71 και (ΕΚ) αριθ. 2529/2001 (ΕΕ L 270, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Tribunale di Verona (Ιταλία) στις 30 Αυγούστου 2013 — Shamim Tahir κατά Ministero dell'Interno και Questura di Verona

(Υπόθεση C-469/13)

(2014/C 52/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunale di Verona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Shamim Tahir

Καθών: Ministero dell'Interno, Questura di Verona

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Πρέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/109 (¹) να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος της νόμιμης και αδιάλειπτης παραμονής επί πέντε έτη στο κράτος μέλος, τον οποίο προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας και του οποίου πρέπει να αποδεικνύεται η πλήρωση κατά την υποβολή της αιτήσεως εκδόσεως άδειας παραμονής επί μακρόν διαμένοντος, μπορεί να αναφέρεται και σε πρόσωπο διαφορετικό από τον αιτούντα, το οποίο συνδέεται με τον αιτούντα με οικογενειακούς δεσμούς κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της οδηγίας;
- 2) Πρέπει το άρθρο 13, πρώτη φράση, της οδηγίας 2003/109 να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι μεταξύ των ευνοϊκότερων όρων με τους οποίους τα κράτη μέλη μπορούν να χορηγούν άδειες παραμονής επί μακρόν διαμένοντος ΕΚ μόνιμης ή απεριόριστης διάρκειας ισχύος περιλαμβάνεται και ο όρος που επιτρέπει η νόμιμη και αδιάλειπτη παραμονή του προσώπου στο οποίο έχει ήδη χορηγηθεί το καθεστώς του επί μακρόν διαμένοντος επί πέντε έτη στο οικείο κράτος, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας, να εκτείνεται και στα μέλη της οικογενείας του κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο ε', της

οδηγίας, ανεξαρτήτως της διάρκειας παραμονής τους στην επικράτεια του κράτους μέλους στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση;

(¹) Οδηγία 2003/109/ΕΚ του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών οι οποίοι είναι επί μακρόν διαμένοντες (ΕΕ L 16, σ. 44).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 6 Νοεμβρίου 2013 — Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze κατά Data Medical Service srl

(Υπόθεση C-568/13)

(2014/C 52/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρρεσείουσα: Azienda Ospedaliero-Universitaria di Careggi-Firenze

Αναρρεσίβλητη: Data Medical Service srl

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 1 της οδηγίας 50/1992 (¹), σε συνδυασμό και με το μεταγενέστερο άρθρο 1, παράγραφος 8, της οδηγίας 18/2004 (²), εθνική ρύθμιση που αποκλείει την αναρρεσείουσα, ως νοσοκομειακή επιχείρηση έχουσα τη μορφή δημόσιου οικονομικού οργανισμού, από τη συμμετοχή σε διαγωνισμούς;
- 2) Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης περί δημοσίων συμβάσεων —και ειδικότερα στις γενικές αρχές του ελεύθερου ανταγωνισμού, της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας— σε εθνική ρύθμιση που επιτρέπει σε οργανισμό, όπως η αναρρεσείουσα νοσοκομειακή επιχείρηση, που χαιρεί σταθερής δημόσιας χρηματοδοτήσεως και στον οποίο έχει ανατεθεί απευθείας δημόσια υγειονομική υπηρεσία, να αποκομίζει από την κατάσταση αυτή αποφασιστικής σημασίας ανταγωνιστικό πλεονέκτημα έναντι άλλων οικονομικών φορέων —όπως αποδεικνύεται από το ύψος της προσφερομένης εκπτώσεως—, χωρίς να προβλέπει ταυτόχρονα διορθωτικά μέτρα με σκοπό την αποτροπή παρόμοιου κινδύνου νοθεύσεως του ανταγωνισμού;

(¹) Οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1).

(²) Οδηγία 2004/18/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Consiglio di Stato (Ιταλία) στις 20 Νοεμβρίου 2013 — Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico κατά Ediltecnica SpA

(Υπόθεση C-592/13)

(2014/C 52/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Αιτούν δικαστήριο

Consiglio di Stato

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούντα: Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero della Salute, Ministero dello Sviluppo Economico

Εφεσίβλητη: Ediltecnica SpA

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στις αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα του περιβάλλοντος, κατά το άρθρο 191, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και την οδηγία 2004/35/EK⁽¹⁾, της 21ης Απριλίου 2004 (άρθρα 1 και 8, παράγραφος 3, καθώς και αιτιολογικές σκέψεις 13 και 24), ιδίως δε στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει», καθώς και στις αρχές της προφυλάξεως, της προληπτικής δράσεως και της επανορθώσεως των ζημιών που προκαλούνται στο περιβάλλον κατά προτεραιότητα στην πηγή, εθνική ρύθμιση όπως αυτή των άρθρων 244, 245 και 253 του νομοθετικού διατάγματος αριθ. 152, της 3ης Απριλίου 2006, βάσει της οποίας, σε περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνεται η ρύπανση τόπου, καθώς και ότι είναι αδύνατο να προσδιορισθεί ο υπεύθυνος για τη ρύπανση και να απαιτηθεί από αυτόν η επανόρθωση της ζημίας, δεν επιτρέπεται στη διοικητική αρχή να απαιτήσει από τον κύριο, ο οποίος δεν ευθύνεται για τη ρύπανση, να εφαρμόσει τα μέτρα επείγουσας προστασίας και «εξυγιάνσεως», αλλά απλώς καταλογίζεται στον κύριο αυτόν ευθύνη ενέχουσα υποχρέωση καταβολής αποζημιώσεως η οποία περιορίζεται στην αξία του ακινήτου κατόπιν της εφαρμογής των μέτρων «εξυγιάνσεως»;

⁽¹⁾ Οδηγία 2004/35/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143, σ. 56).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε ο Giudice di pace di Matera (Ιταλία) στις 21 Νοεμβρίου 2013 — Intelcom Service Ltd κατά Vincenzo Mario Marvulli

(Υπόθεση C-600/13)

(2014/C 52/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Giudice di pace di Matera

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: Intelcom Service Ltd

Εναγόμενος: Vincenzo Mario Marvulli

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Θεοσιάζεται πράγματι με τα άρθρα 51 επ. του ιταλικού νόμου αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του ιταλικού αστικού κώδικα (στο εξής: αστικός κώδικας), μονοπωλιακό καθεστώς υπέρ των συμβολαιογράφων για την παροχή υπηρεσιών, όσον αφορά την κατάρτιση και τη επικύρωση πράξεων μεταβίβασης ακινήτων στην Ιταλία, κατά τρόπο που αντιβαίνει προδήλως στις διατάξεις και τις αρχές των Συνθηκών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρο 49 της Συνθήκης ΕΕ) που προβλέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών εντός των κρατών μελών της ΕΕ και ιδίως στην οδηγία 2006/123/EK⁽¹⁾, της 12ης Δεκεμβρίου 2006 (επονομαζόμενη «οδηγία Bolkestein»), η οποία μεταφέρθηκε στην ιταλική έννομη τάξη με το νομοθετικό διάταγμα αριθ. 59 της 26ης Μαρτίου 2010 που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ιταλικής Δημοκρατίας, αριθ. 94 της 23ης Απριλίου 2010;
- 2) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο νόμος αριθ. 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει στις διατάξεις της Συνθήκης ΕΕ που προβλέπουν την απαγόρευση των μονοπωλίων στην παροχή υπηρεσιών (άρθρο 53 της Συνθήκης ΕΕ και άρθρο 37 της Συνθήκης ΕΕ);
- 3) Εκτιμά επίσης το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ότι ο ιταλικός νόμος 89/1913 περί συμβολαιογράφων, σε συνδυασμό με τα άρθρα 1350 και 2657 του αστικού κώδικα, αντιβαίνει περαιτέρω στις διατάξεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που απαγορεύουν τα επονομαζόμενα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος των άρθρων 28 και 29 της Συνθήκης ΕΚ, νυν άρθρων 34 και 35 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατόπιν των τροποποιήσεων που επέφερε η Συνθήκη της Λισσαβόνας, μέτρα που απαγορεύονται από τη Συνθήκη, δεδομένου ότι τείνουν να περιάγουν σε δυσμενή θέση τους πολίτες ορισμένων κρατών μελών σε σχέση με τους πολίτες άλλων κρατών μελών, όσον αφορά την πρόσβαση στις παρεχόμενες σε αυτούς υπηρεσίες,

⁽¹⁾ Οδηγία 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (ΕΕ L 376, σ. 36).

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-611/13 P)

(2014/C 52/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: Hansa Metallwerke AG, Hansa Nederland BV, Hansa Italiana Srl, Hansa Belgium, Hansa Austria GmbH (εκπρόσωποι: H.-J. Hellmann και S. Cappelletti, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των ανααιρεσιουσών

Οι ανααιρεσιουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-375/10, Hansa Metallwerke AG κ.λπ. κατά Επιτροπής και να κρίνει αποφανθεί οριστικά επί της υποθέσεως, ως εξής:

- 1) να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 23ης Ιουνίου 2010, η οποία κοινοποιήθηκε στις ανααιρεσιουσες στις 30 Ιουνίου 2010, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 101 ΣΛΕΕ και του άρθρου 53 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ (υπόθεση COMP/39.092 — Είδη υγιεινής), ως προς τις ανααιρεσιουσες,

επικουρικώς,

να μειώσει το πρόστιμο,

- 2) να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της δίκης.

— όλως επικουρικώς,

να αναίρει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αναπέμψει την υπόψη στο ΓΔ

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Καταρχάς, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν προσβολή θεμελιώδους δικαιώματος που κατοχυρώνεται στο δικαίο της Ένωσης, και συγκεκριμένα της αρχής της εξατομικεύσεως των ποινών και των κυρώσεων. Ειδικότερα, φρονούν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη του το γεγονός ότι, με την αναθεώρηση των κατευθυντήριων γραμμών όσον αφορά τον υπολογισμό των προστίμων το 2006, επήλθε ριζική τροποποίηση της γενικής μεθόδου υπολογισμού, ιδίως όσον αφορά τις επιχειρήσεις με περιορισμένη γκάμα προϊόντων και υπηρεσιών. Λόγω του σφάλματος αυτού, το Γενικό Δικαστήριο δεν τήρησε την υποχρέωση ασκήσεως πλήρους δικαιοδοτικού ελέγχου όσον αφορά τον καθορισμό του προστίμου από την Επιτροπή ή άσκησε τον έλεγχο αυτό πλημμελώς.

Περαιτέρω, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς τις κρίσεις του όσον αφορά την αρχή της εξατομικεύσεως των ποινών. Ειδικότερα, το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε τη σχετική απόφαση του όγδοου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-211/08 (!) ούτε την πρόδηλη μεταβολή θέσεως στην οποία πρόέβη η Επιτροπή με την απόφαση στην υπόθεση COMP/39.452, παρά το γεγονός ότι οι ανααιρεσιουσες ανέπτυξαν διεξοδικά τις απόψεις τους ως προς το ζήτημα αυτό κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

Τέλος, οι ανααιρεσιουσες προβάλλουν παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, η οποία κατοχυρώνεται στο δικαίο της Ένωσης. Κατά την εξέταση του τρόπου με τον οποίο ενήργησε η Επιτροπή, η οποία, σε αντίθεση με τις διαβεβαιώσεις της κατά τη διοικητική διαδικασία, δεν πρόέβη σε μείωση του προστίμου με την επίδικη απόφασή της, το Γενικό Δικαστήριο δεν

έλαβε υπόψη του, κατά τις ανααιρεσιουσες, την ιδιαίτερη σημασία που έχει η συνεργασία με την Επιτροπή στο πλαίσιο ανακινώσεως σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων.

(¹) Απόφαση της 16ης Ιουνίου 2011, Putters International NV κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. II-3729.

Αναίρεση που άσκησε στις 26 Νοεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-379/10 και T-381/10, Keramag Keramische Werke AG κ.λπ., Sanitec Europe Oy κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-613/13 P)

(2014/C 52/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσίουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: F. Castillo de la Torre, F. Ronkes Agerbeek)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Keramag Keramische Werke AG κ.λπ., Sanitec Europe Oy

Αιτήματα της ανααιρεσίουσας

Η ανααιρεσίουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— να αναίρει το σημείο 1 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, καθόσον αυτή ακυρώνει το άρθρο 1 της προσβαλλόμενης αποφάσεως της Επιτροπής όσον αφορά τα όσα έλαβαν χώρα στη σύσκεψη της AFICS και την ευθύνη της Allia SAS, της Produits Céramique de Touraine SA και της Sanitec για αυτά,

— να αναίρει το σημείο 2 του διατακτικού της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως

— στην περίπτωση που το Δικαστήριο εκδώσει οριστική απόφαση, να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως επίσης καθόσον αφορά τα όσα έλαβαν χώρα στη σύσκεψη της AFICS και να επαναφέρει τα πρόστιμα που επεβλήθησαν στην Allia SAS, την Produits Céramique de Touraine SA και τη Sanitec, και, πάντως,

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες της πρωτοβάθμιας δίκης (και νυν αντιδίκους κατ' αναίρεση) στα έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας και, εφόσον το Δικαστήριο εκδώσει οριστική απόφαση επί της προσφυγής ακυρώσεως, και στα εν έξοδα της πρωτοβάθμιας διαδικασίας.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Πρώτος λόγος αναίρεσης: παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και συμμορφώσεως προς τους κανόνες της αποδείξεως, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο δεν εξέτασε σειρά σχετικών αποδεικτικών στοιχείων και απαίτησε υπερβολικά υψηλό βαθμό αποδείξεως για τα αποδεικτικά στοιχεία που τελικώς εξέτασε.

Δεύτερος λόγος αναίρεσης: αντιφατική αιτιολογία, καθόσον η εκτίμηση των αποδείξεων αντιφάσκει προς αυτή των τριών λοιπών αποφάσεων που εκδόθηκαν την ίδια μέρα σχετικά με την ίδια απόφαση της Επιτροπής και τα ίδια πραγματικά περιστατικά.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Roca Sanitario, S.A. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα τμήμα) στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-408/10, Roca Sanitario κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-636/13 P)

(2014/C 52/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Roca Sanitario, S.A. (εκπρόσωπος: J. Folguera Crespo, abogado)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να γίνουν δεκτά τα επιχειρήματα της Roca Sanitario, S.A. στην υπό κρίση αναίρεση,
- να διαπιστωθεί η μερική ακυρότητα της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, στην υπόθεση T-408/10, και κατά συνέπεια,
- να γίνουν δεκτά τα αιτήματα της Roca Sanitario, S.A. να μειωθεί το ύψος του προστίμου που επιβλήθηκε αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις θυγατρικές της Roca France και Laufen Austria;
- επικουρικώς, δεδομένου ότι η Roca Sanitario δεν συμμετείχε ευθέως στην παράβαση ως προς την οποία επιβλήθηκε πρόστιμο και ότι η ευθύνη της απορρέει απλώς από τη συμπεριφορά των θυγατρικών της, και σε περίπτωση που το Γενικό Δικαστήριο εκδώσει απόφαση στις αιτήσεις αναίρεσης που προτιθενται να ασκήσουν οι Laufen Austria και Roca France κατά των αποφάσεων του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Σεπτεμβρίου 2013, στις υποθέσεις T-411/10 y T-412/10, και γίνει δεκτή η μείωση του προστίμου που επιβλήθηκε στις θυγατρικές αυτές και το οποίο η Roca Sanitario οφείλει εις ολόκληρον, να εφαρμοσθεί στην Roca Sanitario αντίστοιχη μείωση του ποσού του προστίμου, σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στη σκέψη 203 της αποφάσεως.
- Να καταδικασθεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Roca Sanitario στην παρούσα δίκη, καθώς και στα έξοδα της υποθέσεως T-408/10 όσον αφορά τους ίδιους λόγους προσφυγής.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1) **Πρώτος λόγος αναίρεσης**, ο οποίος βασίζεται σε εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ και των αρχών της αναλογικότητας και ατομικής

ευθύνης όσον αφορά το πρόστιμο που επιβλήθηκε εις ολόκληρον στη Roca Sanitario, S.A. με τη μητρική της Laufen Austria, AG.

2) **Δεύτερος λόγος αναίρεσης**, ο οποίος βασίζεται σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παράβαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της αναλογικότητας, της αιτιολογίας και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά την εφαρμογή των κατευθυντήριων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του Κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽²⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [10 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ].

⁽²⁾ ΕΕ 2006, C 201, σ. 2

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Laufen Austria AG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-411/10, Laufen Austria κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-637/13 P)

(2014/C 52/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Laufen Austria AG (εκπρόσωπος: E. Navarro Varona, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί τα προβληθέντα από τη Laufen Austria AG επιχειρήματα στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναίρεσης·
- να αναίρεσει εν μέρει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-411/10·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα της Laufen Austria AG και να μειώσει το επιβληθέν σε αυτήν πρόστιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Laufen Austria AG στην παρούσα διαδικασία καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Laufen Austria AG στο πλαίσιο της υποθέσεως T-411/10 καθόσον αφορούν τους ίδιους λόγους.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1) **Πρώτος λόγος**, αντλούμενος από πλάνη κατά την εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ και των αρχών της αναλογικότητας και της ατομικής ευθύνης σχετικά με το επιβληθέν ατομικώς στη Laufen Austria AG πρόστιμο λόγω της προγενέστερης της εξαγοράς της από τη Roca Sanitario S.A. παραβάσεως.

2) **Δεύτερος λόγος**, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως, της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ^(?).

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα [101 ΣΛΕΕ] και [102 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 2003 L 1, σ.1).

^(?) ΕΕ 2006, C 210, σ.2.

Αναίρεση που άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2013 η Roca κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στις 16ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-412/10, Roca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-638/13 P)

(2014/C 52/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Roca (εκπρόσωπος: P. Vidal Martínez, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να δεχθεί τα προβληθέντα από τη Roca επιχειρήματα στο πλαίσιο της παρούσας αιτήσεως αναρέσεως·
- να αναρέσει εν μέρει την απόφαση που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο στις 16 Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-412/10·
- να κάνει δεκτά τα αιτήματα της Roca και να μειώσει το επιβληθέν σε αυτήν πρόστιμο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της Roca στην παρούσα διαδικασία καθώς και στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Roca στο πλαίσιο της υποθέσεως T-412/10 καθόσον αφορούν τους ίδιους λόγους.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

- 1) **Πρώτος λόγος**, αντλούμενος από αδέτηση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, προσβολή των αρχών της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως σε σχέση με τον λιγότερο σοβαρό χαρακτήρα της παραβάσεως της Roca λόγω του το λιγότερο σημαντικού φάσματος των προϊόντων που αφορά η παράβαση, και από αλλοίωση των πραγματικών περιστατικών που θεωρούνται αποδεδειγμένα με την απόφαση.
- 2) **Δεύτερος λόγος**, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εφαρμογή της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης κατά την εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται κατ' εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 2006, C 210, σ.2.

Αίτηση αναρέσεως που η Melkveebedrijf Overenk BV κ.λπ. κατέθεσαν στις 4 Δεκεμβρίου 2013 κατά της διατάξεως της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) στην υπόθεση T-540/11, Melkveebedrijf Overenk κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση C-643/13 P)

(2014/C 52/53)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Ανααιρεσείοντες: Melkveebedrijf Overenk BV, Maatschap Veehouderij Kwakernaak, Mulders Agro vof, Melkveebedrijf Engelen vof, Melkveebedrijf De Peel BV και M.H.H.M. Moonen (εκπρόσωποι: P. E. Mazel en A van Beelen, δικηγόροι)

Αναηρεσίβλητη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των αναηρεσειόντων

Οι αναηρεσειόντες ζητούν από το Δικαστήριο να αναρέσει την αναηρεσιβαλλόμενη διάταξη και να αναπέμψει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναηρεσιβαλλόμενη διάταξη πρέπει να αναρεθεί λόγω διαδικαστικών πλημμελειών οι οποίες έθιξαν τα συμφέροντα των αναηρεσειόντων και λόγω παραβιάσεως του δικαίου της Ένωσης από το Γενικό Δικαστήριο.

Αναίρεση που άσκησε στις 13 Δεκεμβρίου 2013 η The Cartoon Network, Inc. κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 2 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση T-285/12, The Cartoon Network, Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-670/13 P)

(2014/C 52/54)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: The Cartoon Network, Inc. (εκπρόσωπος: I. Starr, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Boomerang TV, SA

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει την αναηρεσιβαλλόμενη απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του ΓΕΕΑ· ή, επικουρικός,
- να αναρέσει την αναηρεσιβαλλόμενη απόφαση και να την αναπέμψει στο Γενικό Δικαστήριο και

— να καταδικάσει το αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της αναίρεσής της.

Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

1) Παράβαση των άρθρων 36 και 53 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Οργανισμός)

Τα άρθρα 35 και 53 του Οργανισμού ορίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις του. Στην αναρριβασμένη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στο μέτρο που δεν αιτιολόγησε την κρίση του ότι το σχετικό κοινό αποτελείτο αποκλειστικά από επαγγελματίες.

2) Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009/ΕΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου: παραμόρφωση του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών: ενδιαφερόμενο κοινό

2.1. Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό αποτελείτο αποκλειστικά από επαγγελματίες και ότι ήταν το ίδιο ενδιαφερόμενο κοινό για τις σχετικές υπηρεσίες που καλύπτονται από το προγενέστερο σήμα του παρεμβαίνοντος και από το κοινοτικό σήμα του οποίου την καταχώριση ζητεί η αναρριβασμένη, καθώς η κρίση αυτή βασίζεται σε παραμόρφωση του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο. Το Γενικό Δικαστήριο και το τμήμα προσφυγών θα έπρεπε να είχαν περιορίσει την ανάλυσή τους στα στοιχεία της αιτήσεως περί καταχώρισης κοινοτικού σήματος· ή, επικουρικώς,

2.2. εάν υποτεθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο ορθώς έκρινε ότι το ενδιαφερόμενο κοινό τόσο για την αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος της αναρριβασμένης όσο και για το προγενέστερο σήμα του παρεμβαίνοντος αποτελείτο αποκλειστικά από επαγγελματίες, το Γενικό Δικαστήριο θα έπρεπε να είχε λάβει υπόψη του ότι δεν υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του κοινοτικού σήματος του οποίου η καταχώριση ζητείται και του προγενέστερου κοινοτικού σήματος του παρεμβαίνοντος, λόγω του υψηλότερου βαθμού προσοχής των σχετικών επαγγελματιών.

3) Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009/ΕΚ του Συμβουλίου: παραμόρφωση του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών: ομοιότητα των υπηρεσιών και παράβαση του άρθρου 75 του κανονισμού 207/2009/ΕΚ του Συμβουλίου

Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον έκρινε ότι οι υπηρεσίες οι οποίες καλύπτονται από το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση είναι όμοιες με τις υπηρεσίες που προστατεύονται από το προγενέστερο σήμα του παρεμβαίνοντος, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, της φύσεώς τους, των σκοπών τους, των τελικών χρηστών και του ενδιαφερόμενου κοινού. Περαιτέρω, το Γενικό Δικαστήριο και το τμήμα προσφυγών υπέπεσαν σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον βασίστηκαν σε πραγματικά περιστατικά με δική τους πρωτοβουλία.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ελληνικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-677/13)

(2014/C 52/55)

Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: Μ. Πατακιά και Ε. Sanfrutos Cano)

Καθής: Ελληνική Δημοκρατία

Αιτήματα

— Να διαπιστωθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία,

— μη λαμβάνοντας τα απαραίτητα μέτρα για την εξασφάλιση ότι α) η διαχείριση των αποβλήτων στον ΧΥΤΑ Κιάτου πραγματοποιείται χωρίς να τίθεται σε κίνδυνο η ανθρώπινη υγεία και χωρίς να βλάπτεται το περιβάλλον, β) απαγορεύεται η εγκατάλειψη, η απόρριψη ή η ανεξέλεγκτη διαχείριση των αποβλήτων του εν λόγω ΧΥΤΑ,

— ανεχόμενη τη λειτουργία του εν λόγω ΧΥΤΑ χωρίς εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους και ισχύουσα άδεια που να σέβονται τις προϋποθέσεις και το περιεχόμενο για τη χορήγηση μια τέτοιας άδειας, επομένως μη εξασφαλίζοντας για τη διάθεση σε χώρους υγειονομικής ταφής μόνον αποβλήτων που έχουν υποστεί επεξεργασία και χωρίς να μπορεί ο κάτοχος των αποβλήτων ή ο φορέας εκμετάλλευσής του εν λόγω ΧΥΤΑ να αποδείξει πριν ή κατά την παράδοση ότι τα συγκεκριμένα απόβλητα μπορούν να γίνουν δεκτά στο χώρο ταφής σύμφωνα με τα κριτήρια που καθορίζονται στην άδεια και ότι πληρούν τα κριτήρια αποδοχής που καθορίζονται στο παράρτημα II,

— μη μεριμνώντας ώστε οι διαδικασίες ελέγχου και παρακολούθησης κατά τη φάση της λειτουργίας να πληρούν τις ελάχιστες νόμιμες απαιτήσεις,

παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει των άρθρων 13, 23 και 36 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ⁽¹⁾ για τα απόβλητα καθώς και των άρθρων 6 (σημείο α), 8, 9 (α, β και γ), 11 παράγραφος 1 (σημείο α) και 12 της οδηγίας 99/31/ΕΚ⁽²⁾ περί υγειονομικής ταφής των αποβλήτων.

— Να καταδικαστεί η Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1) Οι ελληνικές αρχές εξακολουθούν να ανέχονται τη λειτουργία του ΧΥΤΑ Κιάτου χωρίς εγκεκριμένους περιβαλλοντικούς όρους και χωρίς την κατάλληλη άδεια (παραβίαση του άρθρου 23 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ καθώς και των άρθρων 8, ειδικά του σημείου α) και 9 (α, β, γ) της οδηγίας 99/31/ΕΚ). Λόγω απουσίας της συγκεκριμένης άδειας, η Ελληνική Δημοκρατία δεν είναι επίσης σε θέση να τηρεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα άρθρα 6, σημείο α, και 11 παράγραφος 1 (σημείο α) της οδηγίας 99/31/ΕΚ.

⁽¹⁾ Κανονισμός 207/2009/ΕΚ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78 της 24.3.2009, σ. 1).

2) Οι αυτοψίες που πραγματοποιήθηκαν στις 24 Οκτωβρίου 2007, στις 3 Νοεμβρίου 2011 και στις 31 Ιουλίου 2012 φανέρωσαν ορισμένα σημαντικά προβλήματα δυσλειτουργίας του ΧΥΤΑ Κιάτου και υπερκορεσμό του χώρου. Υπάρχει δηλαδή παραβίαση των άρθρων 13 και 36 παράγραφος 1 της οδηγίας 2008/98/ΕΚ και των άρθρων 8,9, και 12 της οδηγίας 99/31/ΕΚ.

(¹) ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3 έως 30

(²) ΕΕ L 182 της 16.7.1999, σ. 1 έως 19

Προσφυγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

(Υπόθεση C-679/13)

(2014/C 52/56)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγον: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο (εκπρόσωποι: F. Drexler, A. Caiola και M. Pencheva)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την εκτελεστική απόφαση 2013/498/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με την υπαγωγή του 5-(2-αμινοπροπυλο) ινδολίου σε μέτρα ελέγχου (¹),
- να διατηρήσει τα αποτελέσματα της εκτελεστικής απόφασης 2013/496/ΕΕ του Συμβουλίου, μέχρις ότου αντικατασταθεί αυτή από μία νέα, νομοτύπως ληφθείσα, πράξη,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προκαταρκτικώς, το Κοινοβούλιο υπενθυμίζει ότι το προοίμιο της προσβαλλόμενης απόφασης παραπέμπει στις ακόλουθες νομικές βάσεις: στο άρθρο 8, παράγραφος 3, της απόφασης 2005/387/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 10ης Μαΐου 2005, σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών, την αξιολόγηση κινδύνων και τον έλεγχο νέων ψυχοτρόπων ουσιών και στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το Κοινοβούλιο συνάγει ότι το Συμβούλιο αναφέρεται εμμέσως στο άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', της πρώην Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως το Κοινοβούλιο προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως.

Καταρχάς, το Κοινοβούλιο υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο στήριξε την απόφασή του σε μια νομική βάση (άρθρο 34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΕΕ) η οποία καταργήθηκε με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισσαβώνας. Ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση βασίζεται πλέον στον στην απόφαση 2005/387/ΔΕΥ. Η τελευταία συνιστά νομική βάση παράγωγου δικαίου και είναι, επομένως, παράνομη.

Δεύτερον, λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, το Κοινοβούλιο εκτιμά ότι η διαδικασία λήψεως αποφάσεων πάσχει λόγω παραβίασης ουσιώδους τύπου. Αφενός, εάν ήταν εφαρμοστέο το άρθρο

34, παράγραφος 2, στοιχείο γ', ΣΕΕ, θα έπρεπε να έχει πραγματοποιηθεί διαβούλευση με το Κοινοβούλιο πριν τη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης δυνάμει του άρθρου 39, παράγραφος 1, ΣΕΕ. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, όμως, ότι δεν υπήρξε διαβούλευση. Αφετέρου, εάν γίνει δεκτό ότι οι εφαρμοστέες διατάξεις είναι εκείνες της Συνθήκης της Λισσαβώνας, το Κοινοβούλιο διατείνεται ότι θα έπρεπε, σε κάθε περίπτωση, να έχει συμμετάσχει στη νομοθετική διαδικασία. Το Κοινοβούλιο υποστηρίζει, συγκεκριμένα, ότι εάν η υπαγωγή του 5-(2-αμινοπροπυλο) ινδολίου σε μέτρα ελέγχου συνιστούσε βασικό στοιχείο της απόφασης 2005/387/ΔΕΥ, η ακολουθητέα νομοθετική διαδικασία θα ήταν, επομένως, εκείνη που περιγράφεται στο άρθρο 83, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δηλαδή η συνήθης νομοθετική διαδικασία. Σε διαφορετική περίπτωση, εάν εκληφθεί η απόφαση 2013/496/ΕΕ ως ομοιόμορφη προϋπόθεση εκτελέσεως της απόφασης 2005/387/ΔΕΥ ή ως μέτρο που συμπληρώνει ή τροποποιεί ένα μη βασικό στοιχείο της εν λόγω απόφασης, η ακολουθητέα διαδικασία θα ήταν, επομένως, εκείνη που προβλέπεται στα άρθρα 290 και 291 ΣΛΕΕ για τη λήψη εκτελεστικών πράξεων ή κατ' εξουσιοδότηση πράξεων. Σε όλες τις περιπτώσεις, δεδομένου ότι το Κοινοβούλιο δεν συμμετέσχε στη λήψη της προσβαλλόμενης απόφασης, αυτή πάσχει λόγω παραβίασης ουσιώδους τύπου.

Τέλος, σε περίπτωση που το Δικαστήριο αποφασίσει να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, το Κοινοβούλιο φρονεί ότι, δυνάμει του άρθρου 264, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, πρέπει να διατηρηθούν τα αποτελέσματα της προσβαλλόμενης απόφασης μέχρις ότου αντικατασταθεί αυτή από μία νέα, νομοτύπως ληφθείσα, πράξη.

(¹) ΕΕ L 272, σ. 44.

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Tribunal do Trabalho da Covilhã (Πορτογαλία) στις 23 Δεκεμβρίου 2013 — Pharmaceute-Saúde e Higiene SA, κ.λπ. κατά Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

(Υπόθεση C-683/13)

(2014/C 52/57)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal do Trabalho da Covilhã

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγοντες: Pharmaceute-Saúde e Higiene SA, Domingos Sequeira de Almeida, Luis Mesquita Soares Moutinho, Rui Teixeira Soares de Almeida, André de Carvalho e Sousa

Καθής: Autoridade Para As Condições do Trabalho (ACT)

Προδικαστικά ερωτήματα

- α) Έχει το άρθρο 2 της οδηγίας 95/46/ΕΚ (¹) την έννοια ότι η καταγραφή του χρόνου εργασίας, ήτοι η ένδειξη, για κάθε εργαζόμενο, της ώρας έναρξεως και της ώρας λήξεως της εργασίας, καθώς και των διακοπών ή διαλειμμάτων, που δεν συμπεριλαμβάνονται στον χρόνο εργασίας, εμπίπτει στην έννοια των «δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα»;

- β) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, υποχρεώνει η διάταξη του άρθρου 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, το Πορτογαλικό κράτος να προβλέπει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία από τυχαία ή παράνομη καταστροφή, τυχαία απώλεια, αλλοίωση, απαγορευμένη διάδοση ή πρόσβαση, ιδίως εάν η επεξεργασία περιλαμβάνει και διαβίβαση των δεδομένων μέσω δικτύου;
- γ) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, αν το κράτος μέλος δεν θεσπίζει κανένα μέτρο για να συμμορφωθεί με το άρθρο 17, παράγραφος 1, της οδηγίας 95/46/ΕΚ, ο δε υπεύθυνος για την επεξεργασία των εν λόγω προσωπικών δεδομένων εργοδότη καθιερώνει σύστημα περιορισμένης πρόσβασης σ' αυτά, το οποίο δεν παρέχει στην αρμόδια για την εποπτεία των συνθηκών εργασίας εθνική αρχή αυτόματη πρόσβαση σ' αυτά τα δεδομένα, έχει η αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης την έννοια ότι το κράτος μέλος δεν δύναται να επιβάλει στον εν λόγω εργοδότη κυρώσεις για τη συμπεριφορά του αυτή;
- δ) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, αν δεν έχει αποδειχθεί ή προβληθεί ο ισχυρισμός ότι οι προερχόμενες από το δελτίο πληροφορίες δεν αλλοιώθηκαν, εν προκειμένω, είναι ανάλογη η απαίτηση για άμεση διαθεσιμότητα του δελτίου, η οποία καθιστά δυνατή σε όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη της σχέσεως εργασίας τη γενική πρόσβαση στα δεδομένα;

(¹) Οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών (ΕΕ L 281, σ. 31).

Αναίρεση που άσκησε στις 10 Ιανουαρίου 2014 η Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) στις 12 Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-147/12, Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-7/14 P)

(2014/C 52/58)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικτοι

Ανααιρεσείουσα: Wünsche Handelsgesellschaft International mbH & Co KG (εκπρόσωποι: K. Landry και G. Schwendinger, δικηγόροι)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει στο σύνολό της την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 12ης Νοεμβρίου 2013 στην υπόθεση T-147/12 και να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής REM 02/09 της 16ης Σεπτεμβρίου 2011 (C(2011) 6393 τελικό),
- επικουρικός, να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς έκδοση νέας αποφάσεως,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η ανααιρεσείουσα προβάλλει ως πρώτο λόγο αναίρεσεως ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν διασφάλισε την τήρηση του άρθρου 220, παράγραφος 2, στοιχείο β', του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (¹), καθόσον έκρινε ότι η ανααιρεσείουσα μπορούσε να έχει γνώση της πλάνης στην οποία υπέπεσαν οι γερμανικές τελωνειακές αρχές. Η κρίση αυτή δεν είναι ορθή. Οι συγκεκριμένες διατάξεις είναι πολύπλοκες και το γράμμα τους ασαφές και παραπλανητικό. Τούτο προκύπτει ιδίως από την αλληλογραφία μεταξύ του Bundesministerium der Finanzen και της Επιτροπής. Επιπλέον, η διάρκεια και η έκταση της διοικητικής πρακτικής που ακολούθησαν λόγω πλάνης οι γερμανικές τελωνειακές αρχές επίσης καταδεικνύουν ότι η ανααιρεσείουσα δεν μπορούσε να έχει γνώση της πλάνης αυτής.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο δεν διασφάλισε την τήρηση του άρθρου 239, παράγραφος 1, δεύτερη περίπτωση, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, καθόσον πεπλανημένα δέχθηκε την ύπαρξη πρόδηλης αμέλειας εκ μέρους της ανααιρεσείουσας.

Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο δεν αιτιολόγησε επαρκώς δύο σημεία της αποφάσεως, με αποτέλεσμα η ανααιρεσείουσα να μην μπορεί να κατανοήσει το σκεπτικό του Γενικού Δικαστηρίου.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1).

ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014
— BP Products North America κατά Συμβουλίου(Υπόθεση T-385/11) ⁽¹⁾

[Ντάμπινγκ — Επιδότησεις — Εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών — Καταστρατήγηση — Άρθρο 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 23 του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 — Ελαφρώς τροποποιημένο ομοειδές προϊόν — Ασφάλεια δικαίου — Κατάχρηση εξουσίας — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Ίση μεταχείριση — Αρχή της χρηστής διοικήσεως]

(2014/C 52/59)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: BP Products North America, Inc. (Naperville, Illinois, Ηνωμένες Πολιτείες) (εκπρόσωποι: αρχικώς C. Farrar, solicitor, H.-J. Prieß, B. Sachs και M. Schütte, δικηγόροι, στη συνέχεια C. Farrar, H.-J. Prieß, M. Schütte και K. Arend, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: J.-P. Hix, επικουρούμενος από τους B. O'Connor, solicitor, και S. Gubel, δικηγόρο)

Παρεμβαίνοντες υπέρ του καθού: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. França και A. Stobiecka-Kuik) και European Biodiesel Board (EBB) (εκπρόσωποι: O. Prost και M.-S. Dibling, δικηγόροι)

Αντικείμενο

Αίτημα για τη μερική ακύρωση, αφενός, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 443/2011 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2011, για την επέκταση του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 598/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις εισαγωγές βιοντίζελ που αποστέλλονται από τον Καναδά, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Καναδά είτε όχι, και για την επέκταση του οριστικού αντισταθμιστικού δασμού που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 598/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ σε μορφή μείγματος με περιεκτικότητα κατά βάρος που δεν υπερβαίνει το 20 % βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Σιγκαπούρη (ΕΕ L 122, σ. 1), και, αφετέρου, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 444/2011 του Συμβουλίου, της 5ης Μαΐου 2011, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 599/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής στις εισαγωγές βιοντίζελ που αποστέλλονται από τον Καναδά, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Καναδά είτε όχι, και για την επέκταση του οριστικού δασμού αντντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 599/2009 στις εισαγωγές βιοντίζελ σε μορφή μείγματος με περιεκτικότητα κατά βάρος που δεν υπερβαίνει το 20 % βιοντίζελ καταγωγής Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, και για την περάτωση της έρευνας όσον αφορά τις εισαγωγές που αποστέλλονται από τη Σιγκαπούρη (ΕΕ L 122, σ. 12), κατά το μέρος που οι κανονισμοί αυτοί θίγουν την προσφεύγουσα.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Η BP Products North America Inc. φέρει τα δικαστικά έξοδα της καθώς και τα δικαστικά έξοδα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του European Biodiesel Board (EBB)
- 3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

⁽¹⁾ ΕΕ C 282 της 24.9.2011.Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014
— Aloe Vera of America κατά ΓΕΕΑ — Detimos (FOREVER)(Υπόθεση T-528/11) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού εικονιστικού σήματος FOREVER — Προγενέστερο εθνικό εικονιστικό σήμα 4 EVER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009]

(2014/C 52/60)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aloe Vera of America, Inc. (Ντάλας, Τέξας, ΗΠΑ) (εκπρόσωποι: R. Niebel και F. Kerl, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: J. Crespo Carrillo)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Detimos — Gestão Imobiliária, SA (Carregado, Πορτογαλία) (εκπρόσωπος: V. Cairnes Soares, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Αυγούστου 2011 (υπόθεση R 742/2010-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Diviril — Distribuidora de Viveres do Ribatejo, L^{da} και Aloe Vera of America, Inc.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Aloe Vera of America, Inc., στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των δικαστικών εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η Detimos — Gestão Imobiliária, SA, κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ ΕΕ C 362 της 10.12.2011.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2014
— Stols κατά Συμβουλίου**

(Υπόθεση T-95/12) ⁽¹⁾

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Υπάλληλοι — Προαγωγή — Περίοδος προαγωγών 2007 — Απόφαση περί μη προαγωγής του ενδιαφερομένου στον βαθμό AST 11 — Σύγκριση των προσόντων — Έλεγχος από τον δικαστή του προδήλου σφάλματος εκτιμήσεως)

(2014/C 52/61)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Willem Stols (Halsteren, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: S. Rodrigues, A. Blot και C. Bernard-Glanz, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: M. Bauer και A. Jensen)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως κατά της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα), της 13ης Δεκεμβρίου 2011, στην υπόθεση F-51/08 RENV, Stols κατά Συμβουλίου (που δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή) με την οποία ζητείται η αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Ο Willem Stols φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας.

⁽¹⁾ EE C 126 της 28.4.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014
— Investrónica κατά ΓΕΕΑ — Olympus Imaging (MICRO)**

(Υπόθεση T-149/12) ⁽¹⁾

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού λεκτικού σήματος MICRO — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα *micro* — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Εξουσία μεταρρυθμίσεως αποφάσεως]

(2014/C 52/62)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Investrónica, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: E. Seijo Veigueta και J. L. Rivas Zurdo, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: P. Gero-ulakos)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Olympus Imaging Corp. (Τόκιο, Ιαπωνία) (εκπρόσωπος: C. Oratz, δικηγόρος)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 31ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 347/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Investrónica, SA και της Olympus Imaging Corp.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 31ης Ιανουαρίου 2012 (υπόθεση R 347/2011-4).
- 2) Δέχεται την ανακοπή όσον αφορά τα προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 9 και αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή: «Φωτογραφικές συσκευές και όργανα, ψηφιακές κάμερες, εναλλάξιμοι φακοί και μέρη και εξαρτήματα αυτών, περιλαμβανόμενα στην κλάση 9».
- 3) Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικαστικά έξοδά του καθώς και το ήμισυ των εξόδων της Investrónica, SA.
- 4) Η Olympus Imaging Corp. φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και το ήμισυ των εξόδων της Investrónica.

⁽¹⁾ EE C 194 της 30.6.2012.

**Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 2014
— SICOM κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-279/12) ⁽¹⁾

(Ρήτρα διατησίας — Επισιτιστική βοήθεια — Προμήθεια κραμβελαίου στη Γουϊνέα — Μη εκτέλεση συμβάσεως — Παραγραφή)

(2014/C 52/63)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale (Cercola, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Manzi, δικηγόρος)

Εναγομένη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: S. Bartelt και F. Moro)

Αντικείμενο

Αγωγή στηριζόμενη σε ρήτρα διατησίας με αντικείμενο να υποχρεωθεί η Επιτροπή σε καταβολή στην ενάγουσα ποσού που αντιστοιχεί σε πρόστιμα επιβληθέντα για μη παράδοση εμπορευμάτων και για καθυστερήσεις κατά την παράδοση αυτών, κατά το οποίο η Επιτροπή μείωσε το τελικό προς καταβολή ποσό στην ενάγουσα για την προμήθεια εξευγενισμένου κραμβελαίου υπέρ της Δημοκρατίας της Γουϊνέας, στο πλαίσιο δράσεως επισιτιστικής βοήθειας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 664/2001 της Επιτροπής, της 2ας Απριλίου 2001 (EE L 93, σ. 3).

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την αγωγή ως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την SICOM Srl — Società industriale per il confezionamento degli olii meridionale στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 243 της 11.8.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Message Management κατά ΓΕΕΑ — Absacker (ABSACKER of Germany)

(Υπόθεση T-304/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος ABSACKER of Germany — Προγενέστερο εικονιστικό εθνικό σήμα ABSACKER — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 52/64)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Message Management GmbH (Wiesbaden, Γερμανία) (εκπρόσωπος: C. Konle, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Absacker GmbH (Κολωνία, Γερμανία)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 21ης Μαρτίου 2012 (υπόθεση R 1028/2011-1), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Absacker GmbH και Message Management GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Message Management GmbH στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 273 της 8.9.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Ferienhäuser zum See κατά ΓΕΕΑ — Sunparks Groep (Sun Park Holidays)

(Υπόθεση T-383/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού κοινοτικού σήματος Sun Park Holidays — Προγενέστερο εικονιστικό κοινοτικό σήμα Sunparks Holiday Parks — Σχετικός λόγος απαραδέκτου — Κίνδυνος συγχύσεως — Ομοιότητα των σημείων — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 52/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ferienhäuser zum See GmbH (Marienmünster, Γερμανία) (εκπρόσωποι: M. Boden και I. Höfener, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ: Sunparks Groep NV (Den Haag, Βέλγιο)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 25ης Ιουνίου 2012 (υπόθεση R 1928/2011-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Sunparks Groep NV και Ferienhäuser zum See GmbH.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 355 της 17.11.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — Steiff κατά ΓΕΕΑ (μεταλλικό κουμπί στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου)

(Υπόθεση T-433/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος συνιστάμενου στη στερέωση ενός κουμπιού στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 52/66)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Margarete Steiff GmbH (Giengen an der Brenz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Fissl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 23ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 1693/2011-1), αναφορικά με την αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός σημείου που συνίσταται στη στερέωση ενός μεταλλικού κουμπιού στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Margarete Steiff GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 366 της 24.11.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — *Steiff* κατά ΓΕΕΑ (ετικέτα με μεταλλικό κουμπί στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου)

(Υπόθεση T-434/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος συνιστάμενου στη στερέωση μέσω κουμπιού μιας ετικέτας στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου — Απόλυτος λόγος απαραδέκτου — Απουσία περιγραφικού χαρακτήρα — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 52/67)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Margarete Steiff GmbH* (Giengen an der Brenz, Γερμανία) (εκπρόσωπος: D. Fissl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: A. Pohlmann)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 19ης Ιουλίου 2012 (υπόθεση R 1692/2011-1), αναφορικά με την αίτηση καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος ενός σημείου που συνίσταται στη στερέωση μέσω κουμπιού μιας ετικέτας στο μέσο του αυτιού ενός λούτρινου ζώου.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *Margarete Steiff GmbH* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 366 της 24.11.2012.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 13ης Ιανουαρίου 2014 — *LaserSoft Imaging* κατά ΓΕΕΑ (*WorkflowPilot*)

(Υπόθεση T-475/12) (¹)

[Κοινοτικό σήμα — Αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού λεκτικού σήματος *WorkflowPilot* — Απόλυτοι λόγοι απαραδέκτου — Περιγραφικός χαρακτήρας — Άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009]

(2014/C 52/68)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *LaserSoft Imaging AG* (Κιέλο, Γερμανία) (εκπρόσωπος: J. Hunnekuhl, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωπος: D. Walicka)

Αντικείμενο

Προσφυγή κατά της απόφασης του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 6ης Αυγούστου 2012 (υπόθεση R 480/2012-4), αναφορικά με την αίτηση καταχωρίσεως του λεκτικού σήματος *WorkflowPilot* ως κοινοτικού σήματος.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την *LaserSoft Imaging AG* στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 9 της 12.1.2013.

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Ιανουαρίου 2014 — *Ortilingua* κατά ΓΕΕΑ — *Esposito* (*ALPHATRAD*)

(Υπόθεση T-538/12) (¹)

[«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως — Εικονιστικό κοινοτικό σήμα *ALPHATRAD* — Ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος — Έκταση της χρήσεως — Άρθρο 15, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, στοιχείο α', και άρθρο 51, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009»]

(2014/C 52/69)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: *Ortilingua Holding SA* (Épalinges, Ελβετία) (εκπρόσωπος: S. Rizzo, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (εκπρόσωποι: S. Pétrequin και A. Folliard-Monguiral)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, παρεμβαίνων ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου: Michele Esposito (Cava de' Tirreni, Ιταλία) (εκπρόσωπος: R. Stella, δικηγόρος)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ασκηθείσα κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 8ης Οκτωβρίου 2012 (Υπόθεση R 444/2011-1), σχετικά με διαδικασία κηρύξεως εκπτώσεως μεταξύ του M. Michele Esposito και της Optilingua Holding SA.

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Γενικό Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την Optilingua Holding SA στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 38 της 9.2.2013.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — Marcuccio κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-385/13 P) (¹)

(Αναίρεση — Υπαλληλική υπόθεση — Απόρριψη ως προδήλως απαράδεκτης της προσφυγής που ασκήθηκε σε πρώτο βαθμό — Διαφορά μεταξύ του δικογράφου της προσφυγής που κατατέθηκε με τηλεομοιοτυπία και του μεταγενεστέρως κατατεθέντος πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη κατάθεση του πρωτοτύπου — Εκπρόθεσμη προσφυγή — Αναίρεση προδήλως αβάσιμη)

(2014/C 52/70)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: C. Berardis-Kayser και G. Gattinara, επικουρούμενοι από τον A. Dal Ferro, δικηγόρο)

Αντικείμενο

Αίτηση αναίρεσεως της διατάξεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρώτο τμήμα) της 14ης Μαΐου 2013, F-4/12, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση αναίρεσεως.
- 2) Ο Luigi Marcuccio φέρει τα δικαστικά έξοδά του, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στο πλαίσιο της ανααιρετικής διαδικασίας.

(¹) EE C 284 της 28.9.2013

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2013 — Reed Exhibitions κατά ΓΕΕΑ (INFOSECURITY)

(Υπόθεση T-633/13)

(2014/C 52/71)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Reed Exhibitions Ltd (Richmond, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωπος: S. Malynicz, Barrister)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την απόφαση του πέμπτου τμήμα προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 10ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 1544/2012-5·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα της διαδικασίας.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «INFOSECURITY» για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35 και 41 — Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 10 155 596

Απόφαση του εξεταστή: Απορρίπτει εν μέρει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απορρίπτει την προσφυγή

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχεία β', και γ' και 7, παράγραφος 3, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Bimbo κατά ΓΕΕΑ — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)

(Υπόθεση T-637/13)

(2014/C 52/72)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bimbo, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napolì, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρωθεί μερικώς η απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 25ης Σεπτεμβρίου 2013, η οποία εκδόθηκε στην υπόθεση R 1434/2012-4,
- να καταδικάσει τον αντίδικο ενώπιον του τμήματος προσφυγών, σε περίπτωση που παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Απύουσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Caffè KIMBO» σε κόκκινο, χρυσό, λευκό και μαύρο των κλάσεων 30, 32 και 43 — καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 237 909 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: η προσφεύγουσα

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: καταχωρισμένο υπ' αριθ. 291 655 ισπανικό λεκτικό σήμα «BIMBO» για προϊόντα της κλάσεως 30 και προγενέστερο παγκοίως γνωστό ισπανικό και πορτογαλικό λεκτικό σήμα «BIMBO»

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής
Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, 2 και 5 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Προσφυγή της 27ης Νοεμβρίου 2013 — Bimbo κατά ΓΕΕΑ — Cafe' do Brasil (Caffè KIMBO GOLD MEDAL)

(Υπόθεση T-638/13)

(2014/C 52/73)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bimbo, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωπος: N. Fernández Fernández-Pacheco, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Cafe' do Brasil SpA (Melito di Napolì, Ιταλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρωθεί μερικώς η απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 25ης Σεπτεμβρίου 2013, η οποία εκδόθηκε στην υπόθεση R 787/2012-4,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που περιέχει τα λεκτικά στοιχεία «Caffè KIMBO GOLD MEDAL» σε κόκκινο, χρυσό, λευκό και μαύρο των κλάσεων 30, 32 και 43 — καταχωρισμένο υπ' αριθ. 4 037 909 κοινοτικό σήμα

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: καταχωρισμένο υπ' αριθ. 291 655 ισπανικό λεκτικό σήμα «BIMBO» για προϊόντα της κλάσεως 30 και προγενέστερο παγκοίως γνωστό ισπανικό και πορτογαλικό λεκτικό σήμα «BIMBO»

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Μερική αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, 2 και 5 του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα

Αναίρεση που άσκησε στις 6 Δεκεμβρίου 2013 ο Kari Wahlström κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση F-116/12, Wahlström κατά Frontex

(Υπόθεση T-653/13 P)

(2014/C 52/74)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναρρεσείων: Kari Wahlström (Espoo, Φινλανδία) (εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκός Οργανισμός για τη Διαχείριση της Επιχειρησιακής Συνεργασίας στα Εξωτερικά Σύνορα των Κρατών Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Frontex)

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Ο αναιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 9 Οκτωβρίου 2013 περί απορρίψεως της προσφυγής-αγωγής του·
- να δεχθεί τα πρωτοδίκως προβληθέντα αιτήματα, καθόσον η διαφορά είναι κατά την άποψη του αναιρεσιόντος ώριμη προς εκδίκαση·
- να καταδικάσει τον αντίδικο κατ' αναίρεση στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Με την παρούσα αίτηση αναίρεσως, ο αναιρεσιών ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης (ΔΔΔ) περί απορρίψεως της προσφυγής-αγωγής του με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της εκθέσεως βαθμολογίας του αναιρεσιόντος για το έτος 2010 και, αφετέρου, την καταβολή αποζημιώσεως.

Προς στήριξη της αιτήσεως αναίρεσως, ο αναιρεσιών προβάλλει δύο λόγους.

- 1) Πρώτος λόγος, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ καθόσον έκρινε ότι η μη ύπαρξη διαλόγου μεταξύ του αξιολογητή και του αναιρεσιόντος στο πλαίσιο της περιόδου αξιολογήσεως του έτους 2010 συνιστά μη ουσιώδη διαδικαστική παρατυπία (όσον αφορά τις σκέψεις 38 και επ. της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως). Ο αναιρεσιών διατείνεται ότι:
 - αφενός, το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη του την ισχύουσα νομολογία·
 - αφετέρου, το ΔΔΔ, βασιζοντας την αιτιολογία της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως στο πλαίσιο εντός του οποίου είχε συνταχθεί η έκθεση βαθμολογίας και όχι μόνον στο ζήτημα κατά πόσον η διεξαγωγή τυπικού διαλόγου μπορούσε να επηρεάσει τη διαδικασία, υπερέβη τα όρια του δικαστικού του ελέγχου, υπεισερχόμενο στις εξουσίες εκτιμήσεως της διοικήσεως.
- 2) Δεύτερος λόγος, αντλούμενος από πλάνη περί το δίκαιο στην οποία υπέπεσε το ΔΔΔ όταν έκρινε ότι ο μη καθορισμός στόχων για το πρώτο μέρος του έτους 2010 δεν αποτελεί ουσιώδη διαδικαστική παρατυπία δυνάμει να διακυβεύσει το κύρος της επίμαχης εκθέσεως βαθμολογίας (όσον αφορά τις σκέψεις 50 και επ. της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως). Ο αναιρεσιών διατείνεται ότι:
 - αφενός, το ΔΔΔ δεν έλαβε υπόψη του τις κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με την αξιολόγηση, καθόσον προβλέπουν την υποχρέωση καθορισμού νέων στόχων σε περίπτωση αλλαγής καθηκόντων του υπαλλήλου κατά την περίοδο αναφοράς·
 - αφετέρου, ο καθορισμός των καθηκόντων που είχαν ανατεθεί στον αναιρεσιώντα στο πλαίσιο των νέων καθηκόντων του βάσει των εγγράφων περί της εγκαταστάσεως και λει-

τουργίας του επιχειρησιακού γραφείου ουδόλως συνεπάγεται ότι είχαν καθοριστεί οι προς επίτευξη από τον αναιρεσιώντα στόχοι σε σχέση με τα καθήκοντα αυτά.

Αναίρεση που άσκησε στις 16 Δεκεμβρίου 2013 το Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-69/11, BF κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου

(Υπόθεση T-663/13 P)

(2014/C 52/75)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Αναιρεσιών: Ελεγκτικό Συνέδριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (εκπρόσωποι: T. Kennedy και J. Vermer)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: BF (Πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο)

Αιτήματα του αναιρεσιόντος

Το αναιρεσιών ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ανατρέψει την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στην υπόθεση F-69/11·
- να δεχθεί τα αιτήματα που είχε υποβάλει πρωτοδίκως το Ελεγκτικό Συνέδριο και συγκεκριμένα να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τον BF στα δικαστικά έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Λόγοι αναίρεσως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναίρεσως, το αναιρεσιών προβάλλει τέσσερις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης ερμήνευσε και εφήρμοσε πεπλανημένα το άρθρο 6 της αποφάσεως αριθ. 45-2010, της 17ης Ιουνίου 2010, περί διαδικασιών επιλογής προϊσταμένων διοικητικών μονάδων και διευθυντών.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραμόρφωση αποδεικτικού στοιχείου εκ μέρους του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης, καθόσον αυτό έκρινε ότι η βαθμολογία των υποψηφίων από την επιτροπή προεπιλογής αποτελούσε ενημερωτικό στοιχείο που έπρεπε να περιληφθεί στην έκθεση που διαβίβασε η εν λόγω επιτροπή στην Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ).
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης παρέβη την υποχρέωσή του να εξετάσει τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε για να θεμελιώσει τη διαπίστωσή του περί παράτυπης διαδικασίας.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας και από πλάνη περί το δίκαιο θίγουσα την ενότητα της νομολογίας, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η παρατυπία που αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας που απαιτείται κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως αριθ. 45-2010, όσον αφορά την έκθεση της επιτροπής προεπιλογής, δύναται να επισύρει την ακύρωση των πρωτοδικώς προσβαλλόμενων αποφάσεων.

Αναίρεση που άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2013 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά της αποφάσεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 7 Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση F-97/12, Thomé κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-669/13 P)

(2014/C 52/76)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J. Currell και G. Gattinara)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Florence Thomé (Βρυξέλλες, Βέλγιο)

Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει την απόφαση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης της 7ης Οκτωβρίου στην υπόθεση F-97/12, Thomé κατά Επιτροπής·
- να απορρίψει την προσφυγή που άσκησε η F. Thomé στην υπόθεση F-97/12 ως απαράδεκτη ή, σε κάθε περίπτωση, ως αβάσιμη·
- να επιφυλαχθεί ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναίρεσεως η ανααιρεσείουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από εσφαλμένη ερμηνεία της έννοιας της βλαπτικής πράξεως. Η Επιτροπή υποστηρίζει, αφενός, ότι πράξη που έχει ήδη ακυρωθεί από την Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή [ΑΔΑ] στο πλαίσιο διοικητικής ενστάσεως δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο ακυρώσεως στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας και, αφετέρου, ότι απόφαση που δέχεται αίτημα του ενδιαφερομένου δεν μπορεί να θεωρηθεί ως βλαπτική πράξη (αφορά τις σκέψεις 28 έως 37 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως).
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται, αφενός, από πλάνη περί το δίκαιο στον καθορισμό της εκτάσεως της εξουσίας ελέγχου που ασκεί η ΑΔΑ και το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης επί των αποφάσεων των εξεταστικών επιτροπών, καθώς και της εξουσίας δικαστικού ελέγχου του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης και, αφετέρου, από στρέβλωση του αντικείμενου της διαφοράς και παραβίαση της αρχής της εκατέρωθεν ακρόασεως (αφορά τις σκέψεις 50 έως 52 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης εφάρμοσε ακατάλληλο κριτήριο δικαστικού ελέγχου επί των

αποφάσεων που υποβλήθηκαν στην κρίση του, δηλαδή των αποφάσεων της ΑΔΑ, καθ' υπέρβαση των ορίων δικαστικού ελέγχου.

- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση των κανόνων που διέπουν την εκτίμηση σχετικά με την ύπαρξη πανεπιστημιακού διπλώματος βάσει της προκηρύξεως του διαγωνισμού (αφορά τις σκέψεις 56 έως 58 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως). Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, ταυτίζοντας την επαγγελματική αξία ενός διπλώματος με την ακαδημαϊκή του αξία και κρίνοντας ότι πρέπει να ληφθεί υπόψη από την ΑΔΑ ένα μη επίσημο δίπλωμα, όπως τίτλος σπουδών που απονέμεται από ιδιωτικό εκπαιδευτικό οργανισμό και του οποίου η ακαδημαϊκή αξία δεν τυγχάνει κανενός είδους αναγνώρισεως.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης δεν εξήγησε πώς στοιχειοθετείται η εκτίμηση ότι κατά την ημερομηνία υποβολής της υποψηφιότητας της πρωτοδικώς προσφεύγουσας το δίπλωμά της πληρούσε την προϋπόθεση που έδτε η προκήρυξη του διαγωνισμού, ενώ η συνδρομή της προϋποθέσεως αυτής διαπιστώθηκε μεταγενέστερα, κατά τη διαδικασία της διοικητικής ενστάσεως (αφορά τις σκέψεις 56, 57 έως 60 και 64 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως).
- 5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης έκρινε ότι η πρωτοδικώς προσφεύγουσα απώλεσε μια ευκαιρία προσλήψεως και θα έπρεπε για τον λόγο αυτό να αποζημιωθεί (αφορά τη σκέψη 74 της ανααιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως).

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — PAN Europe και Confédération paysanne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-671/13)

(2014/C 52/77)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Βρυξέλλες, Βέλγιο) και Syndicat agricole Confédération paysanne (Bagnolet, Γαλλία) (εκπρόσωπος: B. Kloostra, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής της 9 Οκτωβρίου με την οποία η Επιτροπή έκρινε απαράδεκτες·
- την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 485/2013 της Επιτροπής, της 24ης Μαΐου 2013, για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 540/2011, όσον αφορά τους όρους έγκρισης των δραστικών ουσιών clothianidin, thiamethoxam και imidacloprid και για την απαγόρευση της χρήσης και πώλησης σπόρων που έχουν υποστεί επέμβαση με φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτές τις δραστικές ουσίες (ΕΕ 2013 L 139, σ. 12),

— την αίτηση εσωτερικής επανεξετάσεως της παραλείψεως της Επιτροπής να επιβάλει πλήρη απαγόρευση των ουσιών clo-thianidin, thiamethoxam και imidacloprid.

— να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν δύο λόγους:

- 1) Με τον πρώτο λόγο προβάλλεται ότι η Επιτροπή, θεωρίζοντας το αμφισβητούμενο μέτρο, παρέβη το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για την πρόσβαση σε πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα, της 25ης Ιουνίου 1998 (Σύμβαση του Aarhus). Οι διατάξεις που εφάρμοσε η Επιτροπή, δηλαδή το άρθρο 10 σε συνδυασμό με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχεία ζ' και η', του Κανονισμού Aarhus (¹), δεν είναι συμβατές με το άρθρο 9, παράγραφος 2, της Συμβάσεως του Aarhus. Δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές του κανονισμού Aarhus στερούνται νομιμότητας, η Επιτροπή δεν έπρεπε να εφαρμόσει τα κριτήρια που αναφέρονται στην προσβαλλόμενη απόφαση και να θεωρήσει παραδεκτές τις αιτήσεις εσωτερικής επανεξετάσεως.
- 2) Με τον δεύτερο λόγο προβάλλεται ότι, με την απόφασή της, η Επιτροπή δεν τήρησε την υποχρέωσή της να συμμορφώνεται κατά το μέτρο του δυνατού με τη Σύμβαση. Η Επιτροπή όφειλε να ερμηνεύσει το άρθρο 10 του Κανονισμού Aarhus, και συγκεκριμένα τους όρους «διοικητική πράξη» και «διοικητική παράλειψη» της διατάξεως αυτής σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 3, της Συμβάσεως του Aarhus, μη λαμβάνοντας υπόψη τους αντίθετους ορισμούς του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχεία ζ' και η', του Κανονισμού Aarhus. Επομένως, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 10 του Κανονισμού Aarhus και παραβίασε την υποχρέωση συμμορφώσεως προς τη σύμβαση.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Σεπτεμβρίου 2006, για την εφαρμογή στα όργανα και τους οργανισμούς της Κοινότητας των διατάξεων της σύμβασης του Aarhus σχετικά με την πρόσβαση στις πληροφορίες, τη συμμετοχή του κοινού στη λήψη αποφάσεων και την πρόσβαση στη δικαιοσύνη για περιβαλλοντικά θέματα (ΕΕ L 264, σ. 13).

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — Copernicus-Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Bolloré (BLUECO)

(Υπόθεση T-684/13)

(2014/C 52/78)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι L. Pechan και S. Körber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Bolloré SA (Érgue Gaberic, Γαλλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 8ης Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση R 2029/2012-1 και να την μεταρρυθμίσει, κρίνοντας ότι η προσφυγή είναι βάσιμη και ότι, ως εκ τούτου, η ανακοπή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της,
- να καταδικάσει το καθού και την Bolloré SA, σε περίπτωση που αυτή παρέμβει στη δίκη, στα δικαστικά έξοδα, καθώς και στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το λεκτικό σήμα «BLUECO» για προϊόντα της κλάσεως 9 — αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 9 724 675

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η Bolloré SA

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: το λεκτικό σήμα «BLUECAR» για προϊόντα της κλάσεως 12 — κοινοτικό σήμα υπ' αριθ. 4 597 621

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 23ης Δεκεμβρίου 2013 — Copernicus-Trademarks κατά ΓΕΕΑ — Blue Coat Systems (BLUECO)

(Υπόθεση T-685/13)

(2014/C 52/79)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Copernicus-Trademarks Ltd (Borehamwood, Ηνωμένο Βασίλειο) (εκπρόσωποι L. Pechan και S. Körber, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Blue Coat Systems, Inc. (Sunnyvale, Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), της 8ης Οκτωβρίου 2013 στην υπόθεση R 2028/2012-1 και να την μεταρρυθμίσει, κρίνοντας ότι η προσφυγή είναι βάσιμη και, ως εκ τούτου, η ανακοπή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της,
- να καταδικάσει το καθού και την Blue Coat Systems, Inc., σε περίπτωση που αυτή παρέμβει στη δίκη, αποκλειστικώς στα έξοδα της διαδικασίας προσφυγής.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: λεκτικό σήμα «BLUECO» για προϊόντα της κλάσεως 9 — υπ' αριθ. 9 724 675 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Blue Coat Systems, Inc.

Αντιταχθέν σήμα ή σημείο: λεκτικό σήμα «BLUE COAT» για προϊόντα της κλάσεως 9 και υπηρεσίες των κλάσεων 38 και 42 — υπ' αριθ. 3 016 235 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: αποδοχή της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009

Προσφυγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — Unibail Management κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση δύο γραμμών και τεσσάρων αστέρων)

(Υπόθεση T-686/13)

(2014/C 52/80)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unibail Management (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει μερικώς την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 300/2013-2 καθώςσον απέρριψε την καταχώριση του υπ. αρ. 10 940 161 κοινοτικού σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 36, 38, 41 και 42·

- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από τέσσερις πεντάκτινους αστέρες, των οποίων προηγούνται και έπονται οριζόντια γραμμή για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 et 43 — Υπ. αρ. 10 940 161 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως περί καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2013 — Unibail Management κατά ΓΕΕΑ (Αναπαράσταση δύο γραμμών και πέντε αστέρων)

(Υπόθεση T-687/13)

(2014/C 52/81)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unibail Management (Παρίσι, Γαλλία) (εκπρόσωποι: L. Bénard, A. Rudoni, O. Klimis, δικηγόροι)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει μερικώς την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 3ης Σεπτεμβρίου 2013 στην υπόθεση R 299/2013-2 καθώςσον απέρριψε την υπ' αριθ. 10 939 981 αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 36, 38, 41 και 42·

- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Εικονιστικό σήμα αποτελούμενο από πέντε πεντάκτινους αστέρες, των οποίων προηγείται και έπεται οριζόντια γραμμή για προϊόντα και υπηρεσίες των κλάσεων 16, 35, 36, 38, 39, 41, 42 και 43 — αίτηση καταχώρισης κοινοτικού σήματος υπ' αριθ. 10 939 981

Απόφαση του εξεταστή: απόρριψη της αιτήσεως περί καταχωρίσεως

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: απόρριψη της προσφυγής

Προβαλλόμενοι λόγοι: παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', σε συνδυασμό με το άρθρο 75, πρώτο εδάφιο, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009

Προσφυγή της 27ης Δεκεμβρίου 2013 — Ricoh Belgium κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση T-691/13)

(2014/C 52/82)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ricoh Belgium NV (Vilvoorde, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: N. Braeckelvelde και A. de Visscher, δικηγόροι)

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 2013 να μην αναθέσει στην NV Ricoh Belgium, αλλά σε άλλη εταιρεία, το τμήμα 4 της συμβάσεως «Αγορά ή μίσθωση ασπρόμαυρων πολυμηχανημάτων και συναφών υπηρεσιών συντηρήσεως στα κτίρια που χρησιμοποιούνται από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης — αριθμός αναφοράς 2013/S 83-138901»·
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα διατυπώνει δύο λόγους ακυρώσεως.

- 1) Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παραβίαση της αρχής της διαφάνειας που διατυπώνεται στο άρθρο 15 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 298 ΣΛΕΕ καθώς και στο άρθρο 102, παράγραφος 1, του κανονισμού 966/2012 ⁽¹⁾.

Συγκεκριμένα, το καθού δοκίμασε την ταχύτητα των εκτυπωτών της προσφεύγουσας, μολονότι στην εφαρμοστέα συγγραφή υποχρεώσεων τίποτα δεν προβλεπόταν σχετικά, από το χρονικό σημείο θέσεώς τους σε λειτουργία και όχι στο χρονικό σημείο της μέγιστης αποδόσεώς τους. Έτσι, τα μέτρα/τιμές που αναφέρει η προσφορά της προσφεύγουσας διαφέρουν από τα μέτρα/τιμές που απορρέουν από τα αποτελέσματα των δοκιμών, τα οποία όμως είναι χαμηλότερα και, επομένως, οδηγούν σε χαμηλότερη βαθμολογία. Η προσφεύγουσα δεν δύναται να εξακρι-

βώσει αν οι συσκευές του ανταγωνιστή της δοκιμάστηκαν υπό τις ίδιες (δυσμενείς) συνθήκες. Επιπλέον, η προσφεύγουσα μετά το πέρας των δοκιμών για αυτό το επιμέρους κριτήριο αναθέσεως (κριτήριο Γ «Τεχνική αξιολόγηση του εξοπλισμού βασισμένη σε δοκιμές») προέβη σε έναν υπολογισμό, καθόρισε ένα αποτέλεσμα και τα γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα. Το αποτέλεσμα όμως αυτό (δηλαδή 41,2%) διαφέρει από το αποτέλεσμα που εμφανίζεται σε πίνακα της προσβαλλομένης αποφάσεως (δηλαδή 38,61%).

- 2) Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως προβάλλει παράβαση της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, όπως η υποχρέωση αυτή απορρέει από το άρθρο 113, παράγραφος 2, του κανονισμού 966/2012 και από το άρθρο 161, παράγραφος 3, του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 1268/2012 ⁽²⁾, καθώς και της υποχρεώσεως να ανατεθεί η σύμβαση στον υποβαλόντα την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά, όπως η υποχρέωση αυτή απορρέει από το άρθρο 110, παράγραφος 2, του κανονισμού 966/2012 και από το άρθρο 149, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού 1268/2012.

Με τις συμπληρωματικές πληροφορίες που εκ των υστέρων γνωστοποιήθηκαν στην προσφεύγουσα, το καθού εξέδωσε ότι στην αρχή το ίδιο υπέπεσε σε σφάλμα και ότι τα αποτελέσματα των δοκιμών έπρεπε να συγκριθούν με τις προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στη συγγραφή υποχρεώσεων (αντιγραφή και εκτύπωση 100 σελίδων το λεπτό) και όχι με τις προδιαγραφές που περιλαμβάνονται στην προσφορά της προσφεύγουσας (αντιγραφή και εκτύπωση 110 σελίδων το λεπτό).

Μολονότι το καθού εξηγεί αυτή τη λεγόμενη διόρθωση στην τελική βαθμολογία με το γεγονός ότι τα αποτελέσματα των δοκιμών έπρεπε να αξιολογηθούν με γνώμονα χαμηλότερη προδιαγραφή (σύγκριση με βάση το 100 και όχι με βάση το 110), παρά ταύτα κατά τρόπο ακατανόητο, (από αριθμητικής απόψεως) εντελώς ανορθολογικό –και επιπλέον χωρίς συγκεκριμένο υπολογισμό ή δικαιολογητικό λόγο– η προσφεύγουσα έφθασε ξαφνικά στο σημείο να λάβει χαμηλότερη βαθμολογία (38,61 μονάδες αντί 41,2 μονάδων, ενώ σαφώς μπορούσε να αναμένεται υψηλότερη βαθμολογία 44,3 μονάδων αν η σύγκριση είχε γίνει με τις προδιαγραφές της συγγραφής υποχρεώσεων).

Λαμβανομένης υπόψη της ελάχιστης συνολικής διαφοράς μεταξύ των δύο υποβαλλόντων προσφορά για το τμήμα 4, δηλαδή 90,81 μονάδων για την άλλη εταιρεία έναντι 89,67 μονάδων για την προσφεύγουσα, η προσφεύγουσα, αν είχε γίνει ορθός υπολογισμός, έπρεπε να είχε επιλεγεί ως ο υποβαλόν την πλέον συμφέρουσα από οικονομικής απόψεως προσφορά.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου (ΕΕ L 298, σ. 1).

⁽²⁾ Κατ' εξουσιοδότηση κανονισμός (ΕΕ) 1268/2012 της Επιτροπής, της 29ης Οκτωβρίου 2012, σχετικά με τους κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 966/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης (ΕΕ L 362, σ. 1).

Προσφυγή της 31ης Δεκεμβρίου 2013 — ENAC κατά Επιτροπής και TEN-T EA

(Υπόθεση T-695/13)

(2014/C 52/83)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ente nazionale per l'aviazione civile (ENAC) (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: P. Garofoli, δικηγόρος, και G. Palmieri)

Καθών: Εκτελεστικός Οργανισμός Διευρωπαϊκών δικτύων Μεταφορών (TEN-T EA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει το έγγραφο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 23ης Οκτωβρίου 2013 αριθ. αναφοράς Ares (203) 3321778 με αντικείμενο: «μελέτη για τη διατροπική ανάπτυξη του αεροδρομίου Orio al Serio» με το οποίο ανακοίνωσε την κίνηση της διαδικασίας ανακτήσεως μέρους της επιδοτήσεως που χορηγήθηκε για την εκπόνηση της μελέτης αυτής και την αποστολή «χρεωστικού σημειώματος» για ποσό ύψους 158 517,54 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση του Εκτελεστικού Οργανισμού Διευρωπαϊκών Δικτύων Μεταφορών (TEN-TEA), στην οποία παραπέμπει το από 23 Οκτωβρίου 2013 προαναφερθέν έγγραφο, με αντικείμενο την «περάτωση της δράσεως 2009-IT-91407-S — Εκπόνηση για τη διατροπική ανάπτυξη του αεροδρομίου του Bergamo-Orio al Serio — Απόφαση της Επιτροπής C(2010) 4456», στο μέτρο που δεν ενέκρινε και, ως εκ τούτου, θεώρησε μη επιλέξιμες για τη χορήγηση επιδοτήσεως, τις σχετικές με τις δραστηριότητες 1, 2.1, 4, 5, 6 και 7 δαπάνες, που είχαν ήδη πραγματοποιηθεί, ζητώντας την επιστροφή ποσού ύψους 158 517,54 ευρώ.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αποφάσεις που αποτελούν αντικείμενο της παρούσας υποθέσεως είναι οι προσβαλλόμενες στις υποθέσεις T-270/13 και T-692/13, SACBO κατά Επιτροπής και TEN-T EA.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με τα προβληθέντα στις ως άνω υποθέσεις.

Προσφυγή-αγωγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Meta Group κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-696/13)

(2014/C 52/84)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Meta Group Srl (Ρώμη, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Bartolini, V. Colcelli και A. Formica, δικηγόροι)

Καθής-εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να κηρύξει παράνομες τις εκ μέρους της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μειώσεις των επιδοτήσεων που χορηγήθηκαν στη META S.r.l.
- Ως εκ τούτου, να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα-ενάγουσα επιπλέον ποσό 129 153,11 ευρώ, προσαυξημένο με τόκους υπερημερίας·
- να υποχρεώσει τη διοίκηση στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη συνακόλουθα η προσφεύγουσα-ενάγουσα.

Λόγοι ακυρώσεως-ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή-αγωγή στρέφεται κατά των αποφάσεων της Επιτροπής περί μείωσης της αρχικώς προβλεφθείσας επιδοτήσεως για τα προγράμματα «BCreative», «Take-It-Up» και «Ecolink+», των οποίων οι συμβάσεις περί επιδοτήσεων συνάφθηκαν μεταξύ της προσφεύγουσας-ενάγουσας και της καθής-εναγομένης στο πλαίσιο του «Προγράμματος πλαισίου για την ανταγωνιστικότητα και την καινοτομία (CIP) (2007 — 2013)».

Πλείονες αποφάσεις σχετικές με τα προγράμματα αυτά έχουν προσβληθεί στο πλαίσιο των υποθέσεων T-471/12, T-34/13 και T-35/13, Meta Group κατά Επιτροπής.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα που εκτίθενται στο πλαίσιο της υπό κρίση προσφυγής-αγωγής είναι πανομοιότυποι αυτών που προβάλλονται στις εν λόγω υποθέσεις.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-127/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-698/13 P)

(2014/C 52/85)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναρριβασμένη διάταξη·
- να αναπέμψει την επίμαχη υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεώς του αναιρέσεως, ο αναιρεσείων διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη είναι προδήλως άδικη, ανεπιεικής και παράνομη λόγω παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας, καθώς και λόγω παραλείψεως διενέργειας της αποδεικτικής διαδικασίας, ταυτολογίας, γενικόλογου και αυθαίρετου χαρακτήρα, παραμορφώσεως του περιεχομένου των πραγματικών περιστατικών και πλάνης περί το δίκαιο.

Αναίρεση που άσκησε στις 30 Δεκεμβρίου 2013 ο Luigi Marcuccio κατά της διατάξεως που εξέδωσε το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης στις 17 Οκτωβρίου 2013, στην υπόθεση F-145/12, Luigi Marcuccio κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-699/13 P)

(2014/C 52/86)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Αναιρεσείων: Luigi Marcuccio (Tricase, Ιταλία) (εκπρόσωπος: G. Cipressa, δικηγόρος)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του αναιρεσείοντος

Ο αναιρεσείων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναιρέσει στο σύνολό της και άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως την αναιρεσιβαλλόμενη διάταξη·
- να αναπέμψει την επίμαχη υπόθεση ενώπιον του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι αυτοί που προβλήθηκαν στο πλαίσιο της υποθέσεως T-698/13, Marcuccio κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Bankia κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-700/13)

(2014/C 52/87)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bankia, SA (Βαλένθια, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lama-drid de Pablo και A. Biondi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων κατά παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας είναι η ίδια με την προσβαλλόμενη απόφαση στην υπόθεση T-515/13, Ισπανία κατά Επιτροπής (EE C 336, σ. 29).

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

1) Πρώτος λόγος

- Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει το άρθρο 107 ΣΛΕΕ, καθόσον χαρακτηρίζει το επονομαζόμενο SEAF και τα ατομικά μέτρα εφαρμογής του ως κρατική ενίσχυση. Η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον αξιολόγησε συνολικώς και προσήψε στο Βασίλειο της Ισπανίας τη λήψη ενός συνόλου ανεξάρτητων και αυτοτελών δημοσίων και ιδιωτικών μέτρων. Η προσφεύγουσα αρνείται επιπλέον ότι τα επίμαχα μέτρα μπορούν να της προσδώσουν ένα επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα στους φερόμενους δικαιούχους τους, καθώς και την πιθανότητα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού μεταξύ των εν λόγω δικαιούχων και άλλων φορέων και την υποτιθέμενη επίπτωση επί των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών.

2) Δεύτερος λόγος

- Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη περί το δίκαιο και ότι παρέβη τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, καθόσον χαρακτήρισε την εφαρμογή του καθεστώτος της φορολογήσεως με κριτήριο τη χωρητικότητα σε συγκεκριμένες περιπτώσεις ως νέα ενίσχυση αντί υφιστάμενης ενισχύσεως. Στον βαθμό που η Επιτροπή ενέκρινε το 2002 το καθεστώς της φορολογήσεως με κριτήριο τη χωρητικότητα στην Ισπανία, αν η Επιτροπή επιθυμούσε να αμφισβητήσει την εφαρμογή του, θα έπρεπε να το είχε πράξει ακλουθώντας την εφαρμοστέα στις κρατικές ενισχύσεις διαδικασία. Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι τα επιχειρήματα που προβλήθηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση προς θεμελίωση της υπάρξεως νέας ενισχύσεως είναι προδήλως αβάσιμα.

3) Τρίτος λόγος

— Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει, επικουρικώς, παράβαση των άρθρων 107 και 296 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι η Επιτροπή σφάλλει, και εν πάση περιπτώσει δεν αιτιολογεί δεόντως, ως προς τους λόγους για τους οποίους φορείς όπως η προσφεύγουσα (επενδυτές στις ΑΙΕς που διενήργησαν πράξεις οι οποίες εμπίπτουν στην οδηγία) θεωρούνται οι τελευταίοι και μοναδικοί δικαιούχοι των επίμαχων μέτρων.

4) Τέταρτος λόγος

— Τέταρτον, η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης επικουρικώς, ότι η εντολή περί ανακτήσεως που διαλαμβάνει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως προσβάλλει τη γενική αρχή ασφάλειας δικαίου, δεδομένου ότι εισάγει ένα χρονικό όριο κατά την εφαρμογή της εν λόγω αρχής.

5) Πέμπτος λόγος

— Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα εκθέτει τους λόγους για τους οποίους η προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλει και την αρχή της δότης αρμοδιότητας, παραβιάζει τα άρθρα 107 και 108 ΣΛΕΕ, το άρθρο 14 του κανονισμού του Συμβουλίου 659/1999 και το άρθρο 16 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της ΕΕ, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά το κύρος συμβατικών ρητρών που περιέχονται σε συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου μεταξύ επενδυτών και άλλων φορέων του ιδιωτικού τομέα.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Asociación Española de Banca κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-701/13)

(2014/C 52/88)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Asociación Española de Banca (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων κατά παραβίαση των γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης,

— να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

1) Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Unicaja Banco κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-702/13)

(2014/C 52/89)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Unicaja Banco, SA (Μάλαγα, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo και A. Biondi, δικηγόροι)

Καθή: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,

— επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,

— να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Liberbank κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-703/13)

(2014/C 52/90)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Liberbank, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που η Επιτροπή χαρακτηρίζει όλα τα μέτρα τα οποία, κατ' αυτήν, συνιστούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση·

— επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τα οποία ταυτίζουν τους επενδυτές των ΑΙΕ με τους δικαιούχους των προβαλλομένων ενισχύσεων και με τους μόνους δικαιούχους της διαταγής περί ανακτήσεως·

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως στο μέτρο που διατάσσεται με αυτό η ανάκτηση των προβαλλομένων ενισχύσεων·

— να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στο μέτρο που η Επιτροπή αποφαινεται με αυτό επί της νομιμότητας των ιδιωτικών συμβάσεων που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων οντοτήτων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι τα ίδια με αυτά της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Banco de Sabadell και Banco Gallego κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-704/13)

(2014/C 52/91)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Banco de Sabadell, SA (Sabadell, Ισπανία) και Banco Gallego, SA (Santiago de Compostela, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,

— επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,

— επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,

— να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης αποφάσεως, καθόσον αποφαινεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Catalunya Banc κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-705/13)

(2014/C 52/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Catalunya Banc, SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των las AIEs είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι κύριοι ισχυρισμοί και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 30ής Δεκεμβρίου 2013 — Lico Leasing και Requeñes y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-719/13)

(2014/C 52/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Lico Leasing, SA (Μαδρίτη, Ισπανία) και Requeñes y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, SA (Μαδρίτη) (εκπρόσωποι: M. Sánchez και M. Merola, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση διότι πάσχει από σφάλματα στο μέτρο που χαρακτηρίζει το SEAF ως σύστημα κρατικών ενισχύσεων υπέρ των AIE και των επενδυτών τους, πάσχει δε και από ελλιπή αιτιολογία·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την εντολή ανακτήσεως των ενισχύσεων που χορηγήθηκαν διά του SEAF διότι είναι αντίθετη προς τις γενικές αρχές της έννομης τάξης της Ένωσης·
- επικουρικώς, να ακυρώσει την εντολή ανακτήσεως κατά το μέρος που αφορά τον υπολογισμό του προς ανάκτηση ποσού της κριθείσας ως ασυμβίβαστης ενισχύσεως στο μέτρο που

εμποδίζει την Ισπανία να ορίσει τον τύπο για τον υπολογισμό του εν λόγω ποσού σύμφωνα με τις γενικές αρχές που ταυχά-νουν εφαρμογής όσον αφορά την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων, και

- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως ταυτίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως T-515/13, Επιτροπή κατά Ισπανίας (EE C 336, σ. 29).

Προς στήριξη της προσφυγής οι προσφεύγουσες προβάλλουν τρεις λόγους.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση των άρθρων 107, παράγραφος 1, και 296 ΣΛΕΕ

— Το επίμαχο μέτρο πληροί το κριτήριο της επιλεκτικότητας: αφενός, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από σφάλμα στον βαθμό που διαπιστώνει τομεακή επιλεκτικότητα ενώ το μέτρο που αποτελεί αντικείμενο της αποφάσεως είναι ανοιχτό σε επενδυτές λειτουργούντες σε όλους τους τομείς της οικονομίας και, αφετέρου, η απόφαση πάσχει από σφάλμα καθόσον διαπιστώνει ότι η διαδικασία προηγούμενης εγκρίσεως μπορεί να καταστήσει το μέτρο επιλεκτικό χωρίς να ληφθεί υπόψη ότι αυτή η προηγούμενη έγκριση ήταν δικαιολογημένη λόγω της πολυπλοκότητας του επίμαχου μέτρου και, σε κάθε περίπτωση, η διαδικασία αυτή δεν αφορά τα προσόντα των φερόμενων ως δικαιούχων·

— το επίμαχο μέτρο πληροί τις προϋποθέσεις σχετικά με τη νόθευση του ανταγωνισμού και τον επηρεασμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών· ειδικότερα, η απόφαση δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η φερόμενη κρατική ενίσχυση επηρεάζει τις οικείες αγορές, περιορίζεται δε στη διαπίστωση αυτή χωρίς να την τεκμηριώνει·

— περαιτέρω, κατά το δεύτερο μέρος αυτού του λόγου ακυρώσεως, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από ελλιπή αιτιολογία στο μέτρο που δεν εξηγεί τους λόγους για τους οποίους το πλεονέκτημα των φερόμενων δικαιούχων συνιστά κρατική ενίσχυση, ενώ οι εν λόγω δικαιούχοι συμμετείχαν αποκλειστικώς στο πλεονέκτημα που έλαβαν οι εφοπλιστές το οποίο, όπως αναγνωρίζει και η ίδια η Επιτροπή, δεν συνιστά κρατική ενίσχυση.

- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου

— Η εντολή ανακτήσεως που περιλαμβάνεται στα άρθρα 4, 5 και 6 της προσβαλλόμενης αποφάσεως πρέπει να ακυρωθεί κατ' εφαρμογήν των ακόλουθων γενικών αρχών του δικαίου της Ένωσης:

— της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, και διη στο μέτρο που το έγγραφο που απέστειλε η επιτροπή ΚRoes το 2009 δημιούργησε στους φορείς εμπιστοσύνης ως προς τη νομιμότητα του SEAF·

- της αρχής της ασφάλειας δικαίου, επικουρικώς, σε περίπτωση που δεν κριθεί ότι η εντολή ανακτήσεως είναι αντίθετη προς την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, στον βαθμό που, εξαιτίας ορισμένων περιστάσεων, η αβεβαιότητα ως προς τη νομιμότητα του SEAF που αρχικώς είχε προκληθεί με την απόφαση Brittany Ferries ενέμεινε και ενισχύθηκε καθ' όλη τη διάρκεια ισχύος του SEAF.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή των γενικών αρχών που τυγχάνουν εφαρμογής όσον αφορά την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων
- Η προσβαλλόμενη απόφαση δεν τηρεί τις γενικές αρχές που τυγχάνουν εφαρμογής όσον αφορά την ανάκτηση των κρατικών ενισχύσεων, στον βαθμό που με την απόφαση αυτή απαιτήθηκε από τους δικαιούχους της ενισχύσεως η επιστροφή ποσού μεγαλύτερου από τη φερόμενη ενίσχυση που πράγματι έλαβαν.

Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Aluminios Cortizo και Cortizo Cartera κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-1/14)

(2014/C 52/94)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι:

Προσφεύγουσες: Aluminios Cortizo, SAU (Extramundi, Ισπανία) και Cortizo Cartera, SL (Extramundi, Ισπανία) (εκπρόσωπος: A. Beiras Cal, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τη διαταγή επιστροφής των ενισχύσεων και
- επικουρικώς, να διατάξει την εκτίμηση των ενισχύσεων σύμφωνα με το πραγματικό και καθαρό κέρδος του επενδυτή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας απόφαση είναι η ίδια με αυτήν που αφορά η υπόθεση T-515/13, Ισπανία κατά Επιτροπής (EE C 336, σ. 29).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν έξι λόγους ακυρώσεως:

- 1) Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, και στηρίζεται στο ότι η κρατική ενίσχυση προς τον επενδυτή δεν έχει επιλεκτικό και στρεβλωτικό χαρακτήρα.
- 2) Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ και στηρίζεται στην παντελή

έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά τον αποκλεισμό του εφοπλιστή και/ή του ναυπηγείου ως αποδέκτη του μεγαλύτερου μέρους της ενισχύσεως.

- 3) Ο τρίτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας –σε συνδυασμό με την απόλεια κέρδους– καθόσον η απόφαση απαιτεί από τον επενδυτή την επιστροφή ενισχύσεως που έχει μεταβιβαστεί σε τρίτο.
- 4) Ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, διότι η Επιτροπή, με την αλληλογραφία της και την αδράνειά της, δικαιολογημένα δημιούργησε την εντύπωση περί νομιμότητας του «SEAF».
- 5) Ο πέμπτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, διότι η επιβολή της υποχρέωσης να επιστραφεί η ενίσχυση που δεν ελήφθη/μεταβιβάστηκε από τον επενδυτή συνιστά κατάσχεση χωρίς νόμιμη αιτία.
- 6) Ο έκτος λόγος ακυρώσεως αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, διότι τα μέτρα που κηρύχθηκαν ασυμβίβαστα έχουν γίνει δεκτά σε άλλες περιπτώσεις.

Προσφυγή της 1ης Ιανουαρίου 2014 — Caixabank κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-2/14)

(2014/C 52/95)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Caixabank SA (Βαρκελώνη, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero και A. Lamadrid de Pablo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθόσον χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν αποτελούν το ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως νέα και ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά κρατική ενίσχυση,
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού είναι δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί δικαιούχοι της διαταγής ανακτήσεως,
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων,
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, καθόσον αποφαίνεται ως προς τη νομιμότητα των συμβάσεων του ιδιωτικού δικαίου που συνήφθησαν μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της παρούσας διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι κύριοι λόγοι ακυρώσεως και επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Anudal Industrial κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-3/14)

(2014/C 52/96)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anudal Industrial, SL (Badalona, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco και J. Corral García, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 6 της αποφάσεως·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της αποφάσεως στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση των ενισχύσεων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως ταυτίζεται με την προσβαλλόμενη απόφαση στο πλαίσιο της υποθέσεως T-515/13, Επιτροπή κατά Ισπανίας.

Προς στήριξη της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους.

- 1) Η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιώδους τύπου και κατά παράβαση των άρθρων 20, 21 και 41, παράγραφος 1, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο μέτρο που εκδόθηκε κατόπιν επίσημης διαδικασίας έρευνας κατά την οποία σημειώθηκαν ουσιαστικές παρατυπίες.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο λόγω παραβάσεως των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που κρίθηκε ότι τα μέτρα που αποτέλεσαν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας συνιστούν κρατική ενίσχυση καιτοι δεν αποδείχθηκε ο επιλεκτικός χαρακτήρας τους.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο λόγω παραβάσεως των άρθρων 107 και 108 ΣΛΕΕ, στο μέτρο που κρίθηκε ότι τα μέτρα που αποτέλεσαν αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας συνιστούν κρατική ενίσχυση καιτοι δεν αποδείχθηκε ότι τα εν λόγω μέτρα έχουν επιπτώσεις στο ενδοκοινοτικό εμπόριο.

4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο λόγω παραβάσεως του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και λόγω ελλείψεως αιτιολογίας, στο μέτρο που κρίθηκε ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση της οποίας δικαιούχοι είναι οι Όμιλοι Οικονομικού Σκοπού και οι επενδυτές τους, χωρίς η ενίσχυση αυτή να τους παρέχει ανταγωνιστικό πλεονέκτημα ή να έχει επιπτώσεις στο ενδοκοινοτικό εμπόριο στους αντίστοιχους τομείς του.

5) Ο πέμπτος λόγος αντλείται από πλάνη περί το δίκαιο στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση της ενδεχόμενης ενισχύσεως κατά παράβαση των αρχών της ασφάλειας δικαίου, της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ίσης μεταχειρίσεως, καθώς και κατά παράβαση του άρθρου 14 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Industrias Ponsa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-4/14)

(2014/C 52/97)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Industrias Ponsa, SA (Manresa-Barcelona, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco και J. Corral García, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 6 της αποφάσεως·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της αποφάσεως στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση των ενισχύσεων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στην υπόθεση T-3/14, Anudal Industrial κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Anudal κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-5/14)

(2014/C 52/98)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Anudal, SL (Badalona, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. García Muñoz, J. Jiménez-Blanco και J. Corral García, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1 έως 6 της απόφασης·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της απόφασης στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση των ενισχύσεων, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων της διαδικασίας.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στην υπόθεση T-3/14, Anudal Industrial κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2014 — Inditex και Naviera Nebulosa de Omega κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-10/14)

(2014/C 52/99)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Ισπανία) και Naviera Nebulosa de Omega, AIE (Las Palmas de Gran Canaria, Ισπανία) (εκπρόσωποι: J. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero, A. Lamadrid de Pablo και A. Biondi, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο μέτρο που χαρακτηρίζει το σύνολο των μέτρων που κατ' αυτήν συνιστούν το λεγόμενο ισπανικό σύστημα χρηματοδοτικής μισθώσεως ως νέα κρατική ενίσχυση, ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά·
- επικουρικώς, να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 4 της προσβαλλομένης απόφασης, κατά τα οποία οι επενδυτές των ομίλων οικονομικού σκοπού (ΟΟΣ) χαρακτηρίζονται δικαιούχοι των φερόμενων ενισχύσεων και μοναδικοί αποδέκτες της εντολής ανακτήσεως·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης απόφασης, στο μέτρο που διατάσσει την ανάκτηση των φερόμενων ενισχύσεων·
- να ακυρώσει το άρθρο 4 της προσβαλλομένης απόφασης, στο μέτρο που αποφαινεται επί της νομιμότητας των συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου μεταξύ των επενδυτών και άλλων φορέων, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα έχουν ήδη προβληθεί στην υπόθεση T-700/13, Bankia κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — Simet SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση T-15/14)

(2014/C 52/100)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Simet SpA (Rossano Calabro, Ιταλία) (εκπρόσωποι: A. Clarizia και P. Clarizia, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- Να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013 — C(2013) 6251 τελικό — σχετικά με διαδικασία δυνάμει του άρθρου 108 ΣΛΕΕ και του άρθρου 62 της Συμφωνίας ΕΟΧ — Κρατική ενίσχυση αριθ. SA.33.037 (2012/C) — Ιταλία — αποζημίωση καταβληθείσα στη SIMET S.p.A για την παροχή υπηρεσιών δημόσιων μεταφορών από το 1987 έως το 2003.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση προσφυγή ασκείται κατά της απόφασης της Επιτροπής, της 2ας Οκτωβρίου 2013 — C(2013) 6251 τελικό, κατά την οποία οι αποζημιώσεις που καταβλήθηκαν στη SIMET δυνάμει απόφασης του ιταλικού Consiglio di Stato και κοινοποιήθηκαν από τις εθνικές αρχές αποτελούν κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, για το δε μέτρο αυτό δεν χωρούσε απαλλαγή από την υποχρέωση προηγούμενης ενημερώσεως που διαλαμβάνεται στο άρθρο 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1191/69.

Η εταιρία SIMET διατείνεται συναφώς ότι η διαφορά την οποία εκδίκασε το εθνικό δικαστήριο αφορούσε την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η προσφεύγουσα λόγω των παρανομιών που ενείχαν οι πράξεις του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών (στο εξής: ΥΥΜ) σε σχέση με την άσκηση δραστηριοτήτων παροχής δημόσιας υπηρεσίας διαπεριφερειακών οδικών μεταφορών κατά το χρονικό διάστημα από το 1987 έως και το 2003.

Προς στήριξη της προσφυγής, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

- 1) Ο πρώτος λόγος αντλείται από το ότι η εθνική ρύθμιση στην οποία στηρίχθηκε το ΥΥΜ για να ρυθμίσει τις δραστηριότητες της SIMET, κατά το χρονικό διάστημα το οποίο αφορά η απόφαση του Consiglio di Stato, είναι ασύμβατη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1191/69 ο οποίος, κατόπιν των τροποποιήσεων που επέφερε ο κανονισμός (ΕΟΚ) 1893/91, απαγόρευε στα κράτη μέλη να επιβάλλουν σε επιχειρήσεις, οι οποίες, όπως η SIMET, παρέχουν υπηρεσία διαπεριφερειακής μεταφοράς προσώπων με λεωφορεία, οποιαδήποτε υποχρέωση παροχής δημόσιας υπηρεσίας.
- 2) Ο δεύτερος λόγος αντλείται από το ότι, αντιθέτως προς ό,τι διατείνεται η Επιτροπή, η SIMET υπείχε υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, καθόσον οι μονομερείς πράξεις εκχωρήσεως, τις οποίες εξέδωσε το ΥΥΜ για την παροχή διαπεριφερειακών υπηρεσιών μεταφοράς επιβατών με λεωφορείο, σύμφωνα με όσα επιτάσσει η ιταλική νομοθεσία, στέρησαν σαφώς από τη SIMET κάθε αυτονομία ως προς την άσκηση της εμπορικής δραστηριότητάς της, καθόσον η δραστηριότητα αυτή ρυθμιζόταν και επιβαλλόταν απευθείας από τη διοίκηση.
- 3) Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση των αρχών που έχουν εφαρμογή επί ζητημάτων αποκαταστάσεως της ζημίας λόγω παραβάσεως του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αρχές βάσει των οποίων, εφόσον αρχή κράτους μέλους λαμβάνει, στο πλαίσιο ασκήσεως της αρμοδιότητάς της, διοικητικό μέτρο αντίθετο προς το δίκαιο της Ένωσης, τότε η αρχή αυτή υποχρεούται να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο αποδέκτης του μέτρου, δεδομένου του παράνομου χαρακτήρα του μέτρου αυτού.
- 4) Ο τέταρτος λόγος αντλείται από το ότι, εν πάση περιπτώσει, ουδεμία κρατική ενίσχυση χορηγήθηκε στη SIMET, δεδομένου ότι η μέθοδος υπολογισμού των ποσών που της καταβλήθηκαν σε αποκατάσταση της ζημίας, μέσω παραπομπής στα κριτήρια που διαλαμβάνονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) 1191/69, για τη επιβαρυμένη με υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας δραστηριότητα οδικών μεταφορών που άσκησε μεταξύ των ετών 1987 και 2003, καθιστά δυνατό να αποκλεισθεί κάθε κίνδυνος υπέρμετρης αποζημιώσεως της SIMET, καθόσον τα ποσά αυτά αποτελούν απλώς αντιστάθμιση των πρόσθετων δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε η εταιρία για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων αυτών, οι οποίες της επιβλήθηκαν παρανόμως.

**Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2014
— Lifted Research και IRG Europe κατά ΓΕΕΑ — Fei
Liangchen (Lr geans)**

(Υπόθεση T-390/12) ⁽¹⁾

(2014/C 52/101)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 355 της 17.11.2012.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

**Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — ZZ και ZZ κατά
Επιτροπής**

(Υπόθεση F-114/13)

(2014/C 52/102)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: ZZ και ZZ (εκπρόσωποι: A. Salerno και B. Cortese, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί μη αναγνώρισης της νομιμότητας της απόφασης της τοπικής επιτροπής προσωπικού του Λουξεμβούργου να ανακαλέσει την εντολή εκπροσωπήσεώς της από εντολοδόχο στην κεντρική επιτροπή προσωπικού της Επιτροπής.

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί μη αναγνώρισης της νομιμότητας της απόφασης της τοπικής επιτροπής προσωπικού του Λουξεμβούργου να ανακαλέσει την εντολή εκπροσωπήσεώς της από εντολοδόχο στην κεντρική επιτροπή προσωπικού της Επιτροπής·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-118/13)

(2014/C 52/103)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της εκθέσεως εξελίξεως της σταδιοδρομίας για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 μέχρι 31 Δεκεμβρίου 2002 και ακύρωση των μορίων αξιολογήσεως που απονεμήθηκαν για την περίοδο προαγωγών 2003.

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την έκθεση εξελίξεως της σταδιοδρομίας του προσφευγόντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 2001 έως 31 Δεκεμβρίου 2002·

— επικουρικώς, να ακυρώσει τα μόρια αξιολογήσεως που έλαβε ο προσφεύγων για την περίοδο προαγωγών 2003, στο μέτρο που δεν αντιστοιχούν στον μέσο όρο των μορίων που απονεμήθηκαν στο προσωπικό του ίδιου βαθμού κατά την οικεία περίοδο προαγωγών·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-121/13)

(2014/C 52/104)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωποι: D. de Abreu Caldas και J.-N. Louis, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση των αποφάσεων περί μεταφοράς των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του προσφευγόντος στο συνταξιοδοτικό καθεστώς της Ένωσης, το οποίο εφαρμόζει τις νέες ΓΕΔ των άρθρων 11 και 12 του παραρτήματος VIII του ΚΥΚ.

Αιτήματα του προσφευγόντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

— να ακυρώσει την απόφαση της 15ης Απριλίου 2013 περί υπολογισμού των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων του που κτήθηκαν πριν από την ανάληψη υπηρεσίας στην Επιτροπή·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

**Προσφυγή-αγωγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά
Ευρώπης**

(Υπόθεση F-122/13)

(2014/C 52/105)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωποι: J. Kempreners και M. Itani, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Αστυνομική Υπηρεσία (Ευρωπόλ)

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της Ευρωπόλ να μην ανανεώσει επ'αόριστον τη σύμβαση του προσφεύγοντος-ενάγοντος και επιβολή στην Ευρωπόλ της υποχρέωσης να καταβάλει τη διαφορά μεταξύ των αποδοχών που θα εξακολουθούσε να εισπράττει στην Ευρωπόλ και κάθε άλλου ποσού που όντως εισέπραξε.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει της απόφαση της Ευρωπόλ της 6ης Μαΐου 2013 με την οποία η Ευρωπόλ πληροφόρησε τον προσφεύγοντα-ενάγοντα ότι δεν θα ανανεώσει τη σύμβασή του ορισμένου χρόνου η οποία έληγε στις 31 Οκτωβρίου 2013·
- να υποχρεώσει την Ευρωπόλ να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα τη διαφορά μεταξύ, αφενός, του ποσού των αποδοχών που θα μπορούσε να αξιώσει αν παρέμενε στην υπηρεσία της και, αφετέρου, του ποσού των αποδοχών, αμοιβών, επιδομάτων ανεργίας ή κάθε άλλου ποσού που όντως έλαβε από 1ης Οκτωβρίου 2013 αντί των αποδοχών που ελάμβανε στην Ευρωπόλ·
- να καταδικάσει την Ευρωπόλ στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-123/13)

(2014/C 52/106)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: ZZ (εκπρόσωπος: P. Joassart, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης περί λύσεως της συμβάσεως εργασίας του προσφεύγοντος ως συμβασιούχου υπαλλήλου με άμεσο αποτέλεσμα.

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση περί απολύσεως που του κοινοποιήθηκε με επιστολή της 7ης Μαρτίου 2013·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-124/13)

(2014/C 52/107)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: C. Bernard-Glanz, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί απορρίψεως του αιτήματος αρωγής.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση και, εφόσον παραστεί ανάγκη, την απόφαση περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεως,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό 50 000 EUR ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη, αυξημένο με νόμιμο τόκο μέχρι την πλήρη καταβολή του,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει στον προσφεύγοντα-ενάγοντα ποσό ίσο με το ένα τέταρτο των ιατρικών εξόδων στα οποία αυτός υποβλήθηκε λόγω της επιδεινώσεως της υγείας του, ως αποζημίωση για την υλική ζημία που υπέστη, πλέον του νόμιμου τόκου μέχρι την πλήρη καταβολή του εν λόγω ποσού,
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-1/14)

(2014/C 52/108)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: ZZ (εκπρόσωπος: F. Frabetti, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή

Αντικείμενο και περιγραφή της διαφοράς

Ακύρωση της απόφασης της EPSO να μην δεχθεί τον προσφεύγοντα-ενάγοντα στο στάδιο αξιολογήσεως λόγω του ότι το επίπεδο σπουδών του δεν αντιστοιχεί σε πλήρη κύκλο πανεπιστημιακών σπουδών, τουλάχιστον τριετούς διάρκειας, πιστοποιούμενο με πτυχίο σχετικό με τη φύση των καθηκόντων, ή σε επαγγελματική επιμόρφωση/κατάρτιση σχετική με τη φύση των καθηκόντων και ανάλογου επιπέδου.

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση της εξεταστικής επιτροπής της 3ης Οκτωβρίου 2013·
 - να υποχρεώσει την καθής-εναγομένη να καταβάλει ποσό 1 000 € ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων·
 - να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων και, λαμβανομένου υπόψη του προσβλητικού χαρακτήρα της απόφασης της καθής-εναγομένης, να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
-

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα (συνέχεια)	Σελίδα
2014/C 52/94	Υπόθεση T-1/14: Προσφυγή της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Aluminios Cortizo και Cortizo Cartera κατά Επιτροπής	49
2014/C 52/95	Υπόθεση T-2/14: Προσφυγή της 1ης Ιανουαρίου 2014 — CaixaBank κατά Επιτροπής	49
2014/C 52/96	Υπόθεση T-3/14: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Anudal Industrial κατά Επιτροπής	50
2014/C 52/97	Υπόθεση T-4/14: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Industrias Ponsa κατά Επιτροπής	50
2014/C 52/98	Υπόθεση T-5/14: Προσφυγή της 2ας Ιανουαρίου 2014 — Anudal κατά Επιτροπής	50
2014/C 52/99	Υπόθεση T-10/14: Προσφυγή της 3ης Ιανουαρίου 2014 — Inditex και Naviera Nebulosa de Omega κατά Επιτροπής	51
2014/C 52/100	Υπόθεση T-15/14: Προσφυγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — Simet SpA κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής	51
2014/C 52/101	Υπόθεση T-390/12: Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 7ης Ιανουαρίου 2014 — Lifted Research και LRG Europe κατά ΓΕΕΑ — Fei Liangchen (Lr geans)	52

Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης της Ευρωπαϊκής Ένωσης

2014/C 52/102	Υπόθεση F-114/13: Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2013 — ZZ και ZZ κατά Επιτροπής	53
2014/C 52/103	Υπόθεση F-118/13: Προσφυγή της 9ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	53
2014/C 52/104	Υπόθεση F-121/13: Προσφυγή της 16ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	53
2014/C 52/105	Υπόθεση F-122/13: Προσφυγή-αγωγή της 17ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Ευρωπόλ	53
2014/C 52/106	Υπόθεση F-123/13: Προσφυγή της 18ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Επιτροπής	54
2014/C 52/107	Υπόθεση F-124/13: Προσφυγή-αγωγή της 19ης Δεκεμβρίου 2013 — ZZ κατά Κοινοβουλίου	54
2014/C 52/108	Υπόθεση F-1/14: Προσφυγή-αγωγή της 6ης Ιανουαρίου 2014 — ZZ κατά Επιτροπής	54



Το EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) παρέχει άμεση και δωρεάν πρόσβαση στο δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ιστοχώρος αυτός επιτρέπει την πρόσβαση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* καθώς και στις Συνθήκες, στη νομοθεσία, στη νομολογία και στις προπαρασκευαστικές πράξεις.

Για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με την Ευρωπαϊκή Ένωση: <http://europa.eu>



Υπηρεσία Εκδόσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης
2985 Λουξεμβούργο
ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

EL